

koplak

1793 - 1821

<http://mediateka.fonoteka.com>

Nafarroako Gobernua - Gobierno de Navarra
Euskarabidea - Instituto Navarro del Vascuence
Nafarroako Euskararen Mediaketa - Mediateca del Vascuence de Navarra
<http://mediateka.fonoteka.com>

Iturria:

<http://klasikoak.armiarma.com>

Koplak, Joakin Lizarraga (Juan Apecechea Perurenaren edizioa). Euskaltzaindia, 1983

Bertsio informatiko honen egilea:

Elea

Nafarroako Euskararen Mediaketak egindako lanak publikoak dira eta, Jabego Intelektualaren Legearen arabera jatorrizko idazlanak bestelako eskubiderik ez baleuka, nahi bezala erreproduzi daitezke.

koplak
1793 - 1821

I.— AMA BIRJINAREN GLORIATAN
(«Sacris solemniss» himnoaren gisara)

Maria ama birjin
Jangoikoarena,
naiz nik erran ezin
guzia zarena,
nai nuken aipatu
bai dezaketena
zutas, ta alegre kantatu.

Kanta, mia, kanta
Maria bakarrik
ederra galanta.
Non bere pareirik?
Beraren aldean
nior ez ederrik
gizon ta aingeru-gendean.

Goren gorenaren
Maria urbilena.
Goren eztenaren
da goren gorena:
Jangoikoa iago.
Jangoiko eztena,
guzia da gutiago.

Au bere maitea
Jaunak autatua,
grazias betea,
ta bedekatua
emastekietan,
berex goratua
jendemende guzietan.

Jangoikoa gure
on naies gizona
egin da, ta bere
Ama nai du ona,
ta daiken obena,
ta dagokiona
berai, berak in duena.

Ongi dakienak
ama autatu zue,
poderoso denak
nai bekala in zue.
Auxe beretako,

nola bidezue
prestatu bai ortarako!

Gora guk gogoa,
nola Maria den:
Txoil ez Jangoikoa,
bai Jangoikoaren
txoil gisarakoa,
ta Jangoiko-ezten
on dena gañarakoa.

Konzeptzio garbiaren

Perla ain preziosoa
Jakin zeien zela
doai graziosoa,
ta andik eldu zela,
buratso sanduen
otoies zeuela
logra, Jabeak nai zuen.

Adam ta Ebaganik
etorki bazuen,
baña aien kulpatik
parterik etzuen.
Nork predestinatu
zuen ama, zuen
kutsatzetik preserbatu.

Naiz guziok sartu
aien bekatuan,
Maria ez aipatu
guzien kontuan:
Berex asentatu
du bere libruan
Jaunak ama, ta guardatu.

Guziek petxa zor:
Etorris bekala,
ots, dio, paga or.
Maria ez ez ala;
ikusi urrunera:
Persona erreala
au, dio, duk, ez petxera.

An zio legeak:
Il guziak laster;
bai, baña erregeak:
Zer duzu zuk, Esther?
Lege ez zuretako,
zu graziosa eder,
baizik da guziendako.

Guziendako da?
Nola ezta Estheren?
Onendako ezpada,

nola da guzien?
Esther baita berez
erregina, zeren
guzietan kontatzen ez.

Esther graziosa
ta agraziatua,
Maria ditxosa
ta bedeikatua,
Jaunaren grazia
baitu logratua,

Izateko birjin
eta ama batean,
milagroak egin
zitue berean
Jaunak, ta ori gabe
zuke sabelean
izan bekaturik gabe.

Zer etzue eginen,
bere eskojitua
sanduki izan zeien
len konzebitua
bai bere grazian,
eta ez funditua
bekatu ta desgrazian

Nola sinestatu,
bere ama autatua,
zukela aguantatu,
zegon mustatua
bekatuareki
eta markatua
satanasen markareki?

Etzuke maitatu
ia beras orduan,
baizik desterratu,
naiz zen momentuan,
bera ez ikusteko
alako moduan
zegolarik garbitzeko.

Nork sinestatu, naiz
momentu batean

utzi zuela gaitz
gaizki bitartean
ama Jangoikoak,
ta bere eskupean
zeukala etsai gaixtoak?

Desgrazia gontara
erori baño len,
emanik autara,
amak naiko zuen
ez ama izatea,
ezi etsai Jaunaren

Bai ta zer gloria
zen satanasena,
ines memoria,
ziola zukena
erran antustean:
Ama Jaunarena
egonda nere eskupean.

Ez ez alakorik,
birjin gloriosa,
zu bekalakorik
ezta, ama amorosa.
Beti grazian zu,
beti graziosa
Jauna zureki izan duzu.

Zure zimenduak
oianen gañean,
pasatus sanduak
ziren gorenean
zuk, konzebitua
zinan oronean
ta grazias kunplitua.

Nai delaik tratatu
bekatuen miña,
eztut nai aipatu
Maria birjina;
oso biktoria
du Jaunak egina,
ta Jaunaren da gloria.

Augustinok zio:

Eta bizi baze
luzaro bat, dio,
bekaturik gabe,
ez grabe, ez leberik,
au dela señaile,
etzela orijinalerik.

Orai Elizaren
ia-egerdian,
ama birjinaren
argi eder andian
dago klaraturik,
bizitza guzian
etzuela bekaturik

Bekatu len lena
in zen egunean,
Jangoikoak pena
eman zuenean,
erran aski zuen,
sugearenean
nola Maria libre zen.

Izain duk kontra bai
ik emastekia,
irearen etsai
arren jendakia,
ark dik urratuko
ire bekokia,
ta euroi oinperatuko.

Zein da emasteki gau
garbi eder fuertea,
garaitzuengau
suge serpientea?
Ori da Maria
grazias betea
in duena biktoria.

Beras serpienteak
etzuen kutsatu,
beneno tristeak
etzuen mantxatu,
autatu zuenak
zue preserbatu,
Ama Semerik obenak.

Izan zara beras
betiro, o Maria,
libre guzis arras
ta garbi garbia:
Jesus eguzkia,
zu mendortz argia
ta beraren iduria.

O ama Maria,
o miragarria,
da seme andia
amaren neurria;
ura nolakoa,
zu eder garbia
zara aren gisarakoa

Ama izateko prestatzea

Ez konzebitua
sollik zu grazian,
bai konfirmatua
zina ere bizian,
ez sollik kulpatik
libre, bai guzian
gaitzerako sukaietik.

Ama nai zinduzan
ta birjin garbia,
ala in zinduzan
nola lur berria
Jaunak zu lendanik,
bera nola azia
jaiotzeko zureganik.

Nork pensa, nork erran,
zein ongi moldatu
zuen? Zenbat eman,
zenbat adornatu
berak autatua,
ta nola prestatu
zuen bakar amatua?

Jaiotzearen

Gau nola ilunaren
ondoan argia,
jaio ze egunaren
mendortza Maria,
guzien onkia,
gozo ta alegria;
darraio berla eguzkia.

Jaio da lurrean
lore preziosoa,
Jaunaren aurrean
guzis graziosoa,
zeintas den quadratzen
Jaun poderosoa,
zeru guzia admiratzen.

Etorda mundura
Eba kontrakoa,
lenbiziko gura
ez bekalakoa,
Jangoiko Jaunaren
bai gustorakoa,
amorosteko beraren.

Aitak beiratzten du
alaba berea,
Semeak artzen du
bere Ama amantea,
Espiritu Sanduak
esposa maitea
au nai du: atendi munduak

Izenaren

Izena Maria,
ongi paraturik,
konsolagarria;
sollik aipaturik
dulzatzten duena;
dena kunpliturik
signifikatzen duena.

Jangoiko Jaunaren
bai biotzekoa,
ta Jesus onaren
urbilenekoa,
al daiken guzian
gisa berekoa
onean eta grazian.

Maria nai du erran
«señora», bai zeren
dio Jaunak eman
guzi guziaren
podore erreala,
iteko an ta emen
enperadorak bekala.

Alaber Maria
da erakaslea,
eta kidaria
eta argizalea,
baitu erakasten
zerura bidea,
argitzen eta kidatzen.

Mirra alaber miña
deitzen da Maria,
itsaso samiña,
zeren ama andia
penasko itsasoan
ondatu guzia
baizen Jesusen pasioan.

Itsasoko izarra
Bernardok deitzen du,
zeruko ostadarra

bekala ikusten du,
ori beiratzera
konbidatzen gaitu,
ez gaitzan utzi galtzera.

Au da goiz-argia,
ilargi garbia,
ta zeru bizia,
baitare eguzkia,
Jaunaren zeboa,
zeruko ataria,
eskalera ta leioa.

Da maite bakarra
Jaunaren Maria,
au su ta sugarra
ta maitagarria
ta amorosgarria
ta admiragarria
ta amatako amagarria.

Da Maria andia
señale eder gura,
Juanek ikusia,
iganik zerura,
an agertu zena,
zein baize figura
erregina gorarena.

Andre bat mantoa
zuen eguzkia,
oñen-petakoa
zuen ilargia,
buruan koroa
txoil eder argia
amabi izarretakoa.

Da miragarri bat
Jangoikoarena
Maria, da lan bat
in duen obena,
den guzia baño
iago nai duena
lenetik azkeneraño.

Mundu andiago

Jaunak in dezake,
zeru ederrago
baitare dezake;
ama egundaño
berak ez dezake
oberik berea baño.

Nai bada mintzatu
emengo gisara,
Jaunak enpleatu
du eri txingarra
mundua egitean;
besoko indarra,
bere ama prebenitzean.
Marian in ditu
bere primoreak;
berabaitan ditu
beras amoreak;
beragatik berai
beti faboreak
iten, ta mundu guziai.

Eztu utzi beñere
beñere Maria,
dauka nola bere
begien ninia,
aurkitu grazia
duena ta andia,
naiz delarik txipia.

Au dauka amatua
iago ezi mundua,
maite estimatua
iago ezi zerua,
sandu ta on guzien
iago ezi korua,
naiz ilen ta naiz bizien.

Maria maite du:
Beraren amores
Jaunak betetzen du
mundua fabores;
ezpaliz Maria,
penas ta dolores
guzia ze miseria.

Jaunaren maitea,
nik ez iago onesten?
Zu nere amantea,
zer bada dut iten?
Ezin Jaunaganik
deus logra, non ta ezten
zuk emanik edo erranik.

Aipatus Maria,
nor ezta gozatzen?
Naiz bekataria,
nola ez animatzen?
Esperanzareki
diola beiratzen
begi amorosoeki.

Galanta Maria,
ez presumitua:
Du bekataria,
loies funditua,
beiratzen, goratzen,
eta garbitua
Jangoikoai presentatzen.

Sekulan aditu
ezta bat berere
otoi akuditu
zaiona beñere,
desanparatua
izan dela bere
bearrean ta galdua.

Jauna da iturria
on guziarena,
kanale Maria:
Berak nai duena
eman, dator ordik;
ezperen, on dena
eztaike espera niondik.

Ark iago erran zue:
Ama berarias
eskojitu zue
Jaunak, justizias
salba ez dezazkenak,
amak bai grazias

salbatzeko galduenak.

San Anselmok zio
au eta geiago:
Jangoikoa, dio,
eman naiak dago
askotan, deiturik
Maria, lenago
ezi Jesus aipaturik.

Au da, zerengatik
Jangoiko onegia
honratzeagatik
bere ama onetsia,
au naiez onean
lagun, ta guzia
dagon beronen menean.

Presentazioaren

Irur urtetako
aurra zelarikan,
gure exenplutako
presentaturikan
tenploan, guzia
Jaunai eman ze an
Maria, tenplo bizia.

An tenplo sanduan
Maria nongoa?
Gorputza munduan,
zeruan gogoa:
Bere guzia du
sollik Jangoikoa:
Ontan bizi ta il nai du.

Nork pensa, nork erran,
egon zen urtetan
noraño zen igan
birtute onetan?
Naiz guti denbora,
in ze guzietan
guzis Jaunaren gustora.

Desposazioaren

Urbildus denbora,
Jangoikoa gizon
in nai, ariora
Maria prest zegon
izateko ama
digna, ta guzis on
ona biotza darama.

Baña mostraturik
Jaunaren idea,
naiz ez klaraturik
modu ta bidea,
sakrifikaturik
bere naikundea,
Jaunai zego renditurik.

Eldu ze denbora,
Maria emateko
matrimoniora
ta lagun artzeko:
Nork pensa, nork erran,
obligarazteko
zenbat iteko zen izan?

Nor da ditxosoa,
izan bear dena
onen esposoa
ta bear duena
artu bere esposa
donzella gau, dena
Jaunaren bakar ditxosa?

Josef autaturik
zeuka ia zeruak,
naiz estimaturik
au guti munduak!
O Josef justoa,
guzien buruak
zure du bere gustoa.

Jauna bera izanik
kasamentaria,
ia desposaturik

Josef ta Maria,
bizi ziren ala
zeruko bizia,
anai ta arreba bekala.

Ona bi obenen
pareja propia,
ezkondu direnen
exenplu andia,
honra bai ta anparo,
Josef ta Maria,
imitatus, dago klaro.

Anunziazioaren

Ala bizi zelaik
beti deseitzen,
kontino zegolaik
humil porfiatzen,
arima amablea
eske suspiratzen,
zetorren Salbazalea.

Etze gogoratzen,
bera zeikela izan
ama, bai eskatzen,
Jaunak zezon eman
Jesus beiratzea,
ta amaren manuan
zerbitzari paratzea.

Baña zeruaren
goren eta erdian,
Trintate Jaunaren
konseju andian
juizio egin ze
gora, ta Marian
Berboa aragitu nai ze.

Egines nola den
maneran obeki,
naies donzellaren
gusto obenareki,
utzirik betea
donzella amareki,
fruituareki lorea.

Ango prinzipe bat
onen mandatari
biali beiritat
zue Mariari,
Jaunaren idea
erran, ta berari
eskatzeko baimendea.

Jautsirik Gabriel
Nazaret aldera
mandatari fiel

berna ematera,
etxean sarturik
berain alzinera
agur in zio kurturik.

Ta an erakutsia
da diosalea:
Agur, o Maria,
grazias betea,
Jauna da zureki,
zu zara berea
emasteetan berexki.

Itzak aditurik,
an ixil ixila
zego turditurik
donzella humila,
zer den au, pensatzen,
ta txoil inutila
bere burua kontatzen.

Ark berriz aria
berea segitu:
Ez lotsa, Maria,
dio, ez turditu,
duzu guzietan
zuk grazia aurkitu
bai Jaunaren begietan.

Onen señailea
zuzizanen duzu
zeure sabelean,
eta emanen duzu
seme ezin ohea,
zein deituko duzu
Jesus ta Salbazalea.

Naiz au zurea den,
andia izanen da,
bai ta gorenaren
Seme deituko da,
Dabid erregeren
sillan jarriko da,
ta betikos errege da.

Orduan Maria

mintzatzen asten da
donzella alketia:
Nola ori izanen da?
Zeren ezpaitut nik,
eta au egia da,
ezauntzen ere gizonik.

Aingeruak dio,
kentzeko sustoa:
Jaunai dagokio
bai zure gustoa;
nola baita ona
guzis ta justoa,
inen du dagokiona.

Jangoiko Jaunaren
Espiritu Sanduak
eta gorenaren
birtute sumoak
inen zurebaitan
ditu milagroak
obra miragarri gartan.

Orgatik ere bai
ta jaioko dena
zukanik nola nai
Sandu Sanduena
Jaunaren Semea
Jangoikoarena
deituko da ezin ohea.

Orra zure Isabel
ere, naiz zartua,
orai dago sabel-
duna, antzu deitua:
Seme sabelean
du bere fruitua,
doa seigarren ilean.

Zeren ez gauzarik
batere Jaunari
ezta inposiblerik;
guzia berari
aisa da nola nai,
bai nola denari
guzian jaun, jabe ta zai.

Mariak orduan,
utzirik osoki
Jaunaren eskuan,
erran zue: Ona ni
Jaunaren esklaba,
in bedi nereki
zuk erran duzun bekala.

Enkarnazioaren

Formatu gorputz bat
odol birjinetik
Jaunak, ta arima bat
kriatu deusetik,
biok uniturik
beregana arturik,
Jangoikoa gizon inik.

Jangoikoa gizon,
gizona Jangoiko;
lurretik ama on,
ta birjin betiko:
O zer goraberak!
O zer amoresko
exzesok ta manerak!

Bisitazioaren

Jangoikoas ama
beterik berna,
prisaka darama
tesoro bizia,
komunikatzeko
san Juani grazia,
ta alzindari prestatzeko.

Mendirat iganik,
Mariak Isabel
salutatu lenik
du humil eta fiel;
apenas aitu ze,
san Juan gozos sabel
barnean saltoka asi ze.

Espiritu Sandus
Isabel bete ze
ta gauzak ezaundus
ala mintzatu ze:
Zu bedeikatua
Maria, emaste
guzietan autatua:

Ta bedeikatua
zure sabeleko
fruitu logratua;
eta ustegabeko
fortuna gau nondik,
emen ikusteko
ene Jaunaren ama nik?

Ta aditu deneko
zure mintzaera,
ene sabeleko
aurra gora bera
saltatu zaida emen
gozos, aditzera
emanes, au zer ditxa den.

Egiaz zara zu
doatsua, sinki
sinetsi baituzu:

Inentu zureki
Jaunak len erranak,
kunplitus osoki
zuri berak itz emanak.

Agradeziturik
orduan Maria,
amores suturik
arima guzia,
asi ze kantatzen,
nola zen egia,
Jauna amatzen ta estimatzen.

Magnificat

Jauna nere arimak
agitz amatzen du,
orren ongi eginak
beti laudatzentu,
alegre, zergatik
orrek beirutzen du
pobre goni, bai orgatik.

ia zori onekoa
deituko naute ni,
zeren Jangoikoa
bizarro nereki,
nola indarra duen,
gauza andiak niri
egitera dignatu den.

Baitare beraren
miserikordia.
edozein denaren
humil beldurtia,
jendakis jendaki
betiro da andia:
Zenbat, noraño, nork daki?

Agertutu bere
besoko indarrak,
urratutu ere
suber aundi tzarrak,
bota goratuak,
ta goratu txarrak,
entenda dezan munduak.

Aberats aundiak
deus gabe utzi ditu,
pobre gosetiak
ones bete ditu:
Israel berea
du, nai du kunplitu
itz emana ta amorea.

Ala ama dibina
kontentus beterik,
berak nai adiña

bereas aserik,
etzuke dese
munduan berzerik,
baizik Seme Jaun berea.

Jesusen jaiotzearen

Aurdun zegola

Irur ill beterik
guti gora bera
an, ellegaturik
san Juan jaiotzera,
itzuli Maria
ze ia bere etxera,
bereas kontu ta ansia.

Zoeien bekala
ia fruitu gura azis,
aurdun zegola ala
nabarmentzen asis,
Josefek goartus,
ikusis ta ikasis
ageri zena, pena artus.

Ta denborareki
ze ia seguratu,
zegola aurrareki
bai, ta ezin pensatu
ain onas gaizkirik;
ez naies salatu,
nai ze joan bera utzirik.

Ortan dagonean
determinaturik,
ia garai onean
mezu bialdurik,
Jaunak utzi zue
desengañaturik
Josef, ta alegratu zue:

Dabiden humea,
Josef, zio erran,
esposa zurea,
ez beldurrik izan
artzeas Maria,
Jaunak dizuna eman
bere eskojitu onetsia.

Zergatik izandu
dena artan jaiorik,
Espiritu Sandu
berak da obraturik:
Seme bat emain du
libratzen delarik,
izena Jesus izain du.

Jesus zuk dei zazu
bera, zerengatik
salbatuko baitu
bekatuetatik
ark bere jendea
bera denagatik,
au egi eta fedea.

Gelditu ze Josef
bere esposareki
gozos ezin ase,
indar guzieki
esker milla ematen,
zeren berareki
Jauna ain liberal izan den.

Admiratu zue
fortuna berea,
aumentatu zue
zion amorea,
ta reberenzia,
zuken faborea
ta zuken asistenzia.

Josef ditxosoa,
esposa obenaren
oben esposoa,
ta Jesus Jaunaren
aita nonbratua:
Nik bere etxearen
nainuke bai ostatua.

Zoritus fruitua,
urbildus denbora
predestinatua,
noiz lur emengora
agertu bear zen
ain apal, ain gora

dena Jauna guziaren.

Eldus egun gura,
noiz Jaunak nai zuen
agertu mundura,
permittedu zuen
lege atratzea,
zeñen kasos zuen
bear peregrinatzea.

Ataris atari

Badoaz bidean
Josef ta Maria,
fundatus fedean
konfianza andia
ta karidadea
ta paziencia,
len lenik humildadea.

Josef oñes doa;
astoko batean
Birjina gozoa;
sabel barnean
Aurtto dibinoa,
bieki batean,
kunplitzera destinoa.

Belenen direlarik,
baden ostaturik
billa dabiltzalaik,
Maria alketurik,
Josef penaturik,
askotan aiturik
eztela nion lekurik.

O admirableak
bide Jaunarenak!
Esposo amableak,
utzirik berenak,
naies aterbea,
galde berzerenak,
non sar guzien Jabea!

Badabiltza eskean

ataris atari;
ezta ziudadean
nior urrikari:
Etxola zar bat zen,
dio Mariari,
nai badu, arara goazen.

Goazen alegreki,
mintzo da Maria,
ura Jaunareki
da leku propia;
etxola zar gura
gure jauregia,
non jaio Jauna mundura.

Fortunas etxola
jendes utsik zegon,
zarra naiz zegola,
non utzirik egon
bakar, nai bekala:
Neretako da on;
goazen arat bereala.

Eldurik ordua

Antxe baraturik
etxola utsean,
naiz bai pasaturik
otza gau otzean,
amores guzia
sua biotzean
ama antsia ta alegria.

Etxola zar gura
beira jauregia,
non jaio mundura
Jesus onegia,
errege Jaun ona,
iruzki berria
gure Jangoiko gizona.

Eldurik ordua,
baize gau erdia,
Sanduen Sandua,
Jangoiko andia,

ain nola aur txipia,
ta nola eguzkia
jaio da argi ta garbia!

Ama gelditurik
birjin; ez penarik,
deus ez sentiturik,
ez mantxa, ez mellarik,
kristale garbia
nola duelarik
argiak uzten argia.

Nola ama ondaturik
zegon an gozotan,
Jauna beiraturik
aur bere besotan!
Zein amorosturik
apa amorosotan,
ta guzis admiraturik!

Ikusten zuelaik
amak aur andia,
beirutzen duelaik
bere hume txipia,
ta ain grazioso,
o zer alegria,
zer amore amoroso!

Ta ertxitzen duelaik
bere besoetan,
ta azitzen duelaik
bere bularretan,
eta maiolatzen
oial garbietan,
ta ganbelan reklinatzen!

Ain andi ta txipi
persona batean,
ain goiti ta beiti
zeru ta lurrean,
Jesus, donzellaren
azitzen esnean,
Jaun delarik guziaren!

Dabiltza aingeruak
nola zoraturik,

baitare zeruak
alborotaturik,
festejatu naies
Jauna ala apaldurik
lurrekoen onginaies.

Ikusterakoan
festa aingeruena,
sentitzerakoan
algazara aiena,
ta aditzerakoan
kantatzen zutena,
guzia ezauntzerakoan!

Ta etorri zirelaik,
aingerua aiturik,
artzaiak, zeudelaik
an nola arriturik
ganbelan beiratzan,
o nola bozturik
zegon Maria admiratzen!

O Ama ditxosa,
emen ia munduan
guzis gloriosa,
ta nola zeruan
gozatzen zarena
guzien buruan,
baita zure Seme dena!

Belengo etxolan,
arimen artzaiak,
amaren eskolan
segi jakin naiak,
nola gaizken izan
aur gonon aurzaiak,
ta bieri plazer eman.

Maria ama sinez
fiel guziena
zara, baña berez
sazerdoteena,
aurzai gu, ama zu
Jesus berarena,
bien gustora in gaizazu.

Zirkunzizioaren

Zire zorzi egun,
zirkunzidatzeko
aur ona; guk tugun
kulpak purgatzeko
bere odolas, Jesus
egiaz deitzeko,
salbatus gu bere kostus.

Goizik padezitzen
asi da axuria,
ta konpadezitzen
aldakan ardia,
Jesus ona odola
ixuris, Maria
negar anitz dariola.

Epifaniaren

Ta ia amirur egun
aurrak tuelarik,
datoz irur lagun
galdez urrunetik
errege berria,
izarrak gañetik
mostratus nauten guzia.

Izana baratu
gañeko aldean,
ta aiek zire sartu
etxola pobrean:
Aurra an amareki
opatu barnean,
perla bere kontxareki.

Belaurikaturik
adoratu zute
aurra paxaturik,
eta ofratu zute
mira, inzenu ta erre:
Dela agertu zute
gizon, Jangoiko ta errege.

Oh jaun erregeak,
aur bati zergatik
alako honoreak?
Ganbel etxolatik
mostratzen pobrea,
da, baña au goratik
guzien Jaun ta Jabea.

Iduri zaiote zer,
ama ain probea?
Klaro da, diote,
dela ezin ohea
ama Jaunarena,
ta majestadea
ezaun da erreginarena.

Purifikazioaren

Berrogei egunak
zituenak legez
emaste aurdunak,
birjin ama berez,
zitue guardatu
bere borondatez
egones eretiratu.

Egunak beterik,
bereki erman zue
Jesus amak botzik,
presentatu zue
tenplo sagratuan;
reskatatu zue
prezio señalatuan.

Simeon zartua,
besotan arturik
aur bedekiatua
amaren eskutik,
asi ze kantatzen
despeida mundutik,
ta Jaunari bedekiatzen:

Orai, Jauna, nau ni
despeitzen bakean;
baitut begieki
beiratu alzinean
gure Jesus ona,
mundu zabalean
agertzera prest dagona:

Argia, argitzeko
bai jende guzia;
gloria, honratzeko
bere jendakia
Israelgo dena,
baita au eguzkia
desea daiken obena.

Anitz goratzeko,
dago paraturik,
ta anitz erortzeko,

berek kausaturik,
jomuga bekala,
kontra tiraturik,
agertus gogoak ala.

Ta ezpata tzorrotza,
heritzeko dena
zeurorren biotza,
oh ama, da pena
ikusis penatzen
semerik obena,
ta amorea malogratzen.

Ejiptora joatearen

Amaren biotza
asi ze sentitzen
ezpata tzorrotza,
zeren persegitzen
aur jaio-berria
Herodes asi zen,
edekinaiez bizia.

Josefek berri zen
gura zion erran:
Ejiptora goazen
iges ta gauden an,
Herodesek nai du,
naiz dela lur-pean
aurra billatu ta galdu.

Oh ama amantea!
Oh nolako pena!
Bere hume maitea,
Jangoiko ta aur dena,
gure amores emen
desegiten dena,
il nautela len baño len!

Badoaz bidean,
ia desterraturik,
soill eta luzean
desanparaturik,
beartsu ta gose
ta agitz nekaturik
Jesus, Maria ta Jose.

Nola baizen ama,
eta ama amantea,
besotan zerama
bere hume maitea;
pizu gau zekio
dulze eramatea,
ta arin iduri zekio.

Neke zirenetan
bere deskansua
Jesus, leku utsetan

ze paradisua;
nonnai eta noiznai
ze bere zerua
nai zuena ta nolana.

Zerama bereki
Josef onak ere
aurra gustoreki
aldiska berere,
ziola amak: Tori,
Josef, tori nere
ta zure gusto den ori.

Oh Josef, eginik
aurtzai ta unidea,
ezta ia nekerik,
aisa da bidea;
Jesus, niri idazu
ala adiskidea,
oneki Maria ta zu.

Ejipton sarturik
Jesus ta Maria,
iluna kendurik,
asi zen argia:
Fuera malizia,
eldu da grazia,
on guziaren azia.

An pobre bekala
mantenatzen zire,
biak bereala
lanean ai zire,
atratzeko ogia,
biziko bazire,
uzteko exenplu andia.

Da sinestagarri,
azken bearrean
Josefek ekarri
billatus eskean
zuela eguneko
lan eta nekean
etzeikena bizitzeko.

Ta nork erran emen,

amak aur berea
nola azitzen zuen,
nolako amorea
zion amak aurrai,
ta zer faborea
iten zion aurrak amai?

Ta Josef on ona
zenbat afanutzen
bidezen gizona,
kontent enpleatzen
bai bere izerdia
eta alimentatzen
bere familia andia!

Nazareta itzultzearen

Josefek aiturik,
Herodes il dela,
ta biak arturik
itzuli daiela,
beira Josef eta
Maria direla
itzuliak Nazareta.

Antxe bizi zire
bake ezin obean,
sanduak baizire,
irurak batean;
zeruan Maria,
dagolaik lurrean,
imitatus kidaria.

Amabi urtetan
Jerusalena zen
bazkoa jaietan;
biak lagun ziren;
ebek itzulirik,
Jesus gelditu zen,
niork ere ez ikusirik.

Falta goarturik,
zer pena artu zuten!
Berla biurturik
an billatu zuten
neke pena andian,
ala arkitu zuten
erakustunen erdian.

Ama mintzatu zen
amoreareki,
zergatik in zuen
orrela bieki,
ezi zure billa
bai ta ansiareki
erman dugu pena milla.

Mintzo da amareki
Jangoiko bekala:
Ene billa ibilli

nola zuek ala?
Zuek nola etxakin,
nik beartudala
ene Aitaren gauzak egin?

Itz gebek erranik
amoltsu emeki,
Nazaretha joanik
Jesus ona aieki,
an etxe probean
bizi ze nobleki
obediente eskupean.

Zureki, Maria,
neure bearrean,
ama, dut porfia:
Duzulaik etxean
Jangoiko den bera
bai zure eskupean,
zer ez dezaket espera?

Ogei ta amar urtes
seme Jaunareki,
Jaunaren birtutes,
bere lanareki,
nola agraziatu
Jangoikoareki!
Nola zen jangoikostatu!

Jesusen predikazio
ta gañarakoaren

Bada predikatzen
Jesus zebilalaik,
ama akonpañatzen
atzetik zoeielaik,
etze sollik bere
on, aitzen zuelaik,
bai berze askoren ere.

Maestra goneki
santa Magadalena
atrazen obeki
diszipula obena;
gero konpañia
berze sandaena,
guzien ama Maria.

Zenbat on eskatu
amak, anbat eman,
eta anbat obratu
semeak, nola erran?
Ezta nion onik,
eztateke ere izan
bat ere eman eztionik.

Asko obra onetan
milagro len lena,
Kanakan bodetan
Jaunak in zuena,
amaren amorez
inzue zeikena
sollik beraren podores.

Konbit zutenean
ardo faltaturik,
oben obenean,
eztutela ardorik,
amak erran zio,
naiz ez eskaturik,
bai aditzera eman zio.

Jaunak laster eder
du bai entendatu:

Niri ta zuri zer
zaigu? da mintzatu;
zer prisa zurea?
Ezta ellegatu
oraño ordua nerea.

Amak ikusten du
Jaunaren barrena,
eta abisatzen du
jende etxeko dena:
Zuek adi zaze
manatzen duena,
dena dela kunpli zaze.

Ures betetzeko
ur-onzia, zio;
ta andik ermateko
berla atrarik, dio,
maipurukoari.
Akar iten dio
onek nobio jaunari:

Guziek paratzen
ardo ona lenean,
ta txarrena atratzen
ase daudenean;
baña zuk, gizona,
orai azkenean,
nondik ardo gau ain ona?

Ardo ona amorea
Jangoikoagana:
Nor da faborea
eginen didana?
Ama liberala,
au da zure lana,
ikusirik eztudala.

Ama semearen
lagun da onetan,
baitare beraren
gaitz eta penetan:
Amore andiak
guzi guzietan
elkarrenak ditu biak.

Semerik obenak
du gizonkietan
pasatzea penak,
emastekietan
amarik obenak,
kargatus bietan
gure guzi guzienak.

Gizonki batetik
gure perdizioa,
emaste batetik
aren prinzipioa:
Jangoiko gizona
gure salbazioa,
birjin ama lagun ona.

Pasio sanduaren

Bortitza Jaunaren
da pasionea,
bortitza da amaren
konpasionea;
gu naies libratu,
redenzioea
biek baitute pagatu.

Zer pena amarena,
Jesus beiraturik
gure amanteena,
aborreziturik
ta blasfematurik
ta persegiturik
ta iltzeko destinaturik!

Judas traidoreak
saldu zuenean,
o zer doloreak
amak! Azkenean
zer dilijenzia!
Ta etsitu zenean,
negar ta pazienzia!

Exzesu amoresko
andiak eginik,
prenda milagrosko
señalea emanik
Jaunak azkenean,
nork duda, len lenik
ama zela faborean?

Despeitzerakoan
joateko sartzera
itsas penaskoan,
biek pena bera
elkar konsolatzen,
ta konformatzera
ta sufritzera animatzen.

Jesus baratzean

Jesus baratzean
odol izerditzan,
ama bere etxean
kongojak berritzen
ikusteareki
gogos, zena agitzen
bere seme Jesuseki.

Ala ikusi zuen
Judas indignoa,
nola apatu zuen
Jesus dibinoa;
señale gau baizen,
—o desatinoa!—
nor arrapatu bear zen.

Ala zego ikusten
apostoluena
laster iges iten;
ta axuri obena
an inguraturik
—o pena amarena!—
otsoek, ta arrapaturik.

Zego ere ikusten,
atzerat loturik
eskuak, ermaten,
ta atropellaturik
Jesus ona erorka,
ta ezin txutiturik
oius, golpe ta ostikoka.

Ala beiratzean,
zer amaren pena!
Ala tratatzean
nola gaixtoena,
on ta gaixtoeri
egiten zuena
on guzia guziera!

Kaifasen aurrean

Jesus pasaturik
Kaifasen aurrean,
non zeuden bildurik

jaunak batzarrean,
nautela alas olas
egarri zarrean
ase Jesusen odolas.

Naiz batere etzuten
kulpadun progatzen,
ala ere zuten
blasfemo klamatzen,
biloak tiratzen,
begiak bendatzen,
milla modus maltratzen.

Bada ama beiratus
alako gaizkia,
adora ta amatus
amable onegia
zego, ta admiratus
gure erakeria,
penatus ta lamentatus.

Gau penas betean
etze deskansurik,
peña muturrean
kur kurra loturik,
ondar ondarrean
karzelan arturik,
aiek irri abarrean.

Etze deskuidatzen
ama deskitatzen,
amatzen, honratzen
Jesus ta adoratzen,
ta bere peneki
antsiak ofratzen
ongi naiez zerueki.

Pilatosengana

Bada nork explika,
biramon goizean
karrikas karrika
Jauna beiratzean,
zenbat pena zuen
amak biotzean,

zenbat negar iten zuen?

Itxura gaizturik
eden ederrena,
gaixto trataturik
sandu sanduena,
ta aborreziturik
bere maiteena!
Beira ama zein penaturik!

Ta aitu zuelarik
kulpatzen zutela,
ta zekiellarik
fabore aitu zela,
zer pena ikustea,
beren kontra zela
Jesusen kontra ematea!

Ala da mundua,
bere kontra iten du
beti, ta Sandua
ikusi nai eztu
ondu nai duena;
gaitza naiago du
gaixtatus galtzen duena.

Baña ama fielak
konsolu izan zuen,
juez infielak
noiz klaro erran zuen:
Kausarik batere
nik ez tut aurkitzen
ontan, ez leberik ere.

Herodesengana

Baña bereala
Jesus beiraturik
tirano bekala
ermaten loturik
Herodesengana,
berla berriturik
negar egiteko gana.

Bitarteko penak,

zer ark inen duen!
San Juan iltzuenak,
au ere ilen duen
Herodes eroak,
bereki baizuen
axuria bai otsoak.

Baña an trataturik
ero daukatela
Jesus, pensa aiturik
ama arritu zela;
ta zer, ikusirik
burlas dakartela
ero bekala jaintsirik?

Sentenziaturik

Eztu Pilatosek
aurkitu kausarik,
eztare Herodesek,
bentzait ez graberik
Jesus onarenik:
Non bada legerik
da kondena dezakenik?

Ori deklaratu
zue berriz ere
juezak: Goratu
zeike bein berere
biotza amarena,
balitz bai batere
fiatzeko gizonena.

Beira konparanzan
ia Barrabaseki
Jesus, ta balanzan
biak elkarreki:
Zein bietaik beras,
dio, duze obeki
nai, Jesus edo Barrabas?

Autan paratzea
da desatina,
iago da autatzea
ladron indignoa,

utzis galdutako
Jesus dibinoa,
amaren lastimatako.

Ez au, bai Barrabas,
juduek ziote
oius: Biotza arras
heritu ziote
ama birjinari,
gaitz nai baitiote
beren amante obenari!

Bada azotaturik
Jangoiko erreala,
zatitu urraturik
abre bat bekala
amak ikustea,
biotz birjinala
o zer penatan tristea!

Aranzes koroa
zuela buruan,
soñetaik mantoa,
kanabera eskuan
beiratus dutena
errege zeruan,
amak, o nolako pena!

Adoratu zue
ala amak semea,
bai ta ezaun duzue
goren erregea,
ta amore diguna
mugarik bagea,
gaizki pagatzen duguna.

Baña ia azkeneko
sentenziaturik,
kruzifikatzeko
zegola aditurik,
goazen berareki,
zio ia etsiturik,
eutxi guruzeareki.

Biak gurutzean

Eta beiraturik
etxetik atratzen,
ta zur gura arturik
soñe an paratzen,
oh zer pena! Nola
beira bai beirutzen
zio odola zeriola!

Beira Jesus ona
odoles usturik,
Jangoiko-gizona
indargabeturik,
guruzeareki
sobra kargaturik,
gañetik gure kulpeki:

Ezin ia pausurik
eman, ta makurtzen,
ta txoil akaiturik
sobra aldis erortzen,
ta jaikitzekotan
niork ez laguntzen,
bai ronka ta zistakotan!

Ama triste atzetik
doaie segitus,
bereen gañetik
arenak sentitus
nekeak ta penak,
Jaunai ofrezitus
arimengatik bienak.

Jesus ta ama zire
igan oianera,
an ofratu zire
lagun penatzera
biak gurutzean:
Au ariman, bera
ariman ta gorputzean.

Zein sinez aldartez
eman bide zinan
semearen partez,
ama, ta ilen zinan
zu bai beragatik,

baita gogotikan,
agindu balitz goratik!

Eriozko penak
pasatu zinduza,
an ilen zutenak
bai zure gorputza,
Jangoikoak baldin
zu ezpa zinduza
guardatu milagroekin.

Golpe eman zirenak
itzeen frinkatzen,
entraña amarenak
aldioro ikaratzen:
Sollik ikustea
Jauna ala penatzen,
ze sobra iltzeko tristea.

Hume maiteena
dilindan josirik;
ama amanteena
non beira bizirik?
Sollik da Maria
dagona txutirik,
iltzean bere bizia.

Ai-otsak aditzen,
atsankak sentitzen,
agonia ikusten:
Zer penak sinesten!
Seme obenarenak!
Nola ala irauten
sartus lanza arimarenak!

Ah nola goratzen
aldiska begiak,
baña berla apaltzen
ama onegiak!
Ezin beiraturik
pena geiegiak,
ta Jauna ain lastimaturik!

Ta aitu zuelarik
Jaun ona mintzatzen,
iltzen zegolarik

bai amas kuidatzen,
san Juan semetako
amai entregatzen,
san Juani bera amatako?

Artas esan zio:
Ona zure humea.
Oni berla dio:
Ona ama zurea.
Naiz hume gau ona,
o zenbat obea
Jesus iltzen zekiona!

Biotzmina ta oñazea

Ordua eldurik,
Jesus despeitu ze:
O zein ilundurik
ama gelditu ze!
ia bere eguzkia
zena faltatu ze,
ta arreki den on guzia.

Itxuraik gabeko
il gura ikustea
ala, aflijitzeko
ze biotz tristea:
Arri beiratzea,
berriro biztea
biotz-mina ta oñazea.

Jautsizutenean
bada gorputz ila
ta artu zuenean
bai humil humila
amak eskuetan,
an urtzen ze milla
ai-ots, pena, negarretan.

O ama Maria,
guzia amargura,
au seme andia,
zure seme gura?
Ain ederra zena?
Ta non du itxura,

zuk len emana zuena?

Zer gaizkiak intu,
edo zer bekatu?
Jesus, ala baitu
munduak tratatu?
In eztu gaizkirik,
baizik sobra amatu
mundua ta ez merexirik.

Orrek onetsi du
onki guzieki:
Arrek gaitzetsi du
gaizki gaizkiegi.
Orrek in fabore:
Arrek bizia edeki
dionari sobra amore!

Amoreak il du

Kausak nork dituen?
Amoreak ditu.
Jesus nork in duen?
Amoreak in du.
Ala nork il duen?
Amoreak il du,
zeren sobra amatzen duen.

Jangoikoa asarre
ze gizonareki;
gure Jesus erre
amoreareki,
eta ilda Jaun ona,
Jangoikoareki
ajustatzeko gizona!

Agertu zeneko
Jesus gau ain ona,
in ze bitarteko
Jangoiko-gizona,
Jaunai ta gizonai
egiten diona,
nola bear ta nola nai.

Betiro izan digu

guri sobra amore,
Jesus, ta egin digu
bai sobra fabore,
atras fiadore,
baita pagadore,
redentore, salbadore.

Baña bere kostus
artu zor gureak,
beregain, o Jesus,
eman amoreak,
eta tu pagatu;
ta artzeko bereak
Jangoikoak tu kobratu.

Dio gizonari
eman salbazioa,
ta Jangoikoari
bere estimazioa.
Ama, semearen
alako pasioa
da prenda on guziaren.

Ilik axuria
da gure bizteko;
odol ixuria
gure garbitzeko;
golpe, llagak, penak
dire salbatzeko,
ezperen, galdu zirenak.

Eztire galtzeko
alako exzesoa,
baizik libratzeko
betiko presoak;
ez kastigatzeko
Jaunaren besoak,
bai bere zeruratzeko.

Gure amores, Jesus,
ala zu iltzara,
ala zure kostus
salbo bizi gara.
Nor zu? Gu nor gara?
ia gu zer ai gara,
zureki iltzen ezpagara?

Jesus, zure iltzea
da gure biztea,
zure penatzea
gure libratzea,
zure llagatzea
gure sendatzea,
sandutzea, salbatzea!

Odoles usturik
zu, gu betetzeko
amores suturik;
gu koronatzeko,
zu kondenaturik;
gu gozarazteko,
zu guzis maltrataturik!

Urtus ama negarretan!

Jesusek nai badu
gugatik penatu,
baña ama nola du
penatan paratu?
Axuria ardiak
nai du konpañatu,
Jesus berea Mariak.

Oh! agitz andia
zure dolorea,
o ama Maria,
nola ere amorea,
ikusis galdua
zeruko lorea,
hume eder, garbi, sandua.

Baña semearen
barin baze pena
amaren penaren
kausa, bada arena
akabatu da ia,
beras amarena
akaba daien ordu da:

Bai, baña eriotza
baño aratago,

amaren biotza
penaturik dago,
eginas kruelki
ta ezin kruelago
Jesus onegiareki.

Ilik ere naiz bai
Jesus, arenganik
etzeike ta etzenai
aparta iadanik
beñere biotza,
amorea izanik
iago fuerte ezi eriotza.

Batek eman zion
lanzas gorputz ilai;
mellarik etzion
in aren arimai,
baizen berexirik;
bai baña amarenai,
baizego an beti josirik.

Semeak aman
egin faborea,
amak semeari
eman amorea;
ezin iagos ala
zue dolorea
andi itsasoa bekala.

Jangoiko bekala
estimatzen zue,
nola hume erreala
guzis maite zue:
Artas gabeturik,
non izanen zue
edo nola konsolurik?

Dolores prensatzen
biotz amarena,
negarres untatzen
gorputz ilarena;
ilik eskuetan
humerik obena,
urtus ama negarretan!

Oñak an apatzen,
eskuak, bularra
zego, ta aumentatzen
penaren indarra;
guzia ze pena,
guzia negarra,
ilik bakar maiteena.

Naiz ama penatzen
agitz ilareki,
zerbait ze animatzen
idukis bereki;
baña gero ortzirik
ar-lauza garreki,
triste zego soill etsirik.

Ama Birjinaren soiltasuna

Erretiraturik
an bere lekura,
etze konsolurik;
guzia ilundura,
galdurik argia,
bere Jesus gura,
bere maite ta on guzia.

An ze gogoratzen
bere Jesus ona,
beñere ezin atzen
fabore in ziona,
guzien gañean
Jangoiko-gizona
beraren seme egitean.

Pintatzen gogoak
aren iduria,
graziak, donoak,
bera zen guzia:
Aita, ama ta anaia,
ta artzai onegia,
egin ongi ta egin naia.

Ta Jangoikoaren
alde, justizia,
kontra gizonaren
alde injustizia,
ala ilarazteas
Jaun onai bizia,
ta ainberze penarazteas!

Kontino pensatzen
lengo ondasunean
zego ama penatzen
bakantasunean,
ezin konsolurik,
ah! soilltasunean,
bere gura faltaturik!

Zeri konparatu
zu nik, o Maria?
Nola konsolatu

zure pena andia,
ain nola itsasoa,
baita arrigarria,
amargo ta amorosoa?

Ekaitza badoa,
sarri itzuliko du
atrazen usoa,
arkara ekarko du
oliba-erramua,
mostratzen baitigu
bakea ta kontentua.

Kristoren berriro
bizte ta bisitaren

Denbora ain iluna
nekez pasaturik,
argitu ze eguna,
noiz Jesus bizturik,
eguzki bizia,
zen ama argiturik
biztu bekala guzia.

Agertu zekio
aman len lenik:
Nola bete zio
gozos berladanik
biotz nobleena,
non da dezakenik
explika an agitu zena?

Semea agertu ze
guzis glorioso,
amai mintzatu ze
guzis amoroso,
ta alegratu zue
guzis piadoso,
nola merexi baizue.

Regina coeli, lactare:
Alleluia

Zeruko erregina,
alegra zaita ia,
zeren zuk egin
semea biztu da,
nola berak erran:
Eskerak, ordu da,
bera gure faboretan.

Penen ariora
zinduz gogoa,
zu bere gustora
Jaun amoroak
ama konsolatu,
ta poderoak
al guzia erregalatu.

Ea, pasatu da
ekaitza ta andia,
baña ellegatu da
on eguraldia:
Beira doloroso
len Jaun onegia,
orai beira glorioso.

Zer egunak aiek,
noiz ama-semeak
iten zuzten biek
itzketa dulzak,
biak biotzetan
guzis konformeak,
eta gauza guzietan!

Zein diferente zen,
odolestuak
llagak apatu len,
gloriatuak
orai apatzea,
negar pasatuak
gustoeki pagatzea!

Kristoren igatearen zerura

Baña ia badoa
zure maiteena:
O zure gozoa,
edo zure pena,
edo biak, zeren
gozotako zena
zerura altxatua den!

Ze zure gozoa,
ama, beiratzean
hume amorosoa
gora goratzean
gorputz agerrian,
ta zeruratzean
zuk eman gala berrian.

Baña naiz iganik
errege zerura,
apart beraganik
zu baita tristura,
ezin segitzea,
ta ez lengo modura
beira, mintza ta aditzea!

ia bear etzue
semeak amaren,
ta ala utzi zue
ama elizaren;
ta ama gelditu ze,
bai ta amorearen
esnes berla suplitu ze.

Elizaren Ama gelditzeas

«Ona ama zurea»

Nola ama propia
zego mantenitzen
eliza aur txipia
esnes, eta azitzen
fede ta grazia,
ta gero ofrezitzen
gloria eta on guzia.

Amaren direnak
egitentu beti
Jesusena denak
aieki gureki,
baitaki beraren
gu odolareki
erosiak nola garen.

Au zure semea,
noiz ere erran zuen,
bere ama maitea
gure utzi zuen
Sanduan Jaun onak;
artan baizituen
kontakatu berze gizonak.

Ona ama zurea,
berak agindurik,
ia nola berea
Sanduak arturik,
guziok humeak
gauzki kontaturik
bere gure ama maiteak.

Hume onak sines
san Juan, san Tiago,
san Pedro, san Andres,
san Pablo, san Marko,
martirak, birjinak,
eta berze franko
sandu ta sanda eginak.

Bere esneareki
guziok azitu
ama gonek, ezi
nola mantenitu
nion kristio onik,
eztare bizitu
nior amore eztionik?

Amak lan berbera
egiten du beti,
beti biotz bera
gureki ta aieki;
nola aiek, gu ala
bagina amareki,
o! ginazke nai bekala.

Jesus despeiturik,
konsolu bazuten
aiek, gelditurik
ama gau baizuten,
ikusten, aditzen,
konbersatzen zuten:
Aman semea ageri zen.

Triste zirelarik,
zitue alegratzen;
heri zeudelarik,
zitue sendatzen;
bear guzietan
erremediatzen,
aumentatzen onkietan.

O nola zen onei
amoltsu mintzatzen!
Ta sazerdoteei
humil humillatzen!
Ta san Pedro bera
zue beneratzen,
kurtus burua lurrera.

Ta bekatariak
nola tu tratatzen
gure ama Mariak?
Ote tu botatzen
beregantik, nola
berek oinpetatzen

bere Jesusen odola?

Ez ez alakorik,
ezpaitu Mariak
ira ta odiorik,
bai bekatariak
bere tu kontatzen
humetto heriak,
ta ama bekala kuratzen.

Nola ama amantea,
noiz aita sutzen den
nai zurratu humea,
erdira atratzen den,
aita berazten den,
ura libratzen den,
ta amak porfia on daien.

Amak semearen
jenio bera du,
bekatariaren
ona berez nai du;
semeak ala len;
amak ikasi du,
mundua ala salba daien.

Ez naiz ez justoen
billa etorri ni,
zio, bai gaixtoen,
zeren ezi gaizki
daudenek nai dute
mediku, baña ongi
daudenek bear eztute.

Jesus onegias
zute murmuratzen,
iras ta inbidias
trabeska beiratzen:
Bekatarieki
onek die tratatzen,
ta aiek barkatzen oneki.

Eztu nai ukatu
Jaunak ala dela,
baizik deklaratu,
ongi naituela,

aien ones bera
billa jautsi dela,
ta galduen salbatzera.

Amak imitatzen
du Jesus onean,
berex du mostratzen
konpasionean
bekatarieki,
bere manto-pean
guardatus salbo bereki.

Amaren fabores

Oh! izanen ziren
ia kondenatuak
anitz, ezpaziren
izan guardatuak
amaren fabores,
eta salbatuak
semeak dion amores.

Ama, zu ortako
zinduzan autatu:
Bear ziren asko
izan kondenatu
bere justizias,
dezkizun salbatu
zuk amores ta grazias.

Ez dezala aipatu
zure biotz bera,
norbaitek eskatu
badizu onera,
bear duelarik,
eta logratzera
izan ezpadu ditxarik

O Maria, oroitu,
sekulan eztela
beñerez aditu,
bat berere dela
zuregana joanik,
gaizki itzuli dela
despeitua zureganik.

Abogatu-buru
Aitaren aurreko,
Jesus ona dugu,
ala barkatzeko
bekatu gureak,
eta logratzeko
an goratik faboreak.

Alzineko bada
salbazalearen,
alako abogada
pensa non dateken,
nola ama berea,
zeintan beti duen
bere gusto ta amorea.

Semeak Aitari
llagak presentatzen,
amak semeari
bularrak mostratzen:
Prenda alakoeki
guziek obratzen
on den guzia gureki.

Bien konpañian,
Jesus ta Maria,
dut nik alegrian
esperanza andia,
nautela grazian,
naiz bekataria,
ni artuko ta glorian.

Zein ongi aziak

Zein ongi aziak
kristio berriak!
Azitu guziak
ama onegiak
bere esneareki,
baizire erosiak
Jesusen odolareki.

Iten du oroat
orai bereeki,

tiratus onerat
amoreareki,
lenean doaiela
bere exenplueki,
nola ama amatzentuela.

Bere kondizioak
tiote apegatzen,
bere orazioak
baitare aplikatzen
Jesusen oneki,
ta santifikatzen
exenplu ta doktrineki.

Delaik birjin ama,
nior ez bekala,
lenean baitama
garbiaren gala,
garbi naitu humeak,
zeren plazer ala
berak baitu ta semeak.

Nola ama garbiak,
baititu garbitzen
aur bere txipiak,
eta mantenitzen
garbi ta luzitu,
Mariak luzitzen
bereak obeki ditu.

Da kastidatea
tesoro andia,
bai, ta humildatea
du aren guardia;
nola den humila,
ala da garbia,
humilen billa dabila.

Magnificat

Ene espiritua
nere Jaun onean
dela alegratua,
zeren amorean
tu bere begiak

ni bere probean
paratu, dio Mariak.

Ta beti Jaunaren
miserikordia
da jende denaren
humil beldurtia:
Suberrik nai eztu,
aien jendakia
beregantik botatzen du.

Beren antustetik
suberrik botatu,
ta beren autsetik
humilak goratu,
probeak beterik
ones tu paratu,
ta aberatsak gabeturik.

Suberbiarena
da erxtea ataria
seme ta amarena,
bear den grazia
ezin logratzeko,
ta zen guzia
bai galtzera botatzeko.

Humilak du berriz
biei quadratzea,
ta biek bera agitz
agitz amatzea,
ain nola aur txipia
biek guardatzea,
nola begien ninia.

Humila da Jesus,
humila Maria;
eznaike ni rehus
ta bekataria
izan bano suber,
nola alzindaria
suberboena Luzifer.

Amak Jaunaganik
ongi ikasi baitu,
humil gu len lenik

humeok nai gaitu;
humil ezpazara,
ezauntzen etzaitu
hume beraren gisara.

Emanes amore

Karidadea du
esnerik obena,
oneki azitzen du
jende nobleena,
emanes amore
Jangoikoarena,
ta proximoen fabore.

Amatzen duenak
Maria, amatzen du
Jauna, ta duenak
amore gau, badu
bai proximoena,
eta ala prenda du
bere salbazioarena.

Amak du mostratu,
Jangoikoa lenik
bear dela amatu
guzien gañetik,
gero gure anaiak
Aitaren atzetik
nola geurok, naiz etsaiak.

Trabaju pasatu
Jangoikoagatik,
eta trabajatu
bai anaiengatik,
ines dezakena,
logra daiengatik
Jesus onak in zuena.

Da sufrimentua
beti bear dena:
Oh! Zer exenplua
den eman duena
amak sufritzean
erran eztaikena,

semeak padezitzean!

Au guganik nai du,
guri ongi naies,
zeren gara galdu
bai irur anaies:
Batzuk andinaies,
batzuk gukota naies
ta guziok aisa naies.

Amak beretako
bear etzuelaik,
hume gaiendako
zen guzia zelaik,
o zenbat trabaju
zuen, naizuelaik
Jesusen lana protxatu!

O ama amorosa,
zenbat egin zuen!
Eliza animosa
eden azi zuen,
fede ta legea
edarazi zuen,
gaindus pena ta nekea.

Ama gelditurik

Forma paraturik,
Jesus zerura ze,
ama gelditurik,
falta suplitu ze;
aren ausenzian,
eliza altxatu ze
bai amaren presenzian.

Amak kuidatzentu
ardi ta axuriak,
berak kidatzentu
artzai kidariak,
ta berak argitzen
ebanjelariak,
eta guziak azitzen.

Martirak tu sutzen,

ta aien baloreak:
Osoki sandutzen
tu Konfesoreak:
Eder mantenitzen
Birjinen loreak;
eztirenak tu garbitzen.

Ama zutenean,
ongi bizi zire,
amaren menean
on guziak zire,
heriak sendatzen,
ilak bizten zire,
ta guziak konsolatzen.

Etze Jangoikoa
Maria, baña bai
Jaunaren gogoa
ze, nola berak nai;
ilen ta bizien
esku zio berai
eman, ta gauza guzien.

Noiz ellegatu zen
san Dionisio
ikustera ama, zen
guzia arrizio:
Au Jangoiko ote da?
Baña berla zio:
Jangoiko bat baizik ezta.

Baña, Jangoikoa
salbo, oben obena
aren gogokoa
persona zukena
berak sollik egin,
da bere ama dena,
ta neurritu niork ezin.

Ama ain onareki
zego ongi mundua,
baña ia bereki
zego bai zerua
izan naiez bera,
ia zelaik ordua
ermateko gozatzer.

Ama Birjinaren zeruratzea

Zego bere Jesus
erman naiak gora,
amorearen sus
bere palaziora
bai ama berea,
zeñek ariora
berai zion amorea.

Maria munduak
zuen logratu,
Trintate sanduak
nai zue goratu
beregana artzeko,
eta, koronatu
guzian erreinatzeko.

Alaba onetsia,
Aitak Mariari
dio; ama propia,
Semeak aman;
baita Espiritu
Sanduak berari,
esposa, ta agitz keritu.

Atoz, atoz, ea,
negua joanda;
o gure maitea,
ekaitza atertu da,
eldu primabera;
atoz bai, ordu da,
zatozin ia gozatzer.

Zure beira dago
bai zeru guzia,
zureki dut iago
nik konplazenzia,
ezi guziaki;
guzien bizia
da gozatzea zureki.

Ezta ongi egina,
sobra desterruan
uztea erregina,

baizik bai zeruan
gora goratzea,
ta bere erreinuan
betikos koronatzea.

Jakinik Jaunaren
zen borondatea:
Ama birjinaren
biotz amantea.
Nola? Semeari
nai gusto ematea,
ez nai faltatu elizari!

Andik ia tiratzen,
emendik ere bai;
arat inklinatzen,
ta gu ez utzi nai!
Zen ala ajustatu:
In gusto zeruai,
ta andik guri faboratu.

Andik alzina zen
antsia guzia
gora, ta despeitzen
emengo bizia.
Baña emen tristura,
oh, nola eguzkia
sartzen delaik, ilundura.

Usmatu zelarik
sarri izanen zena,
ezauntzen zelarik
falta ama gonena,
oh zer penatzea
kristio gaiena,
negar ta lamentatzea!

Kausa geiegia
zute penatzeko
zeren ama andia
zegon despeitzeko,
berak konsolurik
gabe gelditzeko
soill ta desanparaturik.

An zeruan zuten

berriz alegria,
ikusko baizuten
erregina andia
ia beti bereki,
onen konpañia
gozatzeko gustoreki.

Denborak urbildus,
noiz bear zen igan,
eldu zire bildus
apostoluak an
Jaunaren manura,
nai bai zion eman
amari konsolu gura.

Zeudelaik bildurik,
san Pedro lenean,
Maria humildurik
aien alzinean,
nola mintzatu zen!
Oh nola azkenean
ama ona despeitu zen!

Iltze Maria ez
gaitzes ta dolores,
bai eman biotzez
Jaunaren amores
arima alegreki,
ta Jaunak fabores
eraman gora bereki.

Agertu zelaik an,
ango alegranziak
nork pensa? nork erran?
ta angoen ansiak
erregina artzeko?
ta ango festa andiak
beraren festejatzeko?

Ango aklamazioak,
ain. maitagarria;
ango admirazioak,
ain miragarria;
beira arima gura
Jaunak ezarria
guzis beraren itxura!

Trintate sanduak
arima garreki
egina, munduak
nola miareki
erran, ta pensatu
gogakiñareki,
naiz fedeas informatu?

Besarka eternoan
berekí uniturik,
nola artu zuen an,
ta nola ondaturik
glorian gozotan
daukan, ta amaturik
betiko bere besotan!

Baña apostoluak
gelditu zirenak
lurrean doluak
mostratzen ta penak:
Ilda ama Maria!
Ilaren direnak
honrak iten ta ilaria!

San Pedro negarres,
ta guziak ala
penaren indarres,
gorputz birjinala
honratzen, altxatzen,
nola arka erreala
Jangoikoarena baizen.

Jaunak etzue nai
galtzeien autsean;
irur egunen bai
zegola lurrean;
berak biztu zue
irurgarrenean
ta gloriatzatu zue.

Zerua ze berriz
eder prebenitu,
aparato agitz
andiak berritu,
erregina andia

daien rezibitu
gorputz ta ariman Maria.

Asunzio ta Koronazioaren

Beira ia zeruak
zabal idikirik,
Jesus ta aingeruak
lurrera jautsirik;
beira, ia darama
iganen; iganik
sartzen du Jesusek ama.

Oh! nola aklamaten
duten ta bibatzen,
zer kantzak kantatzen
zer dantzak dantzatzen;
sartzen da Maria
graziak barratzen:
Da gloriaren gloria.

Besarka eternoan
Trintatek artzen du
paratu thronoan,
ta koronatzten du:
Errege, dio, ni,
niork ezin kendu;
erregina zu nereki!

An dago Maria,
guzis gloriosa,
erregina andia,
guzis poderosa,
ama Jaun onaren
guzis piadosa
eta bekatarien.

Gizonen kasta ia
goratu loietik,
eta paratu da
guzien gañetik:
O fabore egina!
Baitute guretik
errege eta erregina!

Jangoiko Jaun ona,
dugu milla esker,
in baize gizona;

ta baitu alaber
guganik autatu
ama guzis eder,
ta guzis gora goratu.

Zori-onak zuri
ematentizugu,
ama, baita guri,
ezi plazer dugu,
zeren zu zeruan
gurea zaitugu,
ta guzia zure eskuan.

Gora egonagatik
erregina andia,
eztu nai orgatik
izan suberbia;
andik bai beiratzan
du bekataria,
ta gaitzetik oneratzan.

Amak semearen
gisa guzia du,
baitare beraren
ona segitzen du,
bera guregatik
iltzela ikusten du:
Ama afanatzan orgatik.

Jesus humila zen,
eriotzeraño
humillatu baizen;
andik onaraño
Maria da apaltzen:
Nior egundaño
aren faltaz ezta galtzen.

Balitz bat berere
zuri eskaturik
utzia beñere
desanparaturik,
zure piedadeak
arrek mututurik
ez aipa miserableak.

Oroi zaitte bada,

eztela ez aditu,
o gure abogada,
nior akuditu
zugana duenik,
duzula despeitu
sekulan uts zureganik.

O esperanzaren
ona ta alegrea!
Dena ama Jaunaren,
dela ama gurea!
Baitu podorea,
baitare amorea,
ezin falta faborea.

Salve Regina

Agur erregina,
ta ama piadosa,
bizitza dibina,
gozoa gustosa,
esperanza segur
gure gloriosa,
Jangoikoak bedeika, agur.

Zuri gu klamatzen
desterru tristean,
zuri suspiratzen,
ai ta negarrean;
Hebaren humeok
negarren ballean,
ama, gu beira pobreok.

Ea, orai bada,
zuk zeure begiok,
o gure abogada,
beratx onegiok
guregana biur,
orreki guziok
kontent gauden eta segur.

Desterru gau gure
delaik bukatua,
mostra guri zure
Jesus amatua,
zure sabeleko
fruitu sagratua,
zerura gu manatzeko.

O klementisima!
O urrikaria!
Eta, o dulzissima
birjina Maria!
Jangoiko Jaunaren
ama sanda andia,
etxokandre zeruaren:

Eska zozu beras,
ama, guretako,
in gaitzen egiaz

digno beretako;
dezkigun fruituak
logra sekulako
Jaun berak ofrezituak. Amen.

Zure amoretan

Zure amoretan
ura ardo biurtzen
daki, ta azkenetan
ladrona sandutzen,
eta eman ziona
lanzada itzultzen
beretako martir ona.

O Guzia ala izanik,
guzioi guti da:
Gizon zureganik
Jangoikoa eginda,
au baita ajitz gura,
gorena apaldu da
egones zure manura.

O Jangoikoaren
prenda maiteena,
bere biotzaren
konforme zarena;
berak nai bekala,
zu nai zaituena,
zuk ere nai bereala.

Nik bada nai zaitut,
zuk nai nazazu ni,
nik izanen baitut
nautena orreki:
Orai graziaren
dut prenda zureki,
ta geroko gloriaren.

Auxe da arrazioa,
pensatzeko dela
zure debozioa
señale fiela
salbazioarena,
salbatuko dela

zure deboto ona dena.

Non da ia gizonik
bere buruari
ongi nai dionik,
alako amari
amore eztionik?
Balitz bat, berari
nondik dateke deus onik?

Ama birjinaren
amante itsuak
orai dire ta len
sandu jakintsuak,
emen izateko
albas doatsuak,
bera an gero gozatzeko.

Ezta gizon ona

Ezta gizon ona,
da lizun gaixtoa
amore eztiona,
baitare tontoa,
amorea arrazio
delaik ta gustoa,
honra, protxu, obligazio.

Ezta doatsurik,
ezta jakintsurik,
eztare sandurik,
eztare presturik,
ezta biotz onik,
eztare bururik
amari amore eztionik.

Baita ama birjina
guzis amablea,
baitare erregina
txoil admirablea,
ta diguna amore:
Onen señailea
milla ta milla fabore.

Orgatik noraño

kristiandadea,
dator araraño
amaren fedea,
Kristo onetsten bada,
baita ama berea
ere egiaz onesten da.

Eztakit nola den:
Fede Kristorena
txoil artu baño len,
askok amarena
afekto onareki
dute, dela dena,
biotz edo miareki.

Bentzait kristio onik
ezta opatuko
amore eztionik,
eztare agertuko;
ama birjinari
bentzait mostratuko
dio, naiz den bekatari.

Milla milla arrazio
datoz gogoari,
artzeko debozio
ama birjinari,
fede barin bada,
ta agitu denari
atenditzen barin bada.

Ama Birjinaren
debozioaren motiboak

1

Motibo andia,
zergatik bear den
amatu Maria,
len lena da, zeren
Jangoikoak lenik
txoil amatzen duen
bera guzien gañetik.

Balitz galdu bear
bizi den guzia,
edo galdu bakar
bakarrik Maria,
guarda, dio, nere
bakar onetsia,
naiz galdu guziak ere.

Bada Jaunak eztu
deustan uts egiten
amatzean, baitu
guzia xakiten,
klaro señailea,
nornaiek ikusten,
dela Maria amablea.

2

Berze motibo bat
dignidade dena,
bai dignidade bat
den goren gorena,
Jangoiko beraren
urbil urbilena,
baita bere amarena.

Guzien artean
ama berak autatu,
ez ustekabean
zena fortunatu,

autatzen obena
etzen deskuidatu,
zukena ta zekiena.

Erregeren amai
guziek honore,
Jangoikoarenai
honore ta amore
sinez nai dezagun,
bi geben fabore
andia logra dezagun.

3

Ta sandutasuna
biotzen delarik
grillo ta erastuna,
Maria sandarik
obena klaroki;
nola da arimarik
maite eztuenik osoki?

Auxe da Maria
grazias betea,
guzia grazia
eta birtutea,
Jangoiko beraren
lan ezin ohea,
oh! zein eder ederra den!

4

Baitare elizaren
konformidadea
da ama birjinaren
nola señailea
debozio artzeko,
ta nola kidea
beraren festejatzeko.

Beira Aita Sanduak,
prinzipe ta andiak,
beira artzai-buruak,
artzai eta ardiak

Maria maitatzen,
andi ta txipiak
berari beira beiratzten.

Zenbat tenplo diren,
imajina, aldare
ama birjinaren;
urteaz baitare
festak; asteoro
larun batak ere:
Agur, otoi egunoro!

Baiki Jesus bada
bitarteko lena,
beraren ama da
persona urbilena,
humil, amoltsua,
emen ta an duena
nai duenaren eskua.

5

Motibo ona dena
Maria amatzeko
da amore amarena
gutas kuidatzeko
humees bekala,
ta zeruratzeko:
Au du gloria ta gala.

Oh! zenbat gaitzetaik
gaituen guardatu!
Zenbat galbidetaik
amak legardatu!
Nola bekatutik
askotan libratu!
Ta askotan ere infernutik!

Zenbat kendutigun
gaitz eta dolore!
Zenbat on intigun
mostratus amore!
Eta alako milla
millaka fabore
egines ixil ixila!

Nola gaitu beti
onera tiratzen!
Nola ere emeki
Jauna du berazten!
Nola gure onera,
naiz gu ez goartzen,
kuidatus milla manera!

Badire amoreak
egiaz urreak,
eta faboreak
urresko kateak,
nork gu (Jesus berez)
nola ama bereak
ala amatu gaitu sinez?

Nola ia biotza
loturik eztago
grillos, eriotza
baño fuerteago
amaren amores?
Bentzait, nola ez iago
preso penas ta dolores?

O zenbat katea
paratu didazu!
Ni preso ematea
justo da, ar nazazu:
Ona errenditurik
ni, maitatzera zu
sollik nago obligaturik.

Amore eztizunak
amorea galdu,
galdu triste egunak,
bere galtzea du,
eta kondenatu
konta daike, ezpadu
mugonez utsa emendatu.

Baña berze aldera
dizunak amore,
Jangoikoa bera
du bere fabore,
zeren ama zaren

bai zu, salbadore
Jangoiko gizon denaren.

6

Berze kausa andi bat
Maria amatzeoo,
baita bai, zerurat
arima ermateko,
marka probatua
bat zeruratzeko,
dela predestinatua.

Ditxoso gizona
ni nauena aditzen,
dio, ta dagona
kontino segitzen
ene atarietan,
noiz ere idikitzen
diren beraren onetan.

Ditxa barin badu,
nork ni nazan aurki,
dio, opatuko du
bizitza segurki,
eta Jaunaganik
logratu nereki
salbazioa berladanik.

Ene kontra baña
iten barin badu,
bere arima dañã,
sinez dañatzen du;
ni nai ez nauenak,
eriotza nai du,
dio ongi nai gaituenak.

Mariarenak du
abantalla andia,
bere alde baitu
ama amagarria,
onek logratzeko
bear den guzia
arimaren salbatzeko.

Jangoikoak lenik
Bear du salbatu,
gero bigarrenik
gizonak obratu;
konforme elkarreki
biek akabatu;
salbo da beras orreki.

7

Len lena Jaunaren
bear da grazia,
gero gizonaren
da dilijenzia;
biok logratzeko,
birjina onetsia
arzazu bai bitarteko.

Jauna du berazten
grazia emateko,
gizona onerutzen
ongi bizitzeko;
biok erdetxirik,
zeruan sartzeko
dauka ataria idikirik.

Nola imposible den
nior salbatzea,
nori nai eztuen
amak beiratzea,
ala preziso da
salbo atratzea
noren in den abogada.

Anaiak Kristoren
predestinatuak,
beras bere amaren
hume amatuak,
bere deboziko
esnes bazkatuak,
nola Kristoren ondoko.

Nai bauzu progatu,
bere deboziak
dezazke apegatu

bere kondizioak,
amaren humeak
segi inklinazioak,
prendak, onak, birtuteak.

8

Karidadea len
lena ta erreala,
zeñeki amaten den
Jauna, bereala
proxima bere
burua bekala,
naiz etsai balitz ere.

Amak amaturik
bere etsai gaixtoak,
zeudenak suturik
ala nola otsoak
Jesus maltratitzen,
nola ez humettoak
imitatzen eta amaten?

Bada humildadea
zimendua dena,
nor da nor ohea
planta dezakena
nola ama Jaunaren
eskojitu zena,
zeren guziz humila zen?

Dionak Berboak,
suberrak urratu
Jaunaren besoak,
banoak botatu,
humilak goratu,
pobreak betetu,
ta aberatsak uts paratu.

Maria humil eder:
Bere humettoa
eztaike izan suber,
baizik humilttoa,
egiaz ezperen
ezta debotoa

ama birjin humilaren.

9

Manso ta sufritu
nai baduzu izan,
asko progu ditu
birjin amak eman
birtutegebenak;
ezta posible erran,
bai eska bear direnak.

Ainberze penatan
ama penaturik,
milla maneratan
gaizki pasaturik,
alaere amatzen!
Nola au beiraturik
humeak ez imitatzen?

Ta kastidadea
birtute ederrena,
non den da galdea?
Debozio on dena
billatzen baduzu
birjin amarena,
lore goi izanen duzu.

Ama birjinaren
etxean guzia
bear da beraren
gustora garbia;
eztire bateko
iluna ta argia,
ezta loia aren etxeko.

Garbiak direnak
garbi idukitzentu,
zikindu zirenak
amak garbitzentu,
kastidadearen
galas bestitzentu
hume direnak beraren.

Azkenik tu humeak
 amaran amores
 amatzen maiteak,
 betetzen fabores,
 eta azitzen nola
 Jesusen dolores
 kosta direnak odola.

Eta guzietan
 graziak itentu,
 eta kontuetan
 ongi kuidatzentu,
 ongi atatzeko,
 ta seguratzentu
 bereki zeruratzeko.

Bada ama nerea,
 o ama onegia,
 konta ni zeurea,
 nola hume onetsia:
 Au nere bizia,
 au nere antsia,
 ta au da nere on guzia.

O ama, amoresko
 beira begieki
 ni, ta piedadesko
 anpara entrafieki
 zeurea bekala,
 segitzeko ederki
 zeure humalde erreala:

Ni zure fabores
 ongi bizitzeko,
 zeurorren amores
 ongi bukatzeko,
 ta zure grazian
 beti kantatzeko
 emengo ta ango bizian.

Ea bada, arima,

guzien gañetik
zuk ama ta estima
Jangoikoa lenik;
ta gizonkietan
Jesus; berla atzetik
Maria emastekietan.

Jesus amatzeko
eta Jangoikoa,
ona biotzeko
sua ta zeboa,
amore amarena,
baita gogokoa
Trintate guziarena.

Nik amaten badut
Maria birjina,
berla amatuko dut
bere seme egina
Jangoikoa; oneki
errege, erregina
ta on guzia dut nereki.

Bada bereala
nik errespondatu
bai, bear bekala,
nai dut, eta amatu
ene amazaleak,
baitare mostratu
bear diren señaleak.

Egitea plazer,
iteko len lena
dut, ezperen alfer
errezatzen dena
kontatzen dut, zeren
amorea dena,
egitean probatzen den.

Amatu nai dut nik
Jangoiko maitea
betiko oraidanik,
ta ama ta semea,

eginala plazer
egines betea
guzis, ta deustan desplazer.

ia bada len lenik
au biotzean sar:
Deus bekatu denik
eztut egin bear;
eta bein eginas,
egin beti negar,
iles biotzeko minas.

Au bigarrena dut:
Onak in daizkenak
ongi in bear ditut;
manatzen direnak
aiek len lenean,
konsejus direnak
ebek aieki batean.

Irugarrena biz:
Etsaiak onetsi,
naiz sufritu anitz;
guziak iretsi
Jaunaren amores,
garaitus oneki
gaitzak, pagatus fabores.

Finki laugarrena
dut trabajatzea,
ta gaitz datorrena
ongi pasatzea,
auxe baita sinez
Maria amatzea
ta Jesus amore-minez.

13

Aiek enegatik
agitz penaturik,
ta nik aiengatik
guti pasaraturik,
nai itzes kunplitu?
Ni nola alketurik
ez naiz bear konfunditu?

Ezpanaiz artzeko
penak alegreki,
bentzait pasatzeko
arimo onareki,
errespondatzeko,
ta amoreareki
amorea pagatzeko.

Jesus ta Mariak
oben nai dutena
da, bekatariak
ontzeko, daikena
bat trabajatzea,
ta galduko zena
gal eztaien kuidatzea.

Bat kondenatzea,
zenbat inporta den,
edo salbatzea,
nork jakin nai duen,
pasioan pensatu,
beira zer kosta den,
balanza gartan pizatu.

Amak du pizatzen
ikusi zuenak
semea pasatzen
ainberzeko penak:
Beira trajedia
deboto zarenak,
beira Jesus ta Maria.

14

Bi on egitentu
zelo ona duenak,
probetxaraztentu
bien neke-penak,
ta aldatu onera
gaixtoak zirenak
eztu nai utzi galtzera.

Iten da ala bien
bai imitazale,

ta langin andien
nola lagunzale;
bai ta alokairua,
ori du señaile:
Izain duela zerua.

Beras logratzeko
Jesus ta Maria,
biei quadratzeko,
in bez alguzia
kuidatus ardia,
biek karestia
neke penas eresia.

Sano doktrinatus,
onera kidatus,
ongi konsejatus,
baitare emendatus,
daikelaik manatus,
eta kastigatus,
nola daiken, oneratus.

Baña lena neurau
nere menekoa
naiz; lena beras au
da nere itekoa:
Egitea bien
ni biotzekoa,
bieki bizi nadien.

15

Ea bada, Jesus,
ea zuk, Maria,
amorearen sus
ni brasa gorria
itzuli, nitzana
ikatz itsusia,
nagon beti biengana:

Nagon beti bies
bai amorosturik,
bien su andies
beti inguraturik,
ala bizi ta ala

il akabaturik
naien, biena bekala.

Bien amorea
biz ene sukarra,
biz au gaitz nerea,
betiko gaitz zarra,
su bat ain bizia
bai eta ain azkarra
konsumi nazan guzia. Amen.

ia nere enplegua
Jesus ta Maria,
nere sosegua,
ta nere alegria
ta gusto ezta,
ta ondasun guzia
ta grazia ta gloria.

Baña Jangoiko ona
nik ofenditurik,
Jangoiko-gizona
gaizki pagaturik,
nora ni, ia nora
noake galdurik,
ezpada amaren mantora?

16

Jangoiko Aitaren
dut nik alzineko,
nere Jesus oben
obena agertzeko
abogatu; baña
juez juzgatzeko
da bera, ta ezin engaña.

Jueztako dago
ni maite nauena
niork baño iago,
amores in dena
anaia erreal,
nigatik il dena
amore sobra didala.

Baña Jaun ona nik
ala agrabiatzea
itsuskiro orañik,
da kondenatzea
neurau eta bera
nola obligatzea,
infernu doble ematera.

Aita asarraturik,
humea badoa
laster lotsaturik,
amaren mantoa
billa libratzeko:
Nik zure anparoa,
o Maria, salbatzeko.

Eskatzen ez tut nik
justizia ertxia,
ez, baizik doaiik
miserikordia,
amak ta semeak
suplitus guzia
bear dudana probeak.

17

Amak amorea
darama izenean,
du biotz berea
mostratzen esnean,
gutas lastimatzen
da bear denean,
ta beñerez mendekatzen.

Ni semeaganik
nator amagana,
berriz onenganik
itzul arengana,
betiro ingur ingur,
zeren nai dudana
nion ez, bai emen segur.

O birjin amaren
seme Jangoikoa!
O Jangoikoaren

ama gogokoa!
Biek ni salbatu,
edo onagokoa
berze bat niri mostratu.

Ez onagokorik
izan, ez izanen,
eztare alakorik
gero, orai edo len,
iteko on guzia,
dela an, dela emen,
nola Jesus ta Maria.

Jesus juez bada,
ta dagokiola
justizia, ala da;
baña bere odola
nigatik eman du:
Bada nola nola
ura ta ni naiko galdu?

18

Mariak du berriz
miserikordia
egitean agitz
bere gala andia:
Zenbatenas iago
den bekataria,
amak antsia geiago.

Txoil justo nik ez nai
merexi dudana;
beratx amoltsu bai
merexieztudana;
orgatik antsia
nik dut amagana,
esne delaik eta ezta.

Zuk ama bekala
zeure esne ta eztrias
ezin-konta-ala,
Maria, grazias
salbatu direnak
tuzu, justizias

kondenatuko zirenak.

Nik ama alakoa
bear eta nai dut,
zu bekalakoa
nior nion eztut,
san Juani errana
nere kontatzen dut,
ta ama Jesusek eman.

O ama nerea,
Jesusek emana,
emazurz pobrea
nator zuregana;
ni zure anparoa
naiak nabilana,
zabal da zure mantoa.

19

Ea ama Maria,
ez ni desanpara,
naiz bekataria,
zeren ezpazara
anparo zu nere,
ni zeruetara
eznaike ellega beñere.

Nior eztuzu utzi
desanparaturik,
eznauzu utziko ni
betikos galdurik,
bai emen grazias
beti guardaturik
beteko nauzu glorias.

O nola zeureak,
ama, zuk kuidatzen!
O zer faboreak
dituzun barratzen!
Baita admiratzeko,
baratus pensatzen,
ta ama alakoa amatzeko.

Onen progu ona:

ia destinaturik
iltzera zegona,
Pedro libratu-rik
otoi zureeki,
utzis burlaturik
Herodes jaun judueki.

San Juan zinduzana
ama, zuk humea
Jesusek emana
bekala maitea
zindue tratatzen,
ta amore betea
modu guzies mo-
stratzen.

Bada Magdalena,
diszipula lena
seme ta amarena,
ta alaba andiena
loietik goratu
ta perla ederrena
nola zindue moldatu!

20

Nork erran sanduak
tuzunak guardatu,
baitare galduak
zenbat oneratu?
Zein ongi tratatu
tuzu ta anparatu
ta guzis erregalatu!

Testigo ona da bat
Ildefonso, zeren
zerutik be-
itirat
jautsi ta zuk emen
bera bisitatu
amante zinduen
ta galas erregalatu.

Bernardok erran bez,
Domingok alaber,
ta alakoek berez
zutenek maite eder,

amak ere ederki
eman aiei plazer
azis bere esneareki.

Naiz pobre, maitea
Juan de Dios zue,
nola amak humea,
ta kuidatzen zue
zegolaik heria,
bai txukatzen zue
berak aren izerdia.

Zue ere Sandua
itzas konsolatu:
Auxe da ordua,
noiz nik ez faltatu
beñere nereei,
baizik faboratu
nai, ta duten beartsuei.

Ebek, diot, zire
arima garbiak:
Altxatuko dire
non bekatariak?
Edatzen du bere
mantoa Mariak,
dio: Betoz aiek ere.

Eta bekatari
on naien ama ni,
zio Brijidari;
elizak humilki
eskatzen orgatik:
Zuk eska Jaunari
gu bekatariengatik.

Bada ama nerea
betikos Maria,
zuk konta zurea
ni bekataria,
ia zure grazian
biz nere bizia
orai ta beti glorian. Amen.

«Ave Maria», koplatan

(Sacris solemniisen tonora)

Agur, o Maria,
grazias betea,
o miragarria,
Jaunaren maitea,
Jauna da zureki,
zu zara berea,
emasteetan berexki.

Bedeikatua zu
zara guzietan,
ta da bedeikatu
bai zure entrañetan
fruitu logratua,
Jesus zeruetan
gora gora goratua.

Santa Maria Ama
Jangoikoarena,
nola Ama zuk klama
bekatariena
gure faborean
ta gero on dena
bearren bearrenean. Amen.

Oh! esperanzaren
ona ta alegrea,
dena Ama Jaunaren
dela Ama gurea!
Baitu podorea,
baitare amorea,
ezin falta faborea.

Balitz bat berere
zuri eskaturik
utzia beñere
desanparaturik,
zure piedadeak
arrek mututurik
ez aipa miserableak.

Oroi zaite bada,
eztela ez aditu,
o gure abogada,

nior akuditu
zugana duenik
duzula despeitu
sekulan uts zureganik.

«Salvea», koplatan

Agur erregina
ta ama piadosa,
bizitza dibina,
gozoa gustosa,
esperanza segur,
amante amorosa,
bedeika zu Jaunak, agur.

Zuri gu klamatzen
desterru tristean,
zuri suspiratzen
ai! ta negarrean;
Ebaren humeok
negarren ballean,
Ama, beira gu pobreok.

Ea, orai bada
zuk zeure begiok,
o gure abogada,
beratx onegiok
guregana biur,
orreki guziok
ongi gauden eta segur.

Noiz desterrua guk
utzi bukatua,
an guri mostra zuk
Jesus ematua,
zure sabeleko
fruitu doatsua,
zerura gu manatzeko.

Oh klementisima!
Oh urrikaria!
Eta oh dulzissima
Birjina Maria!
Jangoiko denaren
Ama sanda andia,

etxokandre zeruaren!

Eska zozu beras,
Ama, guretako,
in gaitzan egiaz
digno beretako,
dezkigun fruituak
logra sekulako
Jaun berak ofrezituak. Amen.

«Regina coeli», euskaras

Zeruko erregina,
alegra zaite ia,
zeren zuk egina
semea biztu da,
nola berak erran:
Eska zuk, ordu da,
berai gure faboretan.

Penen ariora
zinduza gozoak,
zu bere gustora
Jaun amorosoak
Ama konsolatu,
ta poderosoak
zinduzan erregalatu.

Ea, pasatu da
ekaitza ta andia,
bai ta ellegatu da
on eguraldia,
beira doloroso
len Jaun onegia,
orai beira glorioso.

Zein diferente zen,
odolestatuak
llagak apatu len,
gloriaztatuak
orai apatzea,
negar pasatuak
gustoreki pagatzea!

Ea bada, Jesus,

ea zuk, Maria,
amorearen sus
ni brasa gorria
itzuli; nitzana
ikatz itsusia,
nagon beti biengana.

ia nere enplegua
Jesus ta Maria,
nere sosegua
ta nere alegria,
ta ondasun guzia
ta au nere bizia
ta grazia ta gloria. Amen.

Arrosarioa euskaras

Misterio gloriosoak

V. Iltze Jesus; beira berriro bizturik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

V. Apal duze; beira gora goraturik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

V. Jangoikoaren suas gizonak beterik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

V. Jesus onak Ama bereki eramanik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

V. Seme Jaunak Ama an koronaturik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

Misterio doloreskoak

V. Odol izerditan Jesus ta loturik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

V. Jesus ona beira nola azotaturik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

V. Arantzees korona beira paraturik.
R. Jauna, ofenditua nago penaturik.

V. Gurutzearen pean Jesus akaiturik.
R. Jauna, ofendituas nago penaturik.

V. Gurutzean Jesus beira akabaturik.
R. Jauna, ofendituas nago penaturik.

Misterio gozokoak

V. Jangoikoa beira gizon agerturik.
R. Jauna, ofendituas nago penaturik.

V. Jesus Amareki Juanengana joanik.
R. Jauna, ofendituas nago penaturik.

V. Birjin Amaganik Jesus da jaiorik.
R. Jauna, ofendituas nago penaturik.

V. Jesus ta Ama beira Elizara atrarik.
R. Jauna, ofendituas nago penaturik.

V. Zein kontent Maria Jesus aurkiturik.
R. Jauna, ofendituas nago penaturik.

II.— ZENBAIT KOPLA JESUS ONAREN
HONRA TA AMORETAN
(«Sacris solemniis» himnoaren gisara)

Nork kanta amoreak,
Jesus, zuk izanak,
eta faboreak
guri zuk emanak?
Ezin; ta alaere
gogoan tudanak
naitut aipatu berere.

Amore geiegi
zuk beti diguzu;
izanes onegi,
onetsi gaituzu:
Gaizkiak oneki
pagatutiguzu,
garaitus ala nobleki.

Guk ofenditurik
Jaun goren gorena,
gina ia galdurik:
Niork etzuketena
salbatu gizona,
da nai ta in duena
sollik Jesus guzis ona.

Traidore jaiki ze
kontra, ta eroririk
gizona bizi ze
preso gal-etsirik:
Baña errege bera
beira bez jautsirik,
etsaiaren libratzera.

Sollik barkatzea
sobra fabore ze,
bada alzinatzea
zen batez gaindu ze?
Ta Majestadea
noraño apal duze?
Nora igan karidadea?

Jangoikoareki
gizona gaixtoa,
ta gizonareki
ona Jangoikoa:
Izanes sobra on,

sobra amorosoa,
in ze Jangoikoa gizon.

Eztu bekatirik,
baña gizonenak
bere gain arturik,
pagatzeko penak:
O miragarria!
Jangoikoa denak
iduri bekataria!

Gurea kulpa ze,
gure bekatua;
pagatzera atra ze
Jaun agrabiatua,
Jaun amorosoa,
ditzaz opatua!
O kulpa fortunoso!

Enkarnazioaren

Du gala iadanik
zamarra gurea
birjinak emanik,
baña ezin ohea.
O ama Maria!
O ama maitea!
O ama miragarria!

Bekaturik gabe
zen konzebiturik,
ta kulparik gabe
beti biziturik,
nai bekalakoa
guzis ederturik,
Jaunaren gustorakoa.

Zego bere etxean
erretiraturik,
bere biotzean
zein amorosturik
Jangoikoareki!
Naiz beti atzendurik
zeukan munduak bereki.

Zeuka admiraturik
bai zeru guzia,
baita amorosturik
Jangoiko bizia,
beiratus persona
ta ainberze grazia,
nola amatako den ona.

Aingeru Gabriel
Jaunak autatzen du,
mandatari fiel
onat bialtzen du:
Au da mandatua,
zoaz, manatzen du,
bera dela eskojitua.

Eldu da aingerua
beiti bereala:
Kurturik burua,

iten du diosala,
mintzatus emeki,
manatu bekala,
Jaun beraren itz bereki:

Maria, adi zazu,
Jaunak ama estima,
eta bedeika zu,
gorputza ta arima:
Jauna da zureki,
zara ta izan zina
ta izain zara berareki:

Bedeikatua zu
emastekietan,
parerik eztuzu
zuk ez guzietan.
Turbaturik emen
zego gogoketan,
diosale gau zer ote zen.

Aingeruak emen:
Ez lotsa, Maria,
erraten du, zeren
aurkitu grazia
Jangoikoan duzu,
eta onen sana
seme bat izanen duzu.

Izain da gorena
au ta deituko da
bai gorenarena,
bai ta jarriko da
Dabiden ondoko,
koronatuko da
errege ta betiroko.

Birjinak aitzen du,
ta alkegorriturik
errespondatzen du
ongi pensaturik:
Ori nola izanen,
ezpadut gizonik
beñere nik ezagutzen?

Emen aingeruak

dio seguratus:
Jaunaren eskuak
eginen du obratus
milagro berea
zureki, argiratus
bere ta zure humea:

Orra zure aidea
seigarren ilean
daukala semea
bere sabelean,
naiz zegon etsia
ta zarra adinean;
Jaunak dezake guzia.

Ta Mariak emen
erraten du sinki:
Ona ni Jaunaren
esklaba beti ni:
Jaunak beras ala
egin bez eneki,
zuk erran duzun bekala.

Jaun andia emen
guzis humildurik,
bai aragitu zen
guzia bildurik
sabel birjinean,
ala gelditurik
Jangoiko gizon batean.

Gizon Jangoikoa,
Maria ama-birjin:
Lan bat alakoa
solo zuken egin
bere podoreak,
amorearekin
montiatus faboreak.

Mostratus iadanik
podore ta amore,
autatua izanik
san Juan prekursorre,
onen salbatzera,
dena salbadore,
joaten zaio bere etxera.

Prisa ama berriak
senti du joateko,
montañan Mariak
bisita egiteko
bere humeareki,
ones betetzeko
Isabel bereareki.

Mariak diosala
egin zuenean,
san Juan bereala
bere sabelean
saltoka alegrias
asi ze an berean
alako miragarrias.

Bere ama Isabel
agradeziturik
mintzatu ze fiel:
Nondik niri, nondik
ikusten dudana,
zeuroi etorririk
Jaunaren ama enegana?

Zu bedekatua
zara guzietan,
baitare fruitua
duzuna entrañetan;
sinestatu duzu,
ta bere erranetan
fiel Jauna ikusko duzu.

Agradeziturik
orduan Maria,
humil ta suturik
arima guzia,
asi ze kantatzen,
nola zen, egia,
Jauna amatzen ta estimatzen.

Magnificat

Jauna nere arimak
agitz amatzen du,
orren ongi eginak
beti laudatzentu,
alegre, zergatik
orrek beiratzten du
pobre goni, bai orgatik.

ia zori onekoa
deituko naute ni,
zeren Jangoikoa
bizarro nereki,
nola indarra duen,
gauza andiak niri
egitera dignatu den.

Baitare beraren
miserikordia,
normai daienaren
humil beldurtia,
jendakis jendaki
da betiro andia:
Zenbat, noraño, nork daki?

Agertutu bere
besoko indarrak,
desegintu ere
suber andi tzarrak,
bota goratuak,
ta goratu txarrak,
entenda dezan munduak.

Aberats aundiak
deus gabe utzi ditu,
pobre gosetiak
ones bete ditu:
Israel berea
du, nai du kunplitu
itz emana ta amorea.

Ala ama dibina
kontentus beterik,
berak nai adina

bereas aserik,
etzuke dese
munduan berzerik,
baizik Seme Jaun berea.

Jaiotzearen

Zoritus fruitua,
urbildus denbora
predestinatua,
noiz lur emengora
agertu bear zen
ain apal, ain gora
dena Jauna guziaren.

O admirableak
bide Jaunarenak!
Esposo amableak,
utzirik berenak,
naies aterbea,
galde berzerenak,
non sar guzien Jabea!

Badabiltza eskean
ataris atari;
ezta ziudadean
nior urrikari:
Etxola zar bat zen,
dio Mariari,
arara, nai badu goazen.

Fortunas etxola
jendes utsik zegon,
zarra naiz zegola,
non utzirik egon
bakar, nai bekala:
Neretako da on,
amak dio bereala.

Etxola zar gura
beira jauregia,
non jaio mundura
Jesus onegia,
errege Jaun ona,
ta iruzki berria,
gure Jangoiko gizona.

Nola ama ondaturik
zegon an gozotan,
Jauna beiraturik

aur bere besotan!
Zein amorosturik
apa amorosotan,
ta guzis admiraturik!

Ain andi ta txipi
persona batean,
ain goiti ta beiti
zeru ta lurrean!
Jaun goren gorena
etxola utsean,
gauza pasmatzen duena!

Dabiltza aingeruak
nola zoraturik,
baitare zeruak
alborotaturik,
festejatu naies
Jauna ala apaldurik
lurrekoen onginaies.

Amak maiolatzen
du: maiolaturik
beira; du paxatzen:
beira paxaturik;
bularreratzen du:
beira apegaturik,
eta nor den ez atzendu!

Non kuna erreala
errege delarik?
Al duken bekala,
ganbelan bildurik
an ziren agotzak,
erreklinaturik
beira aurra gañean otzak!

Artzaiak zeuden an
urbil inguruan
ardien guardian:
Aien gain buruan
argia ilunbetan,
ta ain nola koruan
aingeruak kantaketan:

Jauna biz zueki:

Adi gozo onaren
mezua alegreki,
zeren gaur jaio den
salbazale dena,
bai Kristo Belenen,
zuen ones jautsi dena.

Ezauntzeko, duze
ona señailea:
Aurkituko duze
aurtto amablea
an maiolaturik,
o admirablea!
ta gabelan paraturik.

Aiek bereala
progatus egia,
aditu bekala
beiratus guzia,
aurkitus etxola,
Josef ta Maria
ta aurra gabelan dagola.

Adoratzen dute
gabela pobrean,
admiratzen dute
nolako goatzean
agotzez eginik
dagon, ta gabeen,
erregeen Jaun izanik.

Adoratzen zaitut
nik ere naiz rehus,
ta estimatzen zaitut
agitz, ene Jesus,
nainuke abrasatu
zure amoresko sus,
ta ala bizi ta bukatu.

Orra Jangoikoa
eginik aurttoa!
Throno zerukoa,
kuna lastoskoa!
Judako leona
ta axuri mantxoa,
geiegi onetsis gizona!

Zirkunzizioaren

Jaio ta andik egun
zorzigarrenean,
nola balitz lagun
guk zor dugunean,
odola ematen du
gugatik lenean,
ta gugatik pagatzen du.

Deitzen dute Jesus,
baita salbazale,
odolas firmatus,
dela pagazale,
gaitzen sendazale,
guzien kenzale
ta on guzien emanazale.

Bortz letra izenean:
Bortz prenda izanean

Gaitz guziak kentzen,
osoki sendatzen,
grazias bisitatzen,
bere eskus kuratzen,
bere kostus emen
erremedio bear den
guzia berak paratzen.

Ta beñere nion
aditu eztena:
Berak, naiz sano egon,
libre guzis dena,
medizina artu du
miña, purga, pena,
orreki sendatzeko gu.

Jesus, izenean
salbatzea duzu,
zure nai zenean
salbatuko nauzu;
izenak, zer egin
niri, erraten dizu;
ukatu izena zuk ezin.

Eztuzu nai zuk ez,
ni kondena naien,
eztuzulaik sinez
nai malogratu daien
zure odola eneki:
Beras salba naien
egin zazu ni zureki.

Beldur dut iltzeas,
beldur bekatuas,
beldur sentenzias,
beldur infernuas,
zure iras beldur.
Zuk izen artuas
karidades nago segur.

Epifania

Eguna argiturik
amirugarrena,
irur urrundarik,
errege berena
billa adoratzeko,
datoz, ta dutena
kontent auspeska ofratzeko.

Kontent aurkiturik
sinez billatuas,
naiz bai arriturik
etxola urratuas,
eztute urrikirik
neke pasatuas,
bai adoratzeko kurturik.

Inzentsu ofratzen,
mirra eta urrea,
ta ebeki mostratzen
beren erregea
Jangoikoa gizon
dela ezin ohea,
naiz pobre gisara dagon.

Nai badio kristioak
egin honorea,
ofratu afektoak:
Urre da amorea,
inzentsu antsiak,
mirra dolorea:
Ebeki bere irabaziak.

Purifikazioa

ia berrogeigarren
eguna argitu ze,
lengo legearen
gisa kunplitu ze:
Ama humeareki
elizaratu ze
ixil, humil ta pobreki.

Ofrenda obeagorik
ezta presentatu,
eztare alakorik
beñere ofratu:
Jaunak bere berez
irur tu kontatu,
Jesus, Maria ta Josef.

Ze Jerusalemen
zar benerablea,
an justo zirenen
bat prinzipalea,
zegona esperatzen,
noiz salbazalea
mundura atrako ote zen:

Simeon deitua;
onek izan zuen
zerutik mezua,
etzela ez ilen,
joateko zerura,
ikusi baño len
nai zuen Kristo Jaun gura.

Orduan izanik
berriro abisua,
doa berladanik
tenplora etsitua
bere antsiareki,
noiz ta aur keritua
amak zeraman bereki.

Besotan arturik
aur dibino gura,
zarrak despeiturik

ia lengo tristura,
asten da kantatzen
despeida zerura,
ta Jaunari bedekitzen:

Orai despeitzen nau,
Jauna, ni bakean,
ni bere sierbo gau
egungo egunean,
zeren ikusten dut
orai azkenean
ene Jesus ta eneki dut:

Nola zuen erran,
jendeen aurreko
ala baitigu eman,
eben argitzeko
argi bat bekala,
baitare Israelgo
gloria gora ta gala.

Simeonek emen
mostratzen argia,
zeñeki bear den
izan alegria;
despedidan berez
billa konpañia
Jesus, Maria ta Josef.

Azken errana biz
amari: Ona aur bat,
onen kasos anitz
goratzeko onerat,
ta anitz erortzeko,
nola jomuga bat,
onen kontra tiratzeko.

Onek ama zaitu;
zuk au seme duzu;
herituko zaitu
arimaraño zu
ezpata tzorrotzak,
daitzen ala agertu
asko gaixtoen biotzak.

Herodesen...

Berri gau emanik,
asi ze proгатzen
ama berladanik:
Dabiltza billatzen
mundutik kentzeko
Jesus, naiz ona zen,
ta goiz eder bukatzeko.

Herodes eroa,
jakinik egia,
dela ia jaioa
errege berria,
dabila zebatzen
ira ta errabia,
aur guziak akabatzen.

O ero kruela,
eztuk zer pensatu,
ire kontra dela,
baizik sinestatu,
euroi ta berzeak
luzkela salbatu
nai guzien erregeak.

Naiz dabilan billa
otsoa eraturik,
naiz milla ta milla
aur zatikaturik,
oraño denbora
ezta ellegaturik
Jesus uzteko eriora.

Ejiptora...

Orai Ejiptora
Jesus iges doa,
presentean nora
den bere gogo,
onat itzultzeko,
noiz den emengoa
aldia, emen argitzeko.

O juizio justoak
ta barren barrenak!
Uztentu aurttoak
iltzera zukenak
aisa debekatu,
ta aiek il zuztenak
aisa ta aisa txatxakatu!

Ta desterraturik
bera pobre eskean,
balego ezindurik
bekala bearrean.
Nork pensa? Nork erran?
Txarra bitartean
kortean aisa jan ta edan!

Utzagun, utzagun
Jangoikoa egitera,
guk nola eztakigun,
guzia da onera;
aurrak tu bereki
erman gozatzera,
ura bota deabrueki.

Ejiptotik...

Nazaretgo etxean
erretiraturik,
bakantasunean
humil biziturik,
etzego gizonen
beñere atzendurik,
ta guk beartugun ones.

Beti orazioan
ta penitenzian,
humillazioan
ta obedienzian,
ainberze urtetako
bai kontinenzian,
klaro da, ai zela guretako.

Berak etzuelaik
bear, eman zigu
bear gu garelaik,
zer modus bizitu:
Bitartean zenbat
on logratu zigu!
Ezin erran millataik bat.

Predikazioa...

Ogeitamargarren
urtean mundura
atra ze gaitz zarren
mediku on gura,
gu naiez eraman
guziok zerura,
gaitzak kendu ta onak eman.

Jangoiko beraren
ona zein ona den,
artan ageri zen,
etzena ageri len:
Zein on onegia
Jesus ona zaren,
eztaike erdetxi guzia.

Sinesten badugu
egi eta fedean,
erran bear dugu
dela kontu onean
Jangoiko gizona
persona batean
Jangoikoa bezain ona

Nork pensa, nork erran
gorputz ta arimaren
prendak? Ta nork eman
ageri zenaren
mostra bat berere?
Ez serafinaren
mi garbienak ere.

Zein manso, zein humil,
beratx piadoso!
Zein sufritu ixil,
afable, amoroso!
Garbi eder amable,
guzis grazioso,
ezin iagos admirable!

Jaun gora beira emen,
zein humano egin den:
Guziak ongi artzen,

ta alegre despeitzen,
arresti beiratzten,
amoltsu mintzatzen,
ta guziaki tratatzen.

Ongi artzen guziak,
gizon ta emasteak,
andi ta txipiak,
zar eta gasteak,
sendoak ta heriak,
abrats ta probeak,
berexki bekatariak.

Eztaki gaizki iten,
ongi iten bai beti,
galduak aurkitzen,
ilak ere bizi,
erdi-ilak jaikitzen,
leprosoak garbi,
gaizki guziak ongitzen.

Sortuek aditzen,
mutuek mintzatzen,
maingiak ibiltzen,
itsuek beiratzten,
ezinduak jaiki,
ta soñan ermaten
beren goatzen alegreki.

Espiritu zikin
gaixtoak atratzen
gorputzetaik arin,
itzas ikaratzen;
nola den etxakin,
ta ez errepugnatzen,
ta naibalute ere, ezin.

Ofizio piadoso
guziak itentu,
errege ta esposo,
artzai ta mediku,
aita ama amoroso,
kidari, maestru,
salbadore poderoso.

Bekatarien barkatzea

Salbatzea du len
bai bekatariak,
ebek naitu, zeren
ebek dire heriak,
sinez sendatzeko,
baitire eroriak,
ezperen beti erretzeko.

Jesus bekatuen
etsai andiena,
ta bekatarien
aixkide obena;
ona gaixtoeki,
ta onegia dena,
zein ona bide da oneki!

Bekatariak tu
deitzen ta billatzen,
ebeki jaten du,
ebeki tratatzen;
orgatik juduek
zute murmuratzen,
guzis kontrako sanduek.

Jesusek ukatzen
eztu ala dela,
baizik seguratzen
bai etorri dela
deitzera galduak,
bear eztuela
ez medikurik sanduak.

Artzaiaren lenik
kontua ontarat:

Zein artzai izanik
eun ardi, ta bat
aietaik galdurik,
eztoaie atzerat
guziak utzirik,
dabil arat onat
aren billa nekaturik?

Eta aurkitzen badu,
soñe an arturik
bereki itzultzen du:
Lagunak deiturik
kontent kontatzen du:
ia dut aurkiturik
galdu zena, ta festa du.

Zeruan, diot nik,
ala izaten dela
kontentu, jakinik
konbertitu dela
bekatariren bat,
ta egiten dutela
aingeruek festa andi bat.

Ni naiz artzai ona
ezauntzentudana
ardiak, nagona
prest emain dudana
arima aiengatik,
ta maitetudana,
beti bizidaitzengatik.

Prodigoarena

Erran ere zue
Prodigoarena:
Onek utzi zue
bere aita zuena,
ta bera galdurik,
guzia ia pena,
itzuli ze penaturik.

Aitak urrundarik
ikus zueneko,
bide erdira atrarik
errezibitzeko,
zabaldurik besoak
bai besarkatzeko,
ala amoresko exzesuak!

Negar dariola
semeak, bekatu,

erraten diola,
egin dut bekatu,
aita, zeruaren
kontra; zuk barkatu,
aita, zeren aita zaren:

Eztut ia merexi
hume deina zazun;
nola mirabe ni
bat artu nazazu
zure zerbitzuko,
nik ia betikos zu
ongi zaitut amatuko.

Aitak bereala
galas jaintsi zue,
ta seme bekala
etxera artu zue,
ta konbit aundia
zelebratu zue,
festa guzia ta alegria.

Galdu ze seme gau
ta orai aurkitu da,
aitak zio, berau
iltze ta biztu da;
aita bat orgatik
boztea justo da
humearen onagatik.

Konfesatzen dena
bera bekatari
da ematen duena
gusto ona Jaunari,
Jaunak emateko
barkazio berari,
ta grazian paratzeko.

Magdalena

Biz Magdalena len,
ikusteko egia
klaroki, nola den
Jesus onegia
bekatarieki,

garaitus gaizkia
gurea bere onareki.

Munduan sarturik
bizi ze atzendua
Jaunas, zabaturik
nola ardi galdua,
noiz ta artzai onaren
boza edo fixtua
bingoas aditu zuen.

Biotza heriturik
akorduratzten da,
gaitza beiraturik
negarres asten da,
mediku onaren
naies atratzen da,
ta sendadezakenaren.

Naiz konbit egonik
berzeren etxean
Jesus, ta jarririk
naiz dagon maiean,
beraren oñetan
baratzen da atzean
ura, ta asten negarketan.

Oñak erregatus
bere negarreki,
baitare txukatus
bere biloeki,
ezpañes apatus,
ta ungenderi
oin sandu gaiek untatus.

Jesus beira dago
nola den ongitzen:
Ark iago ta iago
negarra segitzen,
eta ala negarres
ederki garbitzen
itsustu zena kedarres.

Etxeko nausia
dago marmarketan,
ala emastekia

uzteas oñetan,
bekatari dela
banidadeetan,
ta Jaunak eztakiela.

Onek in duena
Jaunak du laudatu
iago ezi arrena,
bai ta seguratu
diola barkatu
anitz, baitu amatu
anitz onek ta mostratu.

Ta Magdalenari
dio Jaun sanduak:
Naiz len bekatari,
zure bekatuak,
bazoazke bakean,
dire barkatuak,
salbo zarela fedean.

An urrun berze bat
zebila galdurik:
Artzai onak arat
joan ta nekaturik
esperatu zue
butzuan jarririk,
eta an oneratu zue.

Arata etorri ze
zena bakatari;
andik itzuli ze
inik predikari,
berri ematera
bere jendeari
Jaunas: Atozte ikustera.

Zakeo

Zakeok nailuke,
baña txipi izanik,
ikusi etzuke,
ta ala zego iganik
arbole batean,
ikusteko andik

Jesus ona pasatzean.

Jesus urrundarik
beira zegokio:
Ea, Zakeo, ordik
fite, erraten dio,
jautsi, zeren ezi
zure etxean, dio,
egun nai dut nik zureki.

Aitu ta ikusirik
ark estimatzen du;
istante jautsirik
bere etxeraten du,
non Jauna sartzean
sartzen dela uste du
ditxa guzia batean.

Jauna, dio arrek,
ondasun nerea
ia konta bearrek
erdia berea,
ta in badut dañurik,
nai dut in ordea
doble ta erredoblaturik.

Jaunak dio berla:
Egungo egunean
bai obratu dela
salbazioa etxean,
zeren au ere ia
Abrahanen jendean
hume on bat bekala da.

Hipokritek agitz
ortas murmuratzen;
Jaunak kontra berriz
digu seguratzen,
etor dela bera,
etzena esperatzen,
galduaren salbatzera.

Berze bat alaber
Publikanoa zen;
Jesus manso eder
oni mintzatu zen:

Jaiki, nai zaitut nik.
Berla segitu zuen
diszipulo on eginik.

Pedro, Paulo...

Jaun gau naiz ukatu
san Pedrok ere bai,
Jaunak ez botatu
bera, baizik berai
giltzak zeruaren
eman ta bera artzai
egin bere saldoaren.

Paulok Jesus ona
zuen persegitu,
Jaun onak gizona
zuen konbertitu,
egin zuen bere
baso eskojitu,
ontzeko berzeak ere.

Malkok Jaun onari
eskuak botarik,
san Pedrok berari
bearria autxirik,
Jaunak an berean
ongi sendaturik
utzi zion istantean.

Ilik ere Jesus,
barkatu etzekio:
Batek ira itsus
lanzas eman zio.
Ah lan gaixto txarra!
Erdiratu zio
Jaunari bere bularra.

Ezta mendekatu?
Bai ta agitz nobleki:
Bista du logratu
odol ta urareki.
O Jesusen ona!
Zeruan bereki
dauka lan gura in ziona!

Ala barkatzentu
ofensak nobleki,
ezi garaitzentu
gaizkiak oneki:
Merexi infernua,
ta gloriareki
zeruan eman pagua!

Bera gaixto dela,
ladronak iltzean
dio, ta ona dela
Jesus, azkenean:
Jauna, memorian
ni izan doaienean
errege bere glorian.

Berla dio baietz
Jaunak gurutzean.
Zuri diot sinez,
ezi egun berean,
au egia dela,
bai gloria nerean
nereki izanen zarela.

Zein den barkazale,
nai baduzu jakin,
au duzu señaile,
ta obegorik ezin,
egina etsaieki,
etzuke iago egin,
ilarazi zuteneki.

Bere azken atsetan
mintzatu zen lena
aien faboretan:
Aita, uts ebena
barka, barkatu bez,
zeren aidirena
ezauntzen eztuten sinez.

Nai zuten juduei
ziote barkatu
eta asko galduiei,
naiz ez ere eskatu;
baita galetsiak

ere tu salbatu,
nai zuten guzi guziak.

Judas

Traidorea non da?
Noren faltagatik
desesperatu da?
Bere txarragatik;
Jesus da noblea,
salbo beregatik
nai zue miserablea.

Naiz ura traidore,
Jaunak egin zion
millaka fabore;
barkatuko zion
Judas berai, baldin
eskatu bazion
ta gaizkias negar egin.

Alako gizona
Jesus, Jangoikoa
bera bezain ona,
nola etsai gaixtoa
munduak tratatu!
Ah! Mundu zoroa
neke penas akabatu!

Ira ta inbidia,
ta gaixtakeria
ta odio andia,
eta hipokresia
etzire baratzen
—o itsuskeria!—
onaren kontra goratzen.

Jesus dibinoa,
Judas, ik saldu duk.
O desatina!
Merke eder diru truk
berla entregatzeko,
ta protxurik eztuk
euroi berdin urkatzeko.

Gau gartan berean
Jauna amorosturik,
bai gure amorean
zego okupaturik,
uzteko geroko
guzis supliturik
gu bereok betiroko.

Eukaristiaren...

Azken arratsaren
afari ondorean,
Jesusek, beraren
despeida zenean,
onetsi bereak
beti, ta azkenean
amoresko primoreak.

Mantoa kendurik
bere eskus asi zen
belaurikaturik
bai oñak garbitzen
diszipuloeri,
baita prebenitzen
erakutsis guzieri.

Gero maian sines
in du milagroa
amorez egines
ogia ta ardoa
gorputza ta odola;
delaik Jangoikoa,
dezake ta daki nola.

Ala utzi zigun
sakramentu gura,
fabore egintigun
guzien bilgura,
non on guziaren
Jauna ain gure eskura,
nola giltza jabearen.

Konbit sagratua,
non Kristo jaten den,
non pasio sandua
oroiarazten den,
grazias arima
bete ta ematen den
gloriako prenda, estima.

Corpus Christiren
festako himnoa

(«Sacris solemnus»)

Jai berri andias
biz alegranzia,
ta biotz guzias
kantatzeko ansia:
Despei ia lengoak,
berri biz guzia,
obrak, bozak ta gogoak.

Zelebratzen dugu
azken afaria,
non Jesus baitugu
jaten axuria
diszipuloeki,
baizen iduria
in denarena bereki.

Aren ondorean
axuri bizia
inik amorean
Jesus onegia
emanda amabiei,
bakotxai guzia,
eta guzia guziei.

Emanda pobreei
gorputza janari,
emanda tristeei
odola edari,
naiz iduriturik
ogi ta ardoari,
Jesus bera da altxaturik.

Jesus bera emanik
guziek ar zaze,
berak ala erranik:
Jan eta edan zaze;
iten duzenetan
betiro egin zaze
au ene memorietan.

Ta sakrifizioa
ala fundaturik,
onen ofizioa
dago manaturik
sazerdoteeri,
ta berek arturik
emateko guzieri.

Ogi zerukoa,
donoen korona,
inda mundukoa,
Jangoiko gizona:
Gauza admirableak!
Jaten du Jaun ona
pobre ta miserableak.

Trintate jauna, zu
Jesus onareki
laudatzenzaitugu
gogo sinareki
oraiko bizian,
segitzeko beti
eternidade guzian. Amen.

«Pange lingua», euskaras

Kanta, mia, glorioso
Jesusen onegia,
gorputz odol prezioso
emanen geiegia,
bera eginik amoroso
erregalo berria.

Guri emanda, guregatik
Jangoikoaren Semea
amaren entrañetatik
jaiorik, gure aidea
inda, bizi ta il orgatik
gure amores betea.

Erakusten ta manatzen
salbatzeko bear dena
beti egonda, ta paratzen
bere elizan ordena,
faboreak beti obratzen,
ta azkenean obena.

Azken arrats ta afarian
jarririk bereeki,
kunpliturik ia guzian
lengo legeareki,
bera emanda janarian,
bera bere eskueki.

Ogi ta ardo len zirenak
gorputz odol bereak
itzulitu dezakenak
Jaunaren podoreak:
Gozatzentu emen direnak
fedeak ta amoreak.

Sakramentu gau gorena
guzis benera zagun,
ontan gure amanteena
Jesus ona ama zagun,
sentidos ezin daikena
fedes supli dezagun.

Trintate jaun andiari

biz denbora guzian
kanta milla ta laudan
beitian ta goitian,
ta esker milla biz berari
emen eta glorian. Amen.

Orazioa

O gure Jangoikoa, sakramentu miragarrian utzi diguna bere pasioaren memoria:
Eman bezagu, otoi, alako maneran estimatzea bere gorputz ta odol preziosoen misterioak,
ezi senti dezagun kontino geuren baitan berorren redenzionearen fruitua: O Jesus bizi ta
erreinazen dagona secula seculorum.

Amen.

Pasioan sartzea

Goazen pasiora,
Jesus onak zio:
Nola bere ariora
kristio onak eztio
akonpañatuko,
    (edo: konpañia eginen)
ongi nai badio,
ta konpasionatuko?
    (edo: ta lastimas deseginen?)

Baratzera Jesus
bere oraziora,
Judas gura rehus
bere traiziora,
Jesus anelutzen
gure salbaziora,
kontra guk berriz obratzen!

Erretiraturik
irur obenekei,
utzi manaturik:
Alerta nereki
egon orazioan,
arimo onareki
irauteko tentazioan.

An lurrean urbil
Jesus postratzen da,
eskatus zein humil:
Aita, barin bada
posible erdextea,
dispensa bezada
trago gonon irestea.

Baña kunpli bedi
orrek nai duena
egun eta beti
ez nik nai nukena:
Baña naturala
tristura ta pena
sentitus gizon bekala.

Ilartaño nago

triste, explikatu zen,
ta progua dago
guzis klaro, zeren
penaren erdian
guzia urtu zen
odolesko izerdian.

Ala pena andies
naiz inguraturik,
artzai ona ardies
eztago atzendurik,
bisitatzen ditu,
ta lo aurkiturik
amoltsu mogitzen ditu.

Pedro, lo zaude zu?
Ordu bat nereki
ezin iraun duzu?
Judas berzeki
eztago lo, sarri
dire emen armeki:
Ots, ea, jaiki, idatzarri.

Bereak bildurik,
bidera atratzen da
Jesus; ta urbildurik
trap-otsa sentida
etsaiena armeki,
ta ikusten ere ia
linterna ta zuzieki.

Judas alzindari

Eldu da len lena
Judas alzindari,
apostolu zena
galduen kidari!
Noraño daiken bat
egin bekatari
utzis onetik gaitzerat!

Erran zio lenik
bere tropa garri:
Apa bat nori nik
eman zuek arri

eutxi, ura arrapa,
ta segur ekarri;
beira eztaien eskapa.

Ala alzinatzen da
hipokrita andia
eta ellegatzen da
—o zer ausardia!—
apatzera Jaunai;
Jaunak aurpegia
—o zein ona!— ez ukatu nai!

Maestru Jauna, agur,
ark erraten dio;
Jesusek ez beldur,
bai lastima dio:
O adiskidea,
zuk zer intenzio
duzun, beira, zer idea.

Zertara ebeki zu,
Judas, eldu zara?
Apareki nauzu
eben eskutara
neurau entregatu
ta aide guzietara
zeuroi galtzera botatu?

Aiei galdeturik,
nor billatzen zuten,
nautela, aditurik,
Jesus; erran zuen:
Ni naiz; istantean
itzas bota zuen
tropa atzerat an lurrean.

Ta jaiki zeizkela
fakultade emanik,
Jesus ni naizela,
berriz ere erranik:
Emen ni nauzaze,
libre ebek iadanik,
diot, utzikotidaze.

Nola ladron banitz,
arrapatzera ni

etor zarate anitz
arma ta gauzeki;
au in eztuze len,
negolaik zueki
kontino ni doktrinatzten.

Orai da ordea
denbora zuena
ta potestadea
infemuarena,
kunpli daien ala,
nik ere nautena,
Jaunaren itz erreala.

Malko jokatu zen...

Malko jokatu zen
esku botatzera,
san Pedro sutu zen
armas ematera,
ta tiratu zio
ia burutik bera,
ta bearria ebaki zio.

Jaunak an berean
eskus ukiturik
itzuli amorean
zio sendaturik;
eta san Pedrori
dio beiraturik:
Sar magian arma ori.

Nik bear dut edan
didana Aitak eman.
Eztakizu agian,
nai badiot erran,
millaka aingeruak
nuzkela emen izan
ta salbo gure buruak?

Kunplitu ze egia,
ofrezitu zela
Jesus onegia,
berak nai zuela,
ardi ta axuria

bekala utzi zela,
sufritus aien furia.

Otsoak bekala
botarik, loturik
axuri erreala
guzis ertxiturik
kate sokaeki,
ta maltrataturik
dabilate oin eskueki.

Emen ikusirik
au, apostoluak,
Jesus ala utzirik,
arras lotsatuak
arat onat iges
nola ardi galduak
badoaz laster egines.

Presentazioa

Preso ona loturik
etsaien eskutan,
desanparaturik
pena ta neketan,
tropeliareki
jaiki-erorketan
aiek damate bereki.

Ta presentaturik
gaixto bat bekala,
bere oinperaturik
Anasek daukala,
suber iten dio
kargu bereala,
doktrinas galdetzen dio.

An preso sanduak
arimo onarekin:
Aitutu munduak,
nai badu orrek jakin
nik errantutenak,
ez niri galdegin;
galde aditu nautenak.

Matelekoa

Mintzatu zeneko,
batek eman zion
erru mateleko
bat, eta erran zion
Jaun onegiari,
ia ala bear zion
erran Pontifizeari.

Jaunak sufritzen du
sereno zaflada;
emeki erraten du:
Gaizki errana bada,
zertan, erran zazu;
ongi barin bada,
zergatik eman didazu?

Baña ongi naiz erran,
nior fabore eztu;
naiz guzis ona izan,
guziak kontra tu:
Orren aurpegia
beiratus, heritu
nau ni, Jesus onegia.

Kaifasenean

Andik erman zute
Kaifasen etxera,
eta an sartu zute
beren batzarrera,
inik zeukatela
gogoia galtzera
Jesus ia, nola nai dela.

Andik eta emendik
akusatzen dute,
bai, baña niondik
aurkitzen ez tute
nola kondenatu,
ezin ere dute
gezurketa konformatu.

Dago Jesus humil,
aien maldadea
beiratus, beti ixil,
ta majestadea
disimulaturik,
ta potestadea
orduan deteniturik.

Kaifas an suturik
da goratzen dena,
bai, ta alegaturik
Jaunaren izena,
manatzen du emen
erran dezan dena,
ia Kristo Jauna bera den.

Berorrek erran du,
dio Jesusek an,
ta emen aurrean du,
podore andian
ikusko dutena
lañuen gañean
etorzen goren gorena.

Urratus mantoa
oius ark erran du:
Onek Jangoikoa

bai blasfematu du;
testigo zeren da?
Nornaiek aitu du
blasfemia: Zer inen da?

Aiek, ildaiela,
guziek nai dute;
ori guti dela,
lixtukatzen dute,
gaizki milla modus
maltratatzten dute
eskus, oñes, irris, oius.

Biloak tiratus,
ta bera bulkatus,
begiak bendatus,
itsuki golpatus,
baita galdegiten
ederki burlatus:
Erran zak, nork emandiken.

Nork ikus, nork aitu
alako festarik?
Nork imajinatu
alako burlarik
Jaun gorenareki?
Berak ez irarik
orreki guziareki!

Bitartean pena
berze bat ere du:
Niork Jaun obena
defendatzten eztu;
maiteenak bere
maestru ukatzen du,
eztuela ezauntzen ere.

Nork pensa, nork erran
berze neke penak
zituenak izan
gure Jaun obenak?
Erman karzelera,
ta an ere ez tutenak
uzten errepausatzer!

Pilatosenean

Ortzilare eguna
noizbait argitu ze,
egun triste iluna,
noiz Jauna agertu ze
guzia ilundurik:
Ain deslustratu ze!
Nekez ezaun beiraturik.

Sobra Jaun sanduak
pasatuareki
ez ase juduak,
ez oraño orreki;
Jaun maitagarria
il ta odolareki
ase nai dute egarria.

Presentatzen dute
Presidenteari:
Entregatzen dute,
ez justiziar
atenditu naiez,
bai beren irari
asetzera eman naiez.

Lekuan sartzeko
eskrupulo dute,
ona ilarazteko
pixkarik eztute,
sandu kontrakoak,
marka goi baitute,
direla infenurakoak.

Juezak aiturik
aiek ta presoak,
klaroki ezaundurik
aien exzesoa
inbidiarena,
ta arren on osoa
ez dezakela kondena:

Publikatu zuen
askotan atrarik,
etziola aurkitzen

batere kulparik:
Jangoikoareki
doaiela penarik
deus gabe edo gutireki.

An aiek oiua,
an alegazioak,
eta an arrotuak
eta turbazioak,
eta gezurketak
eta akusazioak,
irak, inbidiak, kejak.

Onek nastekatzen
duela jendea
galtzera botatzen;
ta potestadea
deserrespetatzen;
au dela erregea
Kristo bera seguratzen.

Alako gauzeki
Pilatos turbatu
ze, ta berareki
sollik barneratu,
galdetzen ziola:
Errege zara zu
agian? Nondik ta nola?

Errege naizela,
orrek dio, ta nik
diot eztutela
nik ori mundutik;
egia errateko,
mundura jaiorik
nago, ta seguratzeko.

Jesusek au erran,
ta Pilatos bera
atra ze berriz an
sinestaraztera
kausarik eztela,
ta palakatzera
jende bat ain errebela.

Ta bazkoagatik

libertatzen zuten
bat presoetatik,
zein ere nai zuten:
Preso bat deitua
Barrabas bazuten,
ladron agitz famatua.

Karzelean dago,
zio, gaixtoetaik
bat preso; emen dago
Jesus ez aietaik:
Biz zuen eskura,
zein nauzen bietaik,
Jesus edo ladron gura.

Gauza arrigarria,
autan paratzea!
Iago izigarria,
ladrona autatzea
Jesusen aldean!
Iago imitatzea
guk juduak maldadean!

Juezak ez galdu
nai gizon sandua,
ezta desgustatu
nai jende judua,
eztare arrixkatu
nai bere burua:
Eztaki nora jokatu.

Herodesenean

Herodesengana
Jesus biali zue,
ikusteko gana
Jesus arrek zue;
ta ikusirik arat,
eroak nai zue,
in zezan milagroren bat.

Zego arren aurrean
Jesus humil grabe,
begiak lurrean,
itzik atra gabe,
zeren ura baizen
urde ta alkegabe,
il zuena Bautista len.

Au galde ta galde,
juduek porfia,
guzia debalde,
Jaunak ixil mia:
Herodesek ala
zeuka Jaun andia
ero ta simple bekala.

Soñetaik paratu
manto bat txuria,
ta zue jokatu
nola ero iduria
bere guardieki
—o erokeria!—
burla ta irri guzieki.

Ala bestiturik
habitu garreki
Jesus ta loturik
lengo lokureki,
juduen gogora
zekarten bereki
Pilatosen palaziora.

Azotatzea

Au miragarriro
zegon turbaturik,
lan gartan berriro
enbarazaturik,
lakiotik ezin
atra ia sarturik,
eztakiela zer egin.

Jendea deitzen du
juduen jauneki,
an itz egiten du
modu obenekiki:
Ekarri didaze
gizon gau zeureki,
ta kausak errantidaze:

Ni naiz informatu
zeuren alzinean;
deus eztut opatu
kulpa diozenean,
Herodesek erez,
an zinatenean,
eriozkorik bentzait ez.

Utziko dut beras
eskarmentaturik
bear den maneras,
jaiai beiraturik.
Guziek boz batez
ziote uniturik:
Barrabas utzi ta au il bez.

Juezak orduan
diskurritu zuen,
nolako moduan
herituko zuen,
aien beraxteko,
ta zer inen zuen,
Jesus ez akabatzeko.

Azotarazten du
eskarmentatzeko
Jauna, ta heritzen du

lastimarazteko:
O juez gaixtoa!
Ez azertatzeko,
bai utsiteko jaioa!

Jesus gorrek lenik
kulparik ezpadu,
berorrek erranik,
zer pena bear du?
Beraxtu juduak
gero nola nai du,
gogor guzis ilunduak?

Azotatzen dute
denbora luzean,
zatikatzen dute
manera tristean,
odoles usturik,
ta eriozko oñazean
il-kolore paraturik!

O jende kruela,
nola ez lastimatzen!
Beirutzen dutela
ain gaizki tratatzen
gizon Jangoikoa,
ain nola izan bazen
tzakur edo otso gaixtoa!

O kulpa gureak,
zeñen penak ala
erredentoreak,
zor balu bekala,
pagatzen baititu!
O gizon mortala,
nola zuk agradezitu!

Gorputz gaixtoaren
zure tentatzean,
gorputz sandu garren
pensa penatzean,
ta naiak Jauna erran
azote-oñazean:
Aski da ia, ez iago eman.

Aranzes koronatua

Naiz ala paratu
zeruko axuria,
etzen akabatu
etsaien furia,
naiz ez ia gelditu
gizon-iduria,
badute zer añaditu.

Errege nai zuen
onek izan; egun,
ziote, guk emen
errege egin zagun,
ta koronaturik,
bai adora zagun
emen guziek kurturik.

Aranze ta larres
uztai bat forjatu,
ta beren indarres
buruan frinkatu,
manto zar zatar bat
soñetaik paratu,
eskuan kanabera bat.

Ta ala jarri zuten
alki txar batean,
gur ta agur in zuten
irri-abarrean,
banaka ellegatus
beraren aurrean,
belaun bat an inklinatus.

Errege jauna, agur,
agoas diote,
ta gogoa makur,
irri iten diote
keñu meñueki,
ta ematen diote
buruan kana garreki.

Batak zaflada bat,
lixtua berzeak
tiratu aurpegirat,

noranai golpeak,
nork bere gogora,
nork iago torpeak,
guziek irria gora.

Oh! Nola zeruak
zeuden arriturik!
Oh! Nola aingeruak
ilun ilundurik!
Beira ezin beiratus
ala trataturik
Jauna, ta ezin mendekatus.

Orai denbora da
pazienziaren,
noizbait izanen da
bai potenziaren
justizia egiteko,
ta lizenziaren,
errege mendekatzeko.

«Ecce homo»

Pilatosek ala
Jesus beiraturik,
erdi ila bekala
itxura gaizturik,
uste du naski bai,
bistan paraturik,
beraxtu zirenak etsai.

Mantoa soñetan,
buruan korona,
ta kana eskuetan
daukala Jaun ona,
atra ta erraten du:
Ona emen gizona,
nola dagon, agertzen du.

Ekar dut onela,
entenda dezazen
batere ezutela
kausarik aurkitzen.
Juez insulsoa,
itzas ongi erraten;
obras nola ala justoa?

Ala beiratzten du
Jaunak zerueki,
ala adoratzen du
amak bereeki:
On guziek dute
biotz guzieki
au errege, ta nai dute.

Juduek aiturik,
ondu bearrean,
diote itsuturik
oiu-abarrean:
Ken ken, kruzifika,
ta il bez guruzean,
porfia eta erreplika.

Alako gizona,
zena Jangoikoa
bera bezain ona,

biotz onekoa,
gure salbadore
nai bekalakoa,
baitu podore ta amore:

Niori gaizkirik
egin ez tuena,
naiz ez onetsirik,
onesten duena,
etsaien on naiez
bizi ta il nai dena
aiek tema galdu naiez!

Juezak etsirik:
Or zeurek ar zaze,
dio, nik utzirik,
kruzifika zaze;
nik erran bekala,
diot, adi zaze,
kausa aurkitzen eztudala.

Eskurik eztugu
guk nior iltzeko,
diote; ta badu,
bizia galtzeko,
onek kausa, zeren
da trebe deitzeko
seme berau Gorenaren.

Juezak aiturik
au, lotsarritzen da;
barrena sarturik
galdetzen asten da:
Nongoa zara zu?
Jesus gelditzen da
ixil; mintzatu nai eztu.

Ark: Eztidazu nai
zuk niri mintzatu?
Bada dut esku bai,
il edo libratu
zu nai bazaitut nik;
beras informatu
nai dut emen zureganik.

Ene gain, ia dio,

etzuke orrek izan
esku, ezpalekio
an goratik eman;
ala ekar nauena
berorri, naut erran,
da kulpa iago duena.

Pilatosek ia nai
presoa libratu,
andreak ere bai
zion gastigatu
mandatuareki,
etzeien pasatu
alzina justo garreki.

Juduek segitu
tema ta porfia,
ta zuten izitu
arimo heria
bai Pilatosena,
manatus gaizkia
zeiken gaixto gaixtoena.

Au libratzen badu,
enperadorea
kontra, diote, du;
arren amorea
galtzen du nai denak
egin erregea,
ta permititzen duenak

Zer inen dut, arrek,
nik zuen erreges?
Il bez, il bez, aiek,
guruzifika bez.
Zuen erregea,
dio, ongi ezta, ez,
nik guruzifikatzea.

Guk ez erregerik,
enperadorea
dugu, ta berzerik
nai badu, honorea
edekitzen dio,
deitus erregea
traizio egiten dio.

Non bada baratu
Kristo deitzen dena?
Guruzifikatu.
Zer gaitz da in duena?
Guruzifika bez.
Ala nai zuena
etzuke errekatu, ez.

Ala ia etsiturik,
kargutus juduak,
baitare itsuturik,
garbitus eskuak,
zio: Ni garbirik
nagola, munduak
jakin bez, odol ontatik.

Erran zue berriz
jendeak batean:
Orren odola biz
bai gure gañean
ta geuren humeen;
gelditurik pean
betiko maldizioaren.

Kalbariorat

Ala ia azkenean
juezak kurturik
Jesusen iltzeko
kruzifikaturik
dekretatu zuen;
guzia ilundurik
galdu zen ta gal duzuen.

Notifikaturik
admititu zuen,
humil renditurik
ofrezitu zuen
bai bere bizia,
ta berla eman zuen
bereki zuen guzia:

Jangoiko andiaren
honra ta gloriatan,
gizagendearen
protxu ta onetan,
inik bitarteko,
naiz bere kostutan,
guziei ongi egiteko.

Guruzea arturik
besarka soñean,
doaie akaiturik
indarka: Gañean
gure bekatuak;
erorka bidean,
ezin eman es pausuak.

Isaak dibinoa

Isaak dibinoa
segitus Aitaren
bere destinoa,
obedienziaren
hume onegia,
kunplitus beraren
karidade geiegia.

Isaak lenekoak
aitaren atzean,
biotz onekoak
zerama soñean
egurra, ta sua
eskuan; lenean
aitak arma prestatua.

Semea bidean
humil mintzatzen da
aldapa igatean:
Ona damagu ia
egurra ta sua,
baña erresa non da
bear dena, aita amoltsua?

Aitak uste zuen,
seme bera zela,
baña erran etzuen,
baizik baduela
Jaunak emateko
ta emanen duela
erres sakrifikatzeko.

Isaak ia loturik
erres bat bekala,
aitak goraturik
arma, bereala
zerutik oiu bat,
il ura ezdezala,
bai arren partes ari bat.

Jesus on obena
da abantallareki,
arreki in etzena
egin zen oneki:
Arri ze keñatu;
oni herioareki
gaitz guziak gañeratu.

Badoa ezin joanes

Badoa ezin joanes,
gorputza kurturik,
pausu ezin emanen

indargabeturik,
ta banbaleatzen
kargak garaiturik,
auspeska maiz lurreratzen.

Burua heriturik,
odoles usturik,
izerdis urturik,
atsa goraturik,
kolore gaizturik,
ezin txutiturik,
erdi ila iduriturik.

Bizirik eltzeko,
alokatzen dute
bat eramateko
karga; beldur dute
il daien bidean,
zeren nai baitute
ilarazi gurutzean.

An amak semea
beiratu zuena:
Ah! Zer dolorea!
Zer pena buena!
Pensa zenbat negar!
Baita erranzirena
biotza aditus elkar.

Andre batek zuen
izan ausardia,
pasatus guzien
erditik guardia,
fiel txukatzeke
Jaunari izerdia,
ta fineza mostratzeko.

Estimatu zion
in zuen onkia:
Betiko utzi zion
Jaunak iduria
inpresio oialean,
nola memoria,
amoresko señalean.

Ain lanze tristean

daude lamentatzen
batzuk, ikustean
ala maltratitzen
Jesus onegia,
ta ain gaizki pagatzen
in zuen on geiegia.

Ez ala negarrak,
dio, neregatik,
jerusalendarrak,
nola zuengatik
tristaturik egin,
ta zeurenengatik,
nai barin ba duze jakin:

Ezi zur ezean
au egiten bada,
inen earrean
dela zer uste da?
Eztuena humerik
noizbait izanen da
izatea obekienik.

Kalbarioan

Kalbarioan ia:
Goatze prestatzeko
ordu da, ta heri da,
etzin ta an artzeko
erioaren loa,
ta ala bukatzeko
artu zuen itekoa.

Goatze gurutzea
itze gogorreki,
ta konfortatzea
mirra ta hozpiñeki;
oraño bizirik,
baña ats gutireki,
il-kolore ta erdi ilik!

Guzien aurrean
Jesus biluxirik;
bere guruzean
dena edarazirik;

oñak itzeeki
ta eskuak josirik:
Ah nolako oñazeeki!

Gero goraturik
gurutzeareki,
Jauna gelditurik
bere kargareki
dilindan airean,
beira arimareki
ondaturik dolorean!

Pensa bidanabar,
bere ama amanteak
zer pena, zer negar,
zer aiots tristeak,
nolako agoniak!
Ta zer ikusteak
an alako sobraniak!

Alare juduak
ez urrikaritzen!
Ain nola deabruak,
eztare urrikitzen,
baizik blasfemiak
oraño berritzen,
aomaturik beren miak!

Lurra ikaratu ze

Baña ia munduak
ezin aguantatu,
eztare zeruak
alzina beiratu
ala maltratitzen
Jauna; mendekatu
nai ta ez utzi kidatzen.

Pena mostratu ze,
mostrak egin zire:
Luna ikaratu ze,
eta elementuak
nastekatu zire,
ta idiki monumentuak.

Belztu ze zerua,
mostratus tristura;
ilundu mundua,
guzia ilundura;
lutos bestiturik
iruzki eder gura,
eguna gau biurturik.

Nork bada, nork erran,
amarik obena
nola txutirik an
beiratsen zuena
ango tragedia
zegon, ta zer pena
iltzean seme andia!

Nainuke nik emen

Nainuke nik emen
Jesusen gogoa
ikusit nola zen:
Juduen gaixtoa
beira berareki,
ta zer kastigoa
nai zuen egin aieki!

Ikus ta ikasagun
birtute guzia;
len lenik ar zagun
exenplu bizia
karidadearen,
ta modu berria
txarkerien ordearen.

Jaunak jendeari
millaka onkiak,
jendeak Jaunari
millaka gaizkiak,
ta orai azkenean
eztitu urrikiak,
iltzen ala duenean.

Ori baño iago:
Iltzen dagonari
agitz gaizkiago

ezi ladronari
errabiareki
daude Jaun onari
ozka ta ozka mieki.

Jaun onak oraño
aien ona nai du
iago berek baño;
ta iago pena du
aien galtzeas bai,
ezi iltzeas baitu;
eta oraño barkatu nai!

Gurutzetik itzak

1

Ala gurutzetik
lena zue eskatu:
Aita, biotzetik
eberi barkatu,
zeren ezi eztuten
ez ongi entendatu
eneki zer iten duten.

O nobletasuna
Jesus onarena!
O itsutasuna
judu gaixtoena!
Gaixtoek gaizkies
inala in dutena,
garai Jaun onak onkies!

2

Barkatu nai zion
nai ere etzionai
eskatu; eman zion
eskatu zionai:
Ala itz bigarrena
dio ladron onai
ofrezitus nai duena.

Kruzifikaturik
Jesusen aldean,
lenik itsuturik
zego maldadean,
laguna bekala;
gero ia fedean
argiturik etzen ala.

Lenik lagunari
akar ona eginik:
Guk, dio berari,
ongi merexirik
pagatzen dugu bai,

baña onek gaizkirik
batere ezтик len ta ez orai.

Alako lanzean
errege diolaik
Jesus gurutzean:
O Jauna, ala delaik,
ni izan memorian,
dio, doaielaik
bere erreinura glorian.

Jesus onak enzun
ori nai zuela:
Seguro zaude, egun
kunplituko dela;
nik diot firmeki,
egonen zarela
paraisoan nereki.

3

Amari emanen
despeida berea,
dio san Joanes:
Au zure semea.
Ta oni bereala:
Ona ama zurea.
Ta beti izan ziren ala.

4

Laugarren itza zen
Aitari erran zena,
mostratus nola den
sobra bere pena,
ezin logratzea
berak nai lukena,
ez nior malogratzea:

Nere Jangoikoa,
Jangoiko nerea,
nere gogokoa,
nola ni berea
desanparatu nau?

Ni bere amorea
nola ain utzirik utzi nau?

5

Bortzgarren itza da
duela egarri:
Kentzeko, egiten da
kruel arrigarri
hozpiña billatus,
agoan ezarri
ta ala Jauna erregalatus!

Gaixtoek egarri
zuten gaizki iteko,
Jaunak miragarri
aien salbatzeko,
ta pena anitz ta anitz
iago pasatzeko
bai, ortako bear balitz.

6

Seigarren itza da,
bukakidatu da:
Guzia eginda,
deus faltarik ezta
Jaunaren aldetik,
salbatu nai bada
normai egines beretik.

7

Azken itza nai dut
nik azken atsetan:
Aita, entregatzen dut
orren eskuetan
ene espiritua:
Ta nik bienetan;
ongi biz admititua. Amen.

Ala Jesus iltzen
gure onagatik,

ala bizitu zen
beti guregatik:
Geurok bukatzea
guzis beragatik
da deus guti pagatzea.

Ain Jaun amablea,
ta ain amazalea,
ain admirablea,
ta ain ongi inzalea,
bardin nola amatu?
Nola aun señailea
bear adiña mostratu?

Guzien Jabea,
guziak tuena
bere, ezin ohea,
eder ederrena,
gure amores ala
desegiten dena,
nork ama bear bekala?

Nor dire amatuak?
Nor faboratuak?
Nor estimatuak
ta erregalatuak?
Atzendu zutenak
esker gaitzitsuak
bera ofenditu dutenak.

Gu nork ala amatu
zeru ta lurrean?
Nor ala akabatu
da gure amorean,
ezpada bakarrik
eztuena onean
beñere bere parerik?

Beraren aldean
amatzen badugu
berzerik bidean
guk, egiten dugu
agitz txarkeria,
ta gañetik tugu
kalteak ta urrakeria.

Etzen akabatu
orren amorea,
Jesus, ta ez baratu
bere ongi egitea
bere iltzeareki:
Arima amantea
etzen il gorputzareki.

Il eta bizturik
ta zerura iganik,
dauka firmaturik,
ezin bereganik
digun amorea
kendu, naiz izanik
guk sobra desamorea.

Naiz neke penetan
bizia pasatu,
naiz tormentuetan
guzia akabatu,
nola aiek berritu
beti, du pensatu,
ta bere tema segitu.

Mezaren...

Or dugu meza, non
safirikatzen den
Jangoikoa gizon,
ta presentatzen den
ain nola axuria,
ta manso ofratzen den
guzia guti iduria.

An presentatzentu
pena pasatuak,
an erakustentu
llaga markatuak,
an bere on guziak
dauzki prestatuak,
ontzeko ilak ta biziak.

An quadratzen dio
Semeak Aitari;
an beiratzzen dio
Aitak Semeari:
Ta au da ene Semea,
dio zeruari,
guzis niri quadrablea.

Jakin meza zer den,
nauzu, ta zertako:
Da gauzarik oben
obena onerako,
lurrean, zeruan,
guzietarako,
ta purgatorioko suan.

Zeruan Jaunari
honra, plazer, esker;
Ama Birjinari
asko gloria eder,
ta du sandueri
ematen alaber
nai dutena guzieri.

Daudenei pagatzen
susko penaeki,
emen presentatzen

diote, zereki
aisago pagatu,
ta axuriareki
alibiatu ta libratu.

Bada munduari
datorkion ona,
ofratus Jaunari
Jangoiko gizona,
eztaike pondera,
zeren on zaiona
emateko, dago bera.

Gizonen amores

Gizonen amores
guziak itentu,
gizonak fabores
andik betetzentu,
faltak suplitzentu,
onak ekartzentu,
ta gaitzak desterratzentu.

Jauna an aplakatus
digu piedade,
zeñeki barkatus
ainberze maldade,
zirenak galduak,
ines karidade,
itentu onak ta sanduak.

Kulpak baikaturik,
ezpa daude penak
ongi pagaturik,
axuriarenak
dezazke suplitu
faltatzen direnak,
ta ala gu kitto gelditu.

Grazian daudenei
diote aumentatzen,
birtute dutenei
geiago oberatzen
axuri humanoak,
heriak sendatzen,

ta sendotzentu sanoak.

Au dela medio,
gaitz guziendako
bada erremedio,
baitare onendako
bada emanzalea,
zergatik ortako
da Jesus salbazalea.

Emen gorputzaren,
emen arimaren,
emen bizitzaren,
emen eriot zaren,
nai barin badugu,
on den guziaren
giltza ta jabea dugu.

Atozte enegana,
zio zegonean
agerri; du gana
bera dagonean
estali, itzultzeko
gaizkiak onean,
ta on guzies betetzeko.

Zer inen ginduke

Zer inen ginduke
desterru tristean
guk, ezpaginduke
Jesus aldarean,
memorialeeki
doaiena lenean,
ta mereximentueki?

Estado tristea
desterratuena,
baldin Jaun maitea
desegiten dena
sakrifikaturik
gure amores dena
ezpagindu altxaturik!

Aitak beiraturik

Seme guzis ona,
sakrifikaturik
ofratzen zaiona
an gizonagatik,
maite du gizona,
ongi egines beragatik.

Lan gau egunoro
Jesusek iten du,
eta ala aldioro
penak berritzentu
lengoak ederki,
ta presentatzentu
guziak emen bereki.

O meza sandua,
Jesusek egina;
mundua galdua
ze, zu ezpazina;
orai ia zureki
dugu nai adiña:
Jangoiko bera gureki.

Sakramentu presentzia

Ona nondik dugun
presente ere Jesus,
kontino gau ta egun
gure amoresko sus
gureki dagona,
naiz guk ezin ikus,
Jangoikoa ta gizona.

Gaizki trataturik
Jaun ona gizonak,
ones garaiturik
gizonak Jaun onek,
alare azkenean
bera amore gonek
geldiarazi gutartean!

Ala despeiturik
zerura igateko,
guri antsiaturik
ongi egiteko
zion: Eguneki
mundua deneko
ona ni nago zueki.

Ene deliziak
dire gizoneki,
ene kariziak
tratatus ebeki,
erran zuen lenik:
Ta guk berareki
ez egiten bear denik!

Nork ez admiratzen
orren egotea?
Nork ez estimatzen
orren onestea?
Nola gu orreki,
o Jesus maitea,
ez amorosten obeki?

Zeruan berean
uste dut etzela
kontentu betean

egonen berzela,
ezpalitz gelditu
gure lagun dela,
ta ala gureki unitu.

Oh zer amorea
guri ta norena!
Oh ditxa gurea,
Jaun oben obena
alaxe gureki
egotea dena
gorputz eta arimareki!

Ikusten eztela

Ikusten eztela,
baduzu atxekia,
ori kausa dela,
sinesta egia
geiago amatzeko
Jesus onegia,
ta injenioa admiratzeko.

Agerri balego,
zeruan bekala,
balore non zego,
pobrettoek ala
emen tratatzeko
podore erreala,
ezta ere beiratzeko?

Bada bekatari,
duena sumindu
bera, ia berari
ez leiken urbildu,
burua kurturik
bai sines ixildu,
ta egon urrun lotsaturik.

Orai beragana
naike nautelarik
joan, nai dudana
eske, dutelarik
bera, nai bekala
noiz nai, dagolarik

estali ta apal apala.

Emengo erregeak
eztitu tratatzen,
bentzait ez pobreak,
noiz nola nai duen;
Jaun soberanoa
du nornaiek emen
ezin iagos humanoa.

O zer ilundura

O zer ilundura
len zen ju duena!
O zer atzendura
orai kristioena!
Erdian dutena
Jesus Jaun obena,
ezauntzen ere ezutena!

Desterru tristean
erremedio zute
Jesus ikustean,
naibarinbalute;
baña an atzendurik,
onak uztentute
galdurik, gaitzak gaindurik!

Lengo dilubio
unibersalean
arka bat in zio
onen señailean,
Noe salbatzeko,
ta guri batean
salbatzen erakusteko.

Otsorraia gero
andik bialdurik,
gelditu zen ero
zikin zebaturik
il ta loietara,
betiko galdurik,
ez retiratus arkara.

Berriz usottoak,

naiz andik egatu,
loian gaixottoak
non oña frinkatu
ezin aurkiturik,
laster retiratu
arkara zen egaturik.

Arka Jesus duzu
sakramentatua;
onara, nai badu
izan salbatua,
ega ega arima,
emen du zerua;
au billa, au ama, au estima.

Zuk, bekataria...

Zuk, bekataria,
nai baduzu izan
Jaunaren grazia,
eztuzu nora joan,
ez, baizik onara,
non nai dizun eman
ermateko gloriara.

Duzuna grazia,
nai bauzu guardatu
len irabazia,
baitare aumentatu,
onara beauzu,
non zaizken salbatu
salbazaleak, nai bauzu.

Zarena zarela,
nai bauzu on guzia,
naiz indarra dela,
naiz dela bizia,
atoz bai onara,
non den iturria
abasto eder eskunara.

Egarri duena
betor enegana,
len erran zuena
ta berriz errana:

Atozte guziok:
nik inen dudana,
arindu zuen nekeok.

Baña deskuidatzen
dire bai tristeak;
ebek tu billatzen
Jesus amanteak,
etxes etxe joanes,
ta eskuak beteak
ondasunes eramanes.

Bein bisitaturik
Juan sabelean,
biak zeudelarik
beren amenean,
grazias bete zue,
eta antxe barnean
gozos saltarazi zue.

Zakeori bera
len konbidatu ze,
beraren etxera
nai eta sartu ze:
Berla aren etxea
ta bera aurkitu ze,
zeruko donos betea.

Lazaro onetsia
zegolaik ortzirik
betikos etsia,
oiu bat eginik
Jaunak, «atoz, ea»
jaiki ze bizirik
sano, sendo ta alegrea.

Martak ta Mariak
emanik ostatu,
abasto sariak
zituen pagatu,
zeren Jaun andiak
munduan goratu,
ta zeruan ditu biak.

Gloria munduan
ezin osoki izan;

al daiken moduan
digu Jaunak eman,
egones gureki,
gu naiez eraman
gora erregaloreki.

Kontino bi zida
iri ta errioro;
sakrifikatzen da
mezan egunoro;
gu bere maiera
goazen aldioro,
bera, ematen da jatera.

Komunioea

Nori gogoratu?

Nori gogoratu,
Jesus bazeikela
guri barneratu
janari iten dela?
O Jaun onegia,
nork duda du dela
on onago ezi ogia?

Gugatik anitz da
bera ofratzea!
Anitz baitare da
gureki egotea!
Petxora sartzea
ta alimentatzea,
au baita besarkatzea!

Ditxa kontatzen zen,
noiz ta etxe batean
jaun ona sartzen zen;
besoen ertean
iago bat artzea:
Bada zer barnean
da guri bera sartzea?

Non aitu da fama
kontatzen duela,
artzai edo ama
ain ona izan dela,
bereak nobleki
ala azituela
berak bere odolareki?

Ez aitu niondik;
bai launak egin du,
bizia gugatik
ta guzia eman du;
ez kontent orreki,
mantenitzen gaitu
bere gorputz odoleki.

Artzai, aita ta ama
guzieri sines
Jesusek darama
abantalla, egines
fabore ta amore
trabajus ta mines,
neke pena ta dolores.

Arimen esposo,
Jangoiko gizona
eden amoroso!
Egin du lan ona,
iltzea paloan
kosta zekiona
ematen erregaloan.

Amen preziosoa,
ongi kostaturik,
Jaun amoroso
dauka prestaturik
erregalatzeko,
petxoan sarturik,
biotza ta amorosteko!

Naiz enpeñaturik
zeruko Jaun bera
an duen donorik
obena ematera,
an erregalorik,
naiz trebe erratera,
au gabe ez luke alakorik!

Mai bedeikatua

Mai bedeikatua,
non prestatzen den
konbit sagratua,
zeintan ematen den
Jesus amablea,
bai ta gustatzen den
duen gusto admirablea!

Lengo bazkoaren
zuten axuria,
ez oraikoaren

baizik iduria:
Orai aldarean
Jesus, ta guzia
itzala da onen aldean.

Jaunak euritirik
manna deitu zena,
beira admiraturik
ikusten zutena!
Au zeruko ogia,
bai ta aingeruena,
gusto guziak tuena!

Manna da propia,
zeruko erauntsia,
aldareko hostia,
esne ta eztia
beti dariona,
Jesus onetsia,
ango ta emengo Jaun ona.

Testamentuaren
arka famatia:
Dabid santuaren
beira alegranzia,
ta arren aizinean
dantzatzeko ansia,
ponpan zeramatenean.

Ura zen itzala,
ta au aren egia;
ura zen azala,
ta au aren mamia:
Guk au barneratzen!
Arima guzia
nola gozos ez zoratzen?

Dulze den bekala,
Jangoiko delarik,
konbit erreala
dauka paraturik
pobrei maiean,
ez dezan faltarik
senti zeruko bidean.

Indartsuaganik

Indartsuaganik
dulzura gozoa:
Zer den, zuenganik
explika, gogo
niri deklaratu,
ta koropilloa
au emen niri lazatu:

Au zio Sansonek;
baña nork pensatu?
Leoi bat len onek
bakarrik urratu
zuen, ta gero an
eztia gustatu
aurkitua aren agoan.

Leoi famatua,
penas ta dolores
Jesus urratua,
baña gure amores
ematen zaiguna,
ta goxo zapores
emen gustatzen duguna.

O Jesus, zer nai du
exzesu gebeki?
Beñik bein nai gaitu
iduki bereki
sines beretako,
ta erregaloreki
azi bere zerurako.

Jesus tratatzeak
normai sandutzen du;
barnean sartzeak
zer eginen eztu?
Jangoiko bekala
jangoikostatzen du,
ta egiten du eginala.

Jaunak ongi janik
bizi bizkortzen du,
bizi bizkorturik
arima azitzen du,

bizi bizkorrazis
indar ematen du,
gusto obenak gustarazis.

Arima sandua
iago santutzen du;
entendamentua
sines argitzen du;
memoria ernatzen,
eztaien atzendu;
naikundea onerutzen.

Du fedes argitzen,
esperanza azitzen,
amorea erretzen,
dolorea errutzen,
garbiak galantzen,
humilak barnatzen,
pazientzia apegatzen.

Manso nai baduzu

Manso nai baduzu
izan, ona emen
axuria duzu
exenplu ematen,
errana len itzes,
ikasteko izaten
manso ta humila biotzes.

Nor den on guzia
sarturik barnera,
Jesus onegia
mintzo biotzera,
bat ezpada emendik
ematen onera,
nola dateke edo nondik?

Esne eta ezta
txoil gozo gozoa
da eukaristia:
Nola da gogoa?
Ez senti gustorik?
Señale gaixtoa,
eztuela obeagorik.

Eldu zaizu Jesus
barnera beterik
bere amoresko sus:
Zuk ez amorerik,
ez deboziorik:
Non da señalerik
ori baño txarragorik?

Bekatariaren
aixkide obena,
ta bekatuaren
da etsai andiena;
señale txarrena
ez artzea pena
gaizki len eginarena.

Lore lilietan

Lore lilietan
da axuria azia,
biotz garbietan
da bere bizia,
gozanderik eztu
non den luxuria,
begiak apartatzentu.

Gaixto barin bada
biotza nolainai,
nola bera baita
gaizkiaren etsai,
an gustorik eztu,
ira ta pena bai,
eta ala kastigatzen du.

Pedro komekatu,
komekatu Judas;
ura zen protxatu,
au galdu zen arras,
Jauna artan gozatu,
ontan zen Satanas,
nola biotzak opatu.

Amen batek berak
ona salbatzen du,

ta kontra berberak
gaixtoa galtzen du,
ala da eguzkia,
loia gogortzen du,
ta beratzen argizaria.

Zara prestaturik,
laur gauza eginik:
Gorputza barurik,
arima garbirik,
debozio arturik,
zer den ikasirik:
Ona non tuzun bildurik.

Maitatzen geiegi

O Jesus on ona,
baita ezin ohea,
Jangoiko gizona,
orrek ni probea
maitatzen geiegi,
ta nere amorea
orregana gutiegi!

Guzis poderoso,
zer iago egin zuke?
Naiz den ta amoroso,
zer iago eman zuke?
Emanik bizia,
Jesus, nola zuke
eman emen den guzia?

O Jesus, dirudi
maite nauela ni
iago ezi berori,
zergatik libreki
ilda gurutzean,
ni izan naien ongi
orai ta eternidadean. Amen.

Lurreko gizona,
zer iago nai duzu?
Zeruan dagona
errege, emen duzu
ango giltzaeki;

faltarik eztuzu,
non ta zauden berareki.

Ezin konta ala
egin faboreak,
amante bekala
erman doloreak,
guzien korona,
orren amoreak
emen eman, Jesus ona!

Saeta tzorrotzak
dire egintuenak,
bai gure biotzak
heritzentutenak;
emen azkenean
barneratzen tutenak
aiek bereki batean.

Zein gogor biotza
berazten eztena
dateke, ta ain otza,
berotzen eztena
susko golpeeki,
urtzen ere eztena
su ta sutegi goneki?

Amatzen nauela,
o Jesus, orrek ni,
amatzen dutela
nik ere berori,
diot, ene Jesus:
Erre ta il banedi
ojala amore gonon sus!

Emen desterruan
maite barin badut,
an bere erreinuan
seguro izanen dut;
ona señalea,
dio: Maitatzen dut
nik nere maitazalea.

Grazia opatu
Jaunaren begian,
gloria arrapatu

bere jauregian
nai nik: bera ematen
zaida, nik egian
dut artzen, ofratzen, jaten.

Jesusen amores
emen gozaten naiz,
Jesusen fabores
gozoso bizi naiz
esperanzareki,
noizbait izanen naiz
an ditxoso berareki.

Eukaristia

Ango errege emen

Ango errege emen
dagona altxaturik
duenak amatzen,
an gero agerturik
ikusko duela
bego fiaturik,
ta gozatuko duela.

Nai bauzu lurrean
gozatu, gizona,
ama bitartean
ama Jesus ona,
iturri bizia,
beti darraiona
gusto, gozo ta on guzia.

Emen estalirik
Jesus amablea,
dela sinetsirik
zure amazalea,
goza zaite, dela
ori señailea,
salbatuko zaituela.

Uztargia ze len
paratu zuena
mostra bakearen:
Dateken obena
emen uztargia
dugu Jesus, dena
guzis garbia ta argia.

Jaun bera beira emen,
aita, ama ta esposo
gurea nola den
guzis poderoso,
altxaturik ala
ta txoil amoroso,
berze nior ez bekala.

Txuri, gorri, eder,
ain gora ta ain apal
batean, ta alaber
abrats ta liberal
gureki sines bai
erreal ta leal,
nola duen esku, du nai.

Beira ta entenda:
Nola prisionari
emen ematen da
Jesus arimari,
naiz ura gorena,
naiz au bekatari:
O amore sobra dena!

Beira nola hostian
zeruko Jaun bera
uzten den humil an,
nola gora bera
noiznai ermatera,
baitare sartzera
gaixtoaren barrenera!

Preso Jangoikoa

Preso Jangoikoa,
kautibo bekala!
Nork lan alakoa
in zuke, nork ala
paratu? Amoreak,
ines eginala
guri sobra faboreak!

Nere prisionari
Jesus emen eman!
Nola bekatari
naike ni ia izan?
Nola ia bizi naiz
kontentus ariman?
Nola amores iltzen ez naiz?

Judas traidorea,
zergatik diru truk
Jaun ezin obea

entregatu nai duk?
Apa falsu gura
baño len, berez duk
eman bera gure eskura.

Ain andi ta txipi,
Jaun ta prisionari
Jesus, ta klaroki
ongi naies niri!
Nola ia ni ez naiz
emanen berari,
naiz bizi, naiz iltzen banaiz?

Noraño, noraño
Jesus apaltzen da!
Eztena egundaño
aditu, estaltzen da
dena amen batean,
janari sartzen da
probearen barrenean!

Len reklinaturik
ganbela probean,
ta gero loturik
erru pilarean;
guzia bildurik
orai aldarean
manso beti ta humildurik!

Nola eguzkia

O Jaun onegia,
nola ala altxaturik?
O! nola eguzkia
belos tapaturik?
Iten du bai naski,
Jauna, amorosturik
amorosteagatik ni.

Eguzki gau bada
nik ikusten eztut,
baña bai flamada
batzutan senti dut:
Biotz gau erre bez,
Jesus, eskatzen dut,

otoi, erre ta erraustu bez.

Nork in du alakorik?
Nork ere zuke egin?
Niork ez gogorik
orren izan ezin:
Au in du nereki
Jaunak; bada mezkina
ez izan ni berareki.

Baldin milletatik
bat nik in banue
ala beragatik,
kontatuko zue
berak bereala,
pagatuko zue
ongi Jangoiko bekala.

Zein diferentea
da nik beragatik
al guzia egitea,
berak enegatik?
Nik zor faboreak,
berak eneganik
ez baizik deshohoreak!

Maite gaituela,
barin badakigu
batek, nornai dela,
biotza ia dugu
berla arren fabore:
Suak su bizten du,
bai, ta amoreak amore.

Baña barin bada
errege edo jaundi,
ta enpeñatzen bada
faboratzen guri,
zein da biotz txarra,
non ezten itxeki-
tzen amoresko sugarra?

Non da ezaumentua?
Non noblezasuna?
Non biotz prestua,
kristiotasuna?

Berze normaieki
egiten duguna,
ez egiten Jesuseki!

Errege da bera,
ta jaundi gorena
an gora, emen bera
manatzen duena,
zein gabe deus ezin,
zeñeki txarrena
daiken poderoso egin.

Nork ez bekala

Jaun gonek badigu
bai sines amore,
egin ta iten digu
millaka fabore,
niork ez bekala,
naiz garen traidore,
onean du bere gala.

Aguantazea gu
nola guti balitz,
ones garaitzen du
gure gaizki anitz:
Merexi azoteak
guk, ta berak berriz
ematen guri dulceak!

Merexi sua guk,
ta amores pagatzen!
Infernuaren truk
zerua brindatzen!
Merexi paloak,
eta emen gustutzen
gloriako erregaloak!

Nola bada nola
Jesus ez amatzen,
beiratus dagola
beti faboratzen?
Guk nola itsuturik
eztugu beiratzen
gutas bera amorosturik?

Zer du, zer falta du
Jesus onegiak,
nai ezpaititugu
goratu begiak,
beiratzeko bera,
bere geiegiak
ta moduak gure aldera?

Quadratzen bazaizu
podore erreala,
au guzien duzu
errege kabala;
egin ta desegin,
nai duen bekala,
dezake, ta gaitzik ezin.

Eman ta eman

Aberats nai duzu?
Jaun eta jabea
guzien au duzu;
au gabe probeta
da mundua guzis;
au itsas betea
eztena probetzen utzis.

Nauzu liberala?
Liberal sobra da,
nior ez bekala,
eman ta eman ai da,
ta eman naiak dago
eta kejatzen da
ez guk eskatzeas iago.

Emanik guzia,
guti zekiola,
eman du bizia,
gorputza ta odola,
an guregatik len,
orai on dagola
guri jan-edanarazten.

Edertasuna nai?
Ederra da sines:

Zerukoak berai
beira beira egones
kontino gozaten
dire ta beñerez
aspertzen, beti admiratzen.

Baita iago dena,
edertzen ere du
beiraten duena,
komunikatzen du
beretik, argiak
nola argitzen baitu,
beraren ala aurpegiak.

Nai bauzu gozoa,
gozoa ematen du
ta alegria osoa,
ta konsolatzen du
arima tristea,
gustos bañatzen du
zegona dolus betea.

Osasun eta indar
berak ematen du,
eta zirenak zar
gaste eder itentu,
heriak sendatzen,
sendotzen ere tu,
bekatariak sandutzen.

Zara beldurtia?
Zaude lotsaturik?
Arimo gutia,
Jesusek arturik,
bere biotzean
zaude guardaturik
bizitzan ta eriotzean.

Neke nik dudana
ta pena, nork kendu?
Atozte enegana,
Jaunak oiuru iten du.
Inen ezta gezur,
itza kunplitzen du;
nagoke ni beras segur.

Llano, humil, afable
nai zuk erregea:
Ontan da admirable
bai ta ezin ohea
Jesus guzieki,
ain nola probea
iten txipi ta andieki.

Ta sufrimentua
bear ta nai duzu:
Or sakramentua
testigo ona duzu
sufritutuenen,
ta progu ikusazu
beti sufrizentuenen.

Ofenditu duzu;
miserikordia
bear ta nai duzu:
Andi bai andia;
andia du egiaz;
in duen gutia
pasatzen du geiegias.

Ezta bekaturik

Ezta bekaturik,
ezpaitu barkatzen,
non ta penaturik
duzun konfesatzen,
naiz andi eta anitz,
guziak tu atzentzen,
nola deus izan ezpalitz.

Onen progutako
Jaun bedeikatuak,
anitz urtetako
gaixtofikatuak
ta etsiak gaitz zarres,
uzten sendatuak
ordu bateko negarres.

Ta kulpes beteak,
bein ia purgatuak,
nola inozenteak,

daude estimatuak
Jaunaren aurrean,
ta faboratuak
zeruan eta lurrean.

Orra Magdalena,
naiz len bekatari,
sandaen len lena
orai, ta alzindari
penitenziaren,
iteko arimari
esperanza graziaren.

San Pedro ikusazu,
naiz ark ukaturik
Jesus, Jesusek du
gora goraturik;
eman itz ta eskua:
Zer zuk lazaturik
den emen, da an lazatua.

Ikusazu Saulo
len persegizale
eginik san Paulo
ia predikazale
mundu guziaren,
ta karraiazale
zerurako jendearen.

An publikanoa
beira merkatari:
Jesus humanoa
da mintzatzen ari;
ura bereala
bere ebanjelari
ta apostolo du leala.

Jaun maitagarria
Malkok arrapatu
nai, ta belarria
zion lurreratu
san Pedrok an arri;
Jaun onak sendatu
ta buruan berla ezarri.

Berant naiz bai, zion

eskatu ladronak;
berla agindu zion
grazia Jaun onak,
bai ta arimareki
gozatu gizonak
egunartan berareki.

Jesus il zelarik,
batek ondorean
lanzas idikirik
bularra an berean:
Orren mendekuan
Jaunak amorean
artu ta dauka zeruan.

Judas ta juduak
etziren logratu;
baña Jaun sanduak
sobra trabajatu
zuen bai ortako,
ta deus ez ukatu
gaixto gaien onerako.

Nor da, nor munduan
eskatu dionik
bear den moduan,
eman eztionik?
Eskatu ez izanik,
bada eman dionik
asko ta asko bereganik.

Non majestadea
bera ellegatzen den,
bere piedadea
ezin duda baden,
purgatzeko suan,
goiti ta beiti emen,
baitare naski infemuan.

Aita amoroso bekala

Birtute guziak
tuelarik bardin,
miserikordiak
tu iagotan egin,

ezin konta-ala,
berex gizonekin,
aita amoroso bekala.

Au bere gloria,
ontas iten gala,
nobleza propia
du au ta erreala:
Piedade obratzea,
ta guk pensa-ala
baño iago barkatzea.

Ontasuna nauzu?
Jesus guzis ona,
fede barin bauzu,
Jangoiko gizona,
prinzipio eta fin,
buru eta korona
on guzien iago ezin.

Ezta nion onik
zeruan, lurrean,
baizik beraganik;
beraren aurrean
on dena bildurik
guzia batean,
iñar bat da itsas anditik.

Nori eman dion,
ura da ditxas on;
nori eman iago,
ura da onago;
nori eztion eman,
au eztaike on izan,
naiz gora ta gora igan.

Eztu nai gaizkia,
ez niolatero,
ez andi, ez txipia,
eztu nai batere;
eztaki alakorik,
eztu posible ere,
ez falta edo exzesorik.

Zein ona den ori,
nere Jesus ona,

gaizkirik niori
egin eztona,
ongi bai guziei
beti iten dagona,
prinzipalkiro gizonei.

Gizonen fabore

Izanik fedea
segur denarena,
nork karidadea
Jesus onarena
gizonen fabore
ponderatu dena
inik gure redentore?

Tronotik jautsi ze
gure onagatik;
zamarra jaintsi ze
gurea gugatik;
emen bizitu ze,
gu bizteagatik,
ta gugatik finitu ze.

Milagro obratzea
ta milla fabore,
heri kuratzea
ta milla dolore,
eskatzea Aitari
gugatik ze amore,
inik onera kidari:

Bai ta erakustea
zeruko bidea
ze gu onestea,
ze karidadea;
eta barkatzea
gure maldadea,
guzia ze gu amatzea.

Arritzen duena
iago gizonaren
ezaumentu dena,
da Jesus Jaunaren
pasio alakoa,

ta naturalaren
dena guzis kontrakoa.

Nori gogoratu
zeruko Jaun bera
zeikela entregatu
pena pasatzera,
berak naizuelaik,
ta ala akabatzera
bizia, bear etzelaik?

Nolako amorea,
mogitu duena
erredentorea
pasatzera pena!
Erragun egia,
dela berorrena
amorea geiegia.

Berori baño gu
iago onetsi gaitu;
onen progu dugu,
zeren erman baitu
pena anitz gugatik,
bai ta etzena aitu:
Il, nola, nor, norengatik!

Non zute munduan
indarrrik iltzeko,
iltzuten moduan
ta penarazteko
Jesus? Amorea
kausa, renditzeko
berak bere podorea.

Amoreak il du

Nork penarazi du?
Amoreak in du.
Nork il zur gartan du?
Amoreak il du.
Nork dauka gureki?
Amore berak du
lotu urresko kateeki.

Gau artan berean,
noiz preso in bear zen,
berori amorean
suturik prestatzen
erregalo obena
guri ta pagatzen
ones gaizki gizonena!

Nork, oh, beiraturik
orren goraberak,
eztu admiraturik
ikusko manerak
nola nai dituen
bere etsaiak berak
salbo ta salbatzentuen?

Goiti goraturik
goren gorenean,
beiti paraturik
gaixtoen menean!
An errege ta emen
modu txarreanean
preso golpeka eramaten!

An gora adoratzan
dute ta laudatzan,
ta beira beiratzan
dire eden gozatzan
Jesus onegia;
baña emen golpatzan
bofetadas aurpegia.

An gora aingeruak
daude kortejatzan
kurturik buruak;
emen blasfematzen
txarrek, akusatzen,
begiak bendatzen
ta anitz modus ultrajatzan.

Errege dutena an
ta enperadorea,
preso da bera eman:
O zer amore!
Beira azotaturik
—o zer dolore!—

ta aranzas koronaturik!

Proklamatzun dute
sandua zeruan;
emen deitzen dute
gaixtoa munduan;
ta ala trataturik,
guzien buruan
iltzen kruzifikaturik!

Guzis poderoso
delarik, uzten da;
guzis amoroso
dela mostrapzen da:
Ez gaitzen galdu gu,
amores iltzen da,
bere bizia galdu du.

Ta nola aingeruek
iltzera utzi dute?
Ta nola zeruek
libratu eztute?
Jesus Jauna bera
obeditu zute,
naizena eman eriotzera.

Amore alakoa
nork estimatzen du?
Nork gañarakoa,
Jauna, pagatzen du?
Nork, diot oraño,
pensatzen ere du,
zenbat den eta noraño?

Eukaristia

Egin du aratago

Uste bai gizonak
etzeikela iago
pasa, ta Jaun onak
egin du aratago
iago faborea;
oraño emen dago
kunplitzen bere amorea.

Emanik bizia,
zer iago zuke eman?
Eman du guzia,
zerura zen igan:
dago sandueki;
nai du, naiz ongi an,
emen bateo gureki.

Injeniatu du
nola emen bizitu.
Nola? Pensatu du
len inak berritu,
zeruan eta emen
batean aurkitu:
Beira zein gure amante den!

Naiz eman bazigu
berak dezakena
bera gabe, etzigu
emanen obena:
Orai berareki
badugu daikena
izan Jangoikoareki.

Bere amorearen
au dugu señale,
bere pasioaren
au memoriale,
atzen ez gaitzela,
gure maitazale
beti Jesus ona dela.

Nai badugu lagun
munduan gureki,
berak erran zigun:
Ona ni zueki.
Ongi beras emen
gaude berareki,
san Pedroren errana zen.

Emen eman digu
tesoro andia,
eman utzi digu
giltza agitz propia
Jesus onareki;
ona ia guzia,
arka bere giltzareki.

Berak gu amatzeko,
ama zagun nai du;
ori logratzeko,
beira zer egin du!
Gauza preziosoa!
Injeniatu du
amen bat amorosoa.

Lotzaki bat ona

Gureki uniturik
unione onean
nai du, ta loturik
firme daikenean:
Lotzaki bat ona
bere señailean
Jesus Jangoiko gizona.

Nai du guretako
daukan gloriaren
guri prendatako
zerbait eman emen:
Prenda ezin ohea
Jesus bera, zeren
baita ango Jaun ta Jabea:

Ez prenda utsa dena,
gloria parte da;
an gozatzen dena,

emen txastatzen da;
an agerri oso,
emen ematen da
emengo gisa amoroso.

Nai gaitu alaber
sustentu onareki
azi bizkor eder
erregaloreki;
errege bekala
eman du bereki
erregalo erreala:

Jesus onak bere
gorputza ta odola
emen oraño ere
presente dagola
janari ta edari,
berak daki nola,
ematen du arimari.

Nai gaitu bereki
Jesusek alako
sustentureki
azi zerurako,
aita amorosak
bere entrañetako
hume gu preziosoak.

Len erosi gaitu
gorputz odoleki,
mantenitzen gaitu
aieki bereki:
O hume onetsiak,
nola ta zereki
paga aita gonon antsiak?

Nai nuke desegin

Au dela medio,
dugu gaitz guzien
bai erremedio,
baitare bizien
alimentatzeko,
ta ango delizien

maia gero logratzeko.

Ederki kostarik
guzia eman digu:
Eztugu faltarik,
ez ia, nai badugu
Jesus onareki:
Zer ia, zer eztingu
inen bere eskuareki?

Guk ama diguna
guri sobra amore,
ama iten diguna
millaka fabore,
pasatu duena
gugatik dolore,
ta gure guzia dena.

Amatzen dut Jesus
ene arimareki,
ta amore gonon sus
erre nai dut beti,
nik maitatu nai dut
indar guziaki,
guziak orreki ditut.

Onetsitzen nik dut
afektos on naies,
amatu ere nai dut
efektos ongi ines,
maite estimatzen dut
perfektos il naies,
ta orgatik bukatu nai dut

Amatus nik plazer
dut, ama dezaten,
desplazer alaber,
ofendi dezaten;
guziek, deseo
dut, ezaundezaten
Jesus eneki bateo.

Ofenses dut pena:
Nainuke desegin
orren kontra dena,
ta orri plazer egin

guzi guzietan
indar guziekin,
naiz bizi pena neketan.

Borz proguak

Amante bekala
errespondatzeko,
ta amore erreala
Jaunai mostratzeko,
bortz dire proguak,
eben obratzeko,
in bez arima prestuak.

Da lenbizikoa
ez ofenditzea
deustan Jangoikoa,
eta atenditzea
obras, gogos, agos
ez deus utsitea
iagos edo gutiagos.

Gauza bigarrena,
ongi guzietan
egin on daikena
berain amoretan,
baitare alaber
anaien onetan,
in naies Aitari plazer.

Biz irurgarrena,
sufri Jaunareki
gaitza datorrena
arimo onareki,
eta daikenean
baitare alegreki
Jaun onaren izenean.

Laurgarrena gauza biz,
proximoenganik
naiz sufritzen anitz,
barka berladanik,
pagatus oneki:
Jaunak on izanik
ori iten gu gaixtoeki.

Borzgarren ta azkena,
guzien korona,
in daiken obena,
quadratzen zaiona
Jaunai agitz agitz,
izan zelo ona,
logratzeko arima anitz.

Ala mostratzen da
karidade dela
fiña, proгатzen da
Jauna amatzen dela,
ta anaia gurea,
ta imitatzen dela
Jaun onaren amorea.

Ala estimatzen da
iltzen axuria,
ongi logratzen da
odol ixuria,
arimen on naies:
Onen du iduria
zelo duenak anaies.

Zer ai gara?

Bi gauza on itentu
zelo ona duenak:
Arnak atratzentu,
Jaun onaren penak
logratzeagatik,
ta ain kosta direnak
arimak ontzeagatik.

Zer ai gara bada,
malogratzen dela
uzten barin bada,
ta oinperatzen dela
Jesusen odola,
ta biotz epela
sutzen penas eztagola?

Orai ain nola len
Jesus ultrajutzen;

ori nik ikusten,
ta ezpata ez atratzen,
san Pedrok bekala:
Nola dut pensatzen
Jesus amatzen dudala?

Guziei, o Jesus,
guzia zuk eman;
bizi zure kostus
guziok, jan ta edan;
eta, o zer egia!,
zure defensatan
ez atra nai aurpegia!

Ta ardi logratuak
zure odolareki,
eta markatuak
zure markareki,
infernuko otsoak
ermaten bereki!
Non artzai il oziosoak?

Gorputz odoleki
erreskatatu len,
aieki bereki
bere ardiak emen
mantenitzen ditu
artzai onak, zeren
agitz estimatzen ditu!

Zuk maite baduzu
Jesus, ajolarik
iago nola eztuzu,
dezakezularik
ardies kuidatu,
ainberze ez kostarik,
ta artzai ona kontentatu?

Biotz bat berria

Nork logratzen duen
Jesus ezauntzea
egiaz bai emen,
ta kontentatzea,
ark logratuko du

elkar amatzea,
ta betiko fortuna du.

O Jesus, ona nik
kontentatu nai dut,
betiko oraidanik
nere kontatzen dut,
nereak orrenak,
biok eskatzen dut
izan gaitzen elkarrenak.

Jesus, in bezada
biotz bat berria,
itxeki bezada
bere su bizia,
in daien orreki
argi ta garbia
konforme orrenareki:

Orrek nai bekala,
guzis atra daien
noble ta erreala,
bizi eta il naien
sollik orrendako,
guzia izan daien
berorren gloriatako.

Kontrizio...

Denbora ah nereak,
gaizki gastatuak!
Orren faboreak
ah malogratuak!
Nai dut negar egin
ta ala bekatuak
al badezaket desegin.

Bear nue eman nik
ene denboretan
neurau deseginik
orren amoretan,
ta al nuken guzia
egun guzietan,
gorputz, odol ta bizia.

Lan gau egin zue
orrek enegatik,
doble bear nue
nik berorreatatik;
kontra nik egin dut
txar izanagatik,
ta ala guzia galdu dut.

Bentzait al nukena
bear nue obratu,
manatzen duena
fielki guardatu,
naiz zela neketan,
naiz ere akabatu
neurau orren amoretan.

Baña trabajatu
kontrako aldera
naiz, ta dut botatu
guzia galtzera
beroi ofensatus,
ta arima erretzera
betikos sentenziatus.

Naiz anitz beñere
Jauna ez zerbitzatu,
biotzas berere

bear ze estimatu,
agoas aipatu,
gogoas pensatu,
borondateas maitatu.

Etzen lan errua
maitatzea, ez agitz
biotza prestua
baldin izan balitz,
ain amable delaik:
Amatzen dire anitz
gauza, banoak direlaik.

Jauna eztut amatu
nik bear bekala,
bai agrabiatu,
naiz maite dudala
askotan nik erran,
amore erreala
ez izan, bai itzak eman.

Gauza arrigarria!
Biotza zertako,
Jaun maitagarria,
ezpada orrendako?
Eztuena amatzen,
gusto gaixtotako
ta galdua da kontatzen.

Ni naiz alakoa,
ta ia zer inen dut?
Ene Jangoikoa,
negar egin nai dut
orren alzinean,
ta konfiatzen dut
berorren ontasunean.

Atrizio...

Alde bat pena dut
neurau nik galdua;
orai ezauntzen dut,
baneike sandua
izan ta Jaunaren
hume estimatua
ta heredero zeruaren.

Obe emengo ere,
Jauna amatu banu:
On denik beñere
deus ukatzen eztu
bereai; nobleki
bai regalatzen du
esku ta biotz oneki.

Nola neiken izan!
Ah ta nola naizen!
Jaunai banitz eman,
Jauna nerea zen!
Ta ni Jaunarena!
Tratu ona baizen,
enetako bai obena.

Ongi berareki,
zer etzeike espera?
Guzia bereki,
on guzia bera!
Ta bera prest zego
nere betetzera,
ta ni nai bekala nego!

Ongi negokelaik,
gaizki paratu naiz;
fabore nuelaik
Jauna, ni kontra naiz,
ezi intutenetan
gaizki, gaindu da gaitz
guzia nere kaltetan.

Kontrizio...

Baña pena iago
dut ofendituas
berori, ta nago
nere bekatuas
sines penaturik,
gaizki pagatuas
berorri txoil alketurik.

Orrek amatu ni!
Nik ori ez amatu!
Orrek ongi niri!
Nik gaizki pagatu!
Orrek ni salbatu
nai, nik malogratu
eta galtzera botatu!

Orri nik zor diot
didan amorea;
ordaña eman diot,
ah! desamorea;
ta konfesatzen dut:
sobra faborea
esker gaixtos pagatu dut.

Ori da onegia,
liberal prestua;
ni txar itsusia
ta mezkina itsua!
Orrek eman ta eman,
nik orren eskua
ertxitu neure kaltetan.

Jaunaren fabore
zenbaiten oroipena

Orren on emanak
nola nik kontatu!
Gogoantudanak
beartut aipatu,
naiz ezin guziak,
eta konfesatu
nere esker-gaitz itsusiak.

Nil mali

Benik bein beñere
niri in eztidala
gaizkirik batere,
merexi bekala,
nik, diot, ta diot,
alke dakidala,
motibo sobra eman diot.

Praedilectio

Bai beti onetsi nau
eternidadetik,
ta faboratu nau
beti biotzetik;
berez on izanik,
guzia beretik,
ez nuke deus neregantik.

Continuatio

Gerostik onat du
kontino segitu
ongi iten; nai eztu
beñere gelditu
niri ongi itetik,
naiz errezipitu
sobra gaizki nere aldetik.

Creatio

Orrek egin nau ni,
berori ezaundurik,
ta guzis onetsi,
ta zerbitzaturik
emengo bizian,
gero goraturik
gozarazteko glorian.

Ditut potenziak,
orren logratzeko,
ta gauza guziak,
niri laguntzeko,
orrek manaturik;
zeruko lurreko
direnas ni inguraturik.

Ebek erakusten
niri zerbitzatus,
ta nik ez ikasten,
gaizki bai usatus
Jauna ofenditzen dut,
ala malogratus
ni, ta guzia galtzen dut.

Conservatio

Kriatu duena
bein, sustentatzen du
beti, bear dena
orrek suplitzen du,
ta bere barnean
bai mantenitzen du,
nola amak aurra berean.

Guti ze argitzea
eguzkiareki,
ta mantenitzea
munduko gauzeki,
berak berak nai du
den guziareki
mantenitu, ta ala iten du.

Gorputz ta arimaren

beras nik tutenak,
eta munduaren
zortiot direnak,
baitare istanteak
nik bizitutenak,
ta bere beso amanteak.

Praeservatio

Bada plaga, pena,
gaitz milla millataik,
baita, iago dena,
oh zenbat kulpataik
nau ni preserbatu
agizeizkenetatik,
ezpanindu ni maitatu!

Zenbat ere diren
kulpak eta penak
gorputz ta arimaren
izan eztutenak,
onenberze dire
doai Jaunarenak,
ta estimatu bear dire.

Expectatio

Bada esperatzea,
zukelaik bukatu,
ta ez kondenatzea,
zukelaik bulkatu,
oh zer amorea!
Nola nik pagatu?
O nolako faborea!

Milla aldis nindue
ilta galduko ni,
nai izan bazue
bai ta agitz justoki:
Orai libratu
bere eskuareki,
nagoke humil renditurik.

Redemptio

Nork aski estimatu
Jauna guzis ona,
zeren reskatatu
baizuen gizona,
etsaien eskura
sujeto zegona
manaturik (etsiturik) infernura?

Barkatzea sollik
ta reskatatzea,
nolanai izanik,
ze sobra amatzea:
Baña aren modua
sollik pensatzea
da admiratzeko mundua.

Incarnatio

Zerutik jautsirik
ango erregea
mundura, jaintsirik
zamarra gurea,
artzai ona eginda,
ta Majestadea
guregatik desegin da.

Bazuke bai obra
egin itz bateki,
baña amatus sobra
nai zuen obeki
erremediatu
gu ta exzesoekei
honratu ta erregalatu.

Conversatio

Beira gizoneki
tratatzen, diola:
Ona ni zueki,
laguna ala nola
bere laguneki.
Erragun dagola

ia Jangoikoa gureki.

Artzentu guziak,
gizon ta emasteak,
andi ta txipiak,
zar eta gasteak,
sano ta heriak,
abrats ta probeak,
baitare bekatariak.

Praedicatio

Beira predikatzen
egietafedea,
baitare mostratzen
zeruko bidea,
guzien kidatzen,
ta gizagendea
oneratzen ta salbatzen.

Operatio

Milagroak iten,
heriak sendatzen,
gaitzak desegiten,
gaixtoak botatzen,
ilak ere bizten,
erremediatzen
mundua bai, ta berritzen.

Curatio

Bekatuen etsai,
ta bekatariak
egiaz ongi nai;
ala nola ardiak
artzen artzai onak,
kuratzen heriak,
ala Jangoiko-gizonak.

Atozte enegana
gaizki zaratenak;
ni kentzentudana

zuen nekepenak;
ni zuen atzean,
ezi ongi daudenak
eztaude ala bearrean.

Guziak barkatzen,
nai barin badute,
ditu, ta libratzen;
berek ezpadute
nai beren gaizkia,
progatuko dute
guziek au den egia.

Orren amorea,
Jesus onegia,
eta faborea
guzis geiegia
itsatzen duena
guzien begia
ta admiratzen gaituena:

Passio

Da ageri geienik
pena pasatzean,
ez bear izanik,
ta ala penatzean
ah! nor norengatik,
eta akabatzean
Jangoiko dena enegatik!

Sanduen sandua
gu gaixtoengatik!
Jaun ofenditua
gizatxarreatatik!
Emanes bizia,
emateagatik
guri bera ta guzia.

Ecclesiae aedificatio

Mostratu du ere,
eliza plantatus,
baitare ontan bere

doktrina paratus,
ta sakramentuak,
ta ainberze pasatus,
tuen mereximentuak.

Emen da fedea,
guri argitzeko;
emen da legea,
zuzen ibiltzeko,
ta sakramentuak
grazia izateko,
laguntzak gauza santuak.

Vocatio

Bokazioaren
ona nola aipatu?
Ni bere elizaren
barnean paratu,
nola eztakitela,
bai nau, ta kontatu
bere etxeko hume naizela.

Cognatio

Ala dut aikoa
dateken obena
Aita Jangoikoa,
ta Ama berarena,
anaiak Sanduak,
ta bear dutena,
aide lagun aingeruak.

Anaia andiena
Jesus, ta burua;
egiasko aiena,
ta ni zarmendua;
Jesus artzai ona,
ta ardi markatua
ni bere odolaz nagona.

Ardi goni dio
eman bere izena:
Deitu du Kristio,

baita Kristorena,
kontino oroi daien
betiro, norena
den, eta konforma daien.

Lengo dilubio
unibersalean
zen erremedio
arka admirablean,
oraiko elizaren
klaro señalean,
ta Salbazale sollaren.

Zer gure fortuna
Jesusen piedades
aurkitu duguna,
ta gure maldades
merexi eztuguna,
sollik karidades
Jesusek eman diguna.

Zenbat itsuturik
doaz ilunbean
betiko ondaturik;
ta gu ustekabean,
o Jesus, gozatzen
orren egalpean
emen, eta an esperatzen.

Ordinatio

Ez ori sollik, ez,
bai egin nau bere
Ministro ni berez,
atzendurik nere
deusgutitakoa,
ezpaitut beñere
merexi ditxa alakoa.

Nondik goratzea
ni dignidadean?
Nondik paratzea
guzien gañean?
Nondik gozatzea
ni bere maiean,

ta ala erregalatzea?

Ta administratzea
nik sakramentuak?
Eta barkatzea
nondik bekatuak?
Nondik tratatzea
nik gauza sanduak,
eta arimak kidatzea?

Gero jendearen
erreberenzia,
ta alimentuaren
duten dezentzia:
O nere nausia
Jesus, da au grazia
orrena, orrena guzia.

Revocatio

Berze grazia bat
egin dida askotan:
Itzuli atzerat ni
neure kaltetan,
billatu, deitu nau,
eta artu soñetan
ardi galdua ekarri nau.

O nere artzai ona,
o aita onegia,
emen ni nagona
negoke, da egia,
galdua ososoa
betikos guzia,
ezpalitz ain piadosoa.

Justificatio

Itzuli deneko
berla admititurik,
penatu deneko
berla barkaturik,
naiz den infinito,
utzi atzendurik!

Konfesatu eta kitto.

Zenbat aldis kendu-
titan bekatuak,
ta tuen atzendu
Jaun bedeikatuak!
Ain aisa, ain doaiik
arras borratuak,
gelditu gabe errestorik!

Egin du nereki
nola Sauloreki,
ta ladron garreki
ta Lonjinoseki,
Magdalenareki
ta Zakeoreki
ta infinizio bateki.

Baña proprioki
seine galdu gura
bekala artu nau ni
bai lengo lekura
aitak besarkatus,
eta bestidura
berea berriz paratus.

Communio

Aren itzulian
aita alegratzen da,
konbit bat andian
ala explikatzen da:
Seme gau galdua
ze eta aurkitu da,
ila ze, ta da biztua:

Oh! zer konbita emen,
konbit erreala,
Jaunak iten duen
Jangoiko bekala;
non ematen dago
niork pensa-ala
baño iago ta geiago!

Nork pensa beñere,

emanen ziola
Jesus onak bere
gorputza ta odola
janari ta edari,
ematen den nola
aldarean gizonari?

O zein artzai ona,
ona ta onegia,
Jangoiko-gizona
inik axuria!
O karidadea!
Ta ezta au iduria,
bai errealidadea!

Sinezten badugu,
guzien gañean
dagona artzen dugu
guk naidugunean,
sustentu bekala
geuren barrenean
erregalo erreala!

Cohabitatio

Beti izan dezagun
presente, emen dago
kontino gau ta egun,
ain nola lenago,
naiz belo garreki,
diola: Emen nago
ona ni beti zueki.

Nola bizi gara
beti lazerian?
Jautsirik onara
dago gure erdian
errege gorena
emen atarian
eman naiak bear dena.

O zer okasioa,
nai dena eskatzeko!
Aski da orazioa,
on dena izateko:

Norat doaz, norat,
erremendiatzeko?
Onat betoz, betoz onat.

Len Noen arkatik
usoa egatu zen,
nion loiengatik
ezin baratu zen:
Itzuli ta biur,
arkara sartuzen,
kontent egoteko segur.

Atendi zer dion
Jangoiko humanoak:
Gorputza non dagon,
arara arrañoak:
Ala bere aldean
arima sanoak,
nola zeru-pokalean.

Inmolatio

Egon, ta ematen da
nauten aldioro;
sakrifikatzen da
baitare egunoro
milla aldis amores
beti ta erriero,
gu betetzeko fabores.

Zer da an ikustea
axuri obena
ala, ta ikastea
motibo duena
sakrifikatzeko,
baita, bear dena
gure partes suplitzeko?

Jaunai ematen du
plazer ta gloria;
gozos betetzen du
bere ama Maria;
zeruan direnei
honra, ta saria,
an sartzeko, zor dutenei.

Lurrean gaixtoei
piedade logratzen;
on eta justoei
grazia aumentatzen;
pena zor dutenei
paga, ta barratzen
guzia berak guziei.

Communicatio

Beira ia fortuna
komunikatzeas
ain aisa duguna,
ta konbersatzeas
guk erregereki,
ta ala tratatzeas,
nola adiskide bateki.

An dago apaldurik,
ez gaitzen lotsatu,
ta dago altxaturik,
ez gaitzen altxatu,
baizik ellegatu
noiznai ta mintzatu,
ta naitugunak eskatu.

An dago aditzeko
noiz naidugunean,
beti tratatzeko
humore onean,
eztaki punturik
artzen, dagonean
gure biotza kurturik.

An bada orazioan
komunikatzen da,
komunikazioan
ona apegatzen da,
Jesus onareki
jangoikostatzen da,
Jangoiko gizonareki.

Gaixtoak an ontzen
negar dolorosos,

justoak an artzen
sugar amorosos,
guziak protxatzen,
biotz piadosos
guziak baitu tratatzen.

Entendamentua
emen argitzen da,
Doktore Aingerua
emen egina da,
esperanza azitzen,
fedea bizten da,
karidatea goritzen.

Arima edertzen
eta sandutzen da,
biotza bizkortzen
eta alegratzen da,
gaitzetaik sendatus,
ones betetzen da,
Jaun onak komunikatus.

Gubernatio

Ta probidenzia,
nork konsideratzen,
zeñeki guzia
duen gobernatzen,
ta aitaren gisara
humeok kidatzen
betiroko bizitzara?

Aitak humeari
aldiska dulzeak
maite duenari,
aldiska azoteak
ematentio bai,
zeren amoreak
alas olas ongi in nai.

Jangoiko onak ala
onak eta gaitzak
tu nasten bekala,
gogorak, beratzak,
on naiez guziak,

gozoak ta latzak,
ontzeko bere onetsiak.

Ala naiz paloak
artu beraganik,
dire erregaloak,
amorez izanik,
salbatu naiez gu:
Zeruan iganik
eskerrak emanentugu.

Custoditio

Berze fabore bat
iten dida andia,
ango aingeru bat
da nere guardia,
Jaunak manaturik:
Kuida nere ardia,
eztaien joan galdurik.

Sinezten badugu,
dixosoak gara,
prinzipe bat dugu
jautsirik onara,
nola aur geben aurtzai
—fedea, non zara?—
ta nola ardi gonon artzai.

Beira bada beras,
ar miserablea
fedesko begias
aingeru amablea:
Argi eder garbia,
ona, admirablea
egiten zuri guardia!

O aingeru ona,
Jangoikoarena,
eneki dagona,
guardatzen nauena:
Argi ta kida ni,
nola Jaunarena,
ta salba benaza beti. Amen.

Filiatio Mariae

Guardia ematea
guti bazekigu,
ama ta amantea,
bai ama eman digu:
Ta ama nolakoa?
Gogos eztakigu
pintatzen ere alakoa.

Amaren izena
da guzis gozoa,
mostratzen duena
piedade osoa,
ama gau duenak
du poderosoa,
emateko naituenak.

O ama Jaunaren
eta ama nerea,
mostra bez amaren
eneki amorea,
bizitzan, iltzean,
eta podorea
Jaunareki il ondorean.

Cognatio

Ama ta erregina
au bere duenak,
bere da jakina,
tuela an direnak
goiti bereala,
ongi nai dutenak
anai arrebak bekala.

Maite barin badut
guzien burua,
beraren ordes dut
fabore aingerua,
ta ango guzieki
fabore zerua
beren erreginareki.

Inspiratio

Zenbat eta zenbat
fabore egin dida!
Oraño berze bat
kontino iten dida:
Bera dago obratzen,
bera dagokida
barnetik beti inspiratzen.

Zer da au, Jauna, zer da?
Bere Espiritua
komunikatzen da;
nerea argitua
bere argis edertzen,
eta goritua
bere suan da erretzen.

Ala biotzera
da amoltsu mintzatzen
tiratus onera,
eta erretiratzen
gaitzetik, eta ala
zerura kidatzen
txar gau tiraka bekala.

Cooperatio

Jangoikoan bizi
ta mogitzen gara,
beragatik ezi,
deus ere ezpaikara,
beraren menean
gu garena gara,
nola amaren barreanean.

Berak ez emanik,
deus ezin obratu
geurek geurenganik,
ez nai ta ez pensatu:
Onik barin bada,
ez ni, bai laudatu
bera, berak egina da.

Onean da lentzen,
berak du prestatzen,
berak du laguntzen,
berak du bukatzen,
graziaz guzia,
ta alare kontatzen
guretako irabazia.

Konta naituzunak
obra on biziak,
zuk egintuzunak,
andi ta txipiak,
egintu zureki
berak, ta guziak
zuk baño berak obeki.

Ala in eztuena
bego penaturik;
anitz in duena,
naiz alegraturik,
berai begokio
agradeziturik;
nork iago, iago zor dio.

Protectio specialis

Baña nik, Jauna, nik
nola agradezitu
dutena orrenganik
bai errezibitu
berex? Ezi eneki
anitz egin ditu
eztuenak anitzeki.

Eneki zenbat den
ona, ta noraño
ni jaio baño len,
ta andik onaraño,
eztut nik oraño,
eztutegundaño
pagatuko araraño.

Oh! zenbat gaitzetaik
atra nau onera!
Heritasunetaik

ez nau utzi iltzera!
Zenbat peligrotan
ez utzi galtzera,
ez sartzera ere askotan!

Gaitz ineztudanak
orren faboreak,
on egintudanak
orren amoreak
ditut, ta in nuzkenak
orren mertxedeak:
Kulpak sollik neuronenak.

Oh! nere pausuak
zein ongi kidatu,
nolatropezuak
tuen apartatu
orrek; nik guzia
kontra malogratu,
gaizki pasatus bizia!

Ongi pasatzeko,
zer dida ukatu?
Sandu atratzeko,
zer zaida faltatu?
Berorren aldetik
guzia sobratu,
faltatu dut nik neuretik.

Provisio

Kanpotik, barnetik
baditu medioak,
zerutik, lurretik
ere erremedioak:
Gizonak nai badu,
nonnai auxiloak;
guzia Jaunak eman du.

Duzu ia, kristioa,
Kristok prestaturik,
daiken prebenzioa,
bidean sarturik
grazia izateko,
ta ontan firmaturik

bere glorian sartzeko.

Fedea duzu len,
argia bekala,
ikusteko zein den
bide erreala,
nor den Jangoikoa,
Kristo bereala,
eben gauzak ta gogoia.

Gero da legea
ibiltzeko zuzen,
bai zuzen bidea,
beiratu, eztaien
eskui edo ezker
makurtu, ta daien
egin Jaunai guzis plazer.

Ta sakramentuak
tuzu graziaren
on instrumentuak,
zeñeki Jaunaren
odola aplikatu
daien, ta arimaren
ona logra ta aumentatu.

Or tuzu orazioak
eta predikuak,
katak, bedeizioak,
libru sagratuak,
persona sanduak,
eben exenpluak,
artzaiak ta artzai-buruak.

Guzia eman zaizu,
nai barin baduzu.
Zer ia falta zaizu?
Egin bear duzu
zeure dena, orreki
Jauna lagun duzu:
Salbo zara Jaunareki.

Praedestinatio...
Salvatio... Glorificatio...

Badire fabore
irur sekretoak,
Jaunaren amore
onen efektoak,
jakin eztaizkenak
segur, ta afektoak
nai ta esperatzentuenak:

Predestinazioa
da eternidadeko
determinazioa,
berex atratzeko
bere eskojituak,
ta koronatzeko
Aitak hume kerituak.

Salbazioa bada
grazian da artzea,
ona barin bada,
ta besarkatzea
Jaunak onetsia
ta segurantzea,
naiz ez ageri guzia.

Glorifikazioa
betiko glorian
da koronazioa
bere konpañian
dixosorena,
Jaunak an goitian
errege egiten duena.

Predestinaturik
naukan ni, grazian
emen firmaturik,
sartzeko glorian,
eztutseguranza,
bai nik memorian
orren ona, ta esperanza.

Ortako, Jauna, nik
señalerik ere
eztut neureganik,
mostra bat berere,
nik konfesatzen dut,
eztut nik batere;

orrenak bai kontatzentut.

Diot nik dutela
Jesus amazale,
onek dio dela
nere salbazale
orrek bialia;
dut au nik señaile;
au dakidala balia. Amen.

Berorrek emana
dut nik señaile gau,
berorrek errana
dut ere itz andi gau:
Mundua ain maite du
bai, ezi seme gau
bere bakarria eman du:

Sinezten duena
enebaitan, ori
eztaien kondena,
bai bizi eternoki,
zeren billatzera
galduak etorri
nitzan ni, ta salbatzera.

Bai san Pablok ere
zion orrengatik:
Karidade bere
geiegiagatik,
zeñeki maite gu
gaituen, orgatik
bere semea bialia du.

Seme propiari
etzion barkatu,
baizik munduari
zuen entregatu
gu guziengatik,
guziak ia emantu
guri oneki onengatik (Rom. 8).

On zaida erratea
Jesusek Martari:
Berrero biztea
ta bizitza naiz ni:

sineztatzen bada
nibaitan firmeki,
naiz il daien, bizikoda:

Bizi ta sinezten
duena nibaitan,
ori ezta ilen
betikos sekulan.
Sinezten duzu au?
Bai bai gogotikan,
Jauna, ni berea bainau:

Sinezten dut, ta asko
progu da egiaren,
Jangoiko egiasko
bakar biziaren
dela ori semea,
mundura etorri den
Kristo Jaun ezin ohea.

Nik betiko onaren
au dut señailea,
Jesus arimaren
bai salbazalea,
orai graziaren
baita emanzalea
emen, eta an gloriaren.

Ditut señaileak
exzesu obratuak
ain admirableak,
orrek pasatuak,
orren amoreak,
orren trabajuak,
nekepenak, doloreak.

Ditut señaileak
Belengo ganbela,
sokak ta kateak
kolumna kruela
azote, aranzeak
eta kanabera,
gurutze, lanza ta itzeak.

Sakramentua dut
Señale andia

Presente non baitut
Jesus den guzia
Inik enetako
Janari edaria
Azi ñaies zerurako.

Juizioaren...

Berorren aurrera

Lotsatzen nautenak
Neure bekatuak
ezauntzentutenak
baitare altxatuak,
kontuak, karguak,
nola ajustatuak!
Kontra nere deskarguak.

Deitzen nautelarik
kontuen artzera
naramatelarik
berorren aurrera,
Jauna norako naiz?
Nola an agertzera
ikar ikar egonen naiz?

Ta agertzen naizelaik
zer lotxa ta alkea!
Beiratzten naizelaik
preso ni probea
ertxi inguraturik
nere eskergabea
lengoa gogoraturik!

Bizitza da labur;
eriotza da segur
Kontuak an ertxi,
sentenzia segi,
dela zerurako,
dela infernurako,
dena dela, sekulako!

Juez Jauna goiti
infernua beti,
aingeruak andik,
deabruak emendik.
Kanpotik, barnetik,
aurretik, atzetik,
presoa arrixkos beterik!

Librua atrako da
non dagon guzia;
antxe leituko da
on eta gaizkia
andik eginen da
zuzen justizia,
nori berea emanen da.

Libru gau da bere
jakinde argia,
justiziasko ere
deitzen da eguzkia
an oja batean
leitzen da guzia
ta guzia bat batean.

Guzis agerturik
an nere guzia,
an nik beiraturik
neure itsusia,
oh! Zer lotsadura!
oh! Zer agonia!
oh! Zer nere ikaradura!

Salba benaza ni

Sententzia aditzeko
ia ia nagolarik,
ta kondenatzeko
peligros beterik,
nora naiteke biur,
apenas delarik
justoa doi doia segur?

Errege gorena,
salbo naituenak
sabatzentuena
graziaz obenak
salba benaza ni
ontasun orrenak
Jesus onaren oneki

Oroi bedi nola,
Jesus, eman zuen
gorputz eta odola,

ta pasatu zuen
ainberze enegatik:
nik merexi nuen
pena kitto biz orgatik.

Egin zen orreki
daiken gogorrrena,
orrek ez merexi,
nik bai zor nuena:
Ah! Zer justizia!
Merexi eztutena
eneki in daien grazia.

Nor nai nuken juez,
balekida eman,
ez nuke nai nik ez
berberik, bai izan
berbera dutena,
eta kontent erran:
Ene Aita da juez dena.

Aita ain onegia,
ni maite nauena
iago ezi bizia,
nigatik il dena,
egin ta desegin
ene amores dena
sobra sobra; iago ezin.

Nola konfiatu
bear dut ez nautela
nai ni kondenatu,
bai salbanaitela
bere gau, ain nola
malogra eztaiela
bere pasio ta odola.

Ainberze preziotan
erosi nau bada,
orren atenziotan
Jesus, in bezada
grazia atratzeas
salbo, bada ezpada
atenzio nere eskatzeas.

Orrek atra zue

salbo Magdalena,
ta salbatu zue
ladron izan zena,
baitare bai lanzas
heritu zuena:
Bete nau ni konfianzas.

Grazia eskatzen dut
nik in dezadala,
baña merexi eztut;
ona den bekala,
bere onagatik
in bez; ez nazala
galdu neure kulpengatik.

Ez utzi galdua

Konta benaza ni
ardi markatua
bere markareki,
ta regalatua
sakramentueki:
Ez utzi galdua
infernuan otsoeki.

Otoi otoi, Jesus,
ni bere artegian
iduki naiz rehus,
ta bere grazian
eskuiekoeki,
ta gero glorian
bere bedeikatueki.

Bada, Jesus, ea,
tratu gau buena
biz, —ori nerea,
ta ni berorrena—
bien firmaekin:
Jesus Joakinena,
eta Jesusena Joakin.

Eskatzen dutena
nik eztut merezi,
merezi eztutena
ongi in bez eneki,

bada du padezi
gaizki ina bereki,
etzuelarik merezi.

Merexi etzuen
pena, ala iltzeko,
baña amore zuen,
Jauna, sobra iteko,
merexi dudana
niri ez emateko,
bai merexi eztudana.

Exzesu egin du
amores; bizia
emanes, emain du
aisa ia guzia;
oraiko grazia,
geroko gloria,
guzia du irabazia.

Amore erreal,
deshonre andian
ladrona bekala
ladronen erdian
bizia ematea!
Orren izerdian,
Jesus, gure ongi izatea.

Gal dezan eztut nai
bizia ta odola
berriz, bai arimai
protxa dakiola,
artas biz daiela,
orrek daki nola,
senda ta salba daiela.

Ainberze dolore
kostatu zaiona
eta ainberze amore
oraño diona
salbatuko du bai
orrek, Jesus ona,
aisa dezake nolana.

Ainberze kostarik
erosi nauena,

eztut ia dudarik,
naizelaik orrena,
atrako nauela
salbo nazakena
salbatu nolana del.

Sanduen glorian

Ene salbatzea
gauza andia bada,
kruzifikatzea
berori iago da;
au du permititu
salbatu naies; ia
ura naiko du kunplitu.

Sanduen glorian
nola ni goratu?
Ladronen erdian
Jesus ze paratu:
Zeruko erregea
naizen beiratu,
goratzeko ni probea!

Merexi baditut
pena infernukoak,
nola nik nai ditut
gusto zerukoak?
Ona diotena:
Nola Jangoikoak
zuke padezitu pena?

Inpasible dena
beira aragiturik,
pasatzeko pena;
beira azotaturik;
penas ta dolores
beira akabaturik,
onetsis ni sobra amores!

Biok naituenak,
zein iago, pizatu,
edo Jaun gorenak
ainberze pasatu,
edo nik beautela

zeruan gozatu,
errain du, ura iago dela.

Ea bada Jesus
Jaun maitagarria,
ona zure kostus
ni bekataria
bidean bizi naiz,
ta zu kidaria
zarela, zerurako naiz.

Mendia oreñaren
omen da egokia,
ta sagarroiaren
arria tokia:
Du txoriak ere
aurkitu kaña;
zure llaga dut nik nere.

Nik mereximentu
zureak kontatu
naitut suplimentu
nereen; juntatu
zuk aiek ebeki
batean; kantatu
nik biktoria zureki.

Ni zure menean
utzirik bizi naiz,
llaga barreanean
kontent altxatzen naiz:
O Jesus, zureki
betikos salbo naiz,
gozatzeko sandueki.

Betiro kantatus

Zure gurutzeas
zerua agertzen da,
zure eriotzeas
arima bizten da,
zure llagaeki
ongi sendatzen da,
eta indartzen penaeki.

Zu preso uztea
ze gu libratzeko,
Jesus itsustea
ze gu edertzeko,
azoteen pena
ze dispensatzeko
guri guretako zena.

Zure deshonreak
honratzen gaitu gu,
korona zureak
koronatzten gaitu,
ta pasio samiñak
seguratzten gaitu
goratzeas atsegiñak.

Emen ni naukazu
nitas etsiturik;
o Jesus, inzazu
nagon firmaturik
zure faborean
beti, ta alhaiturik
fede, esperanza, amorean:

Orai altxaturik
zu nik ala amatus,
an gero agerturik
gozoso beiratus
zure eder andiak,
betiro kantatus
zure miserikordiak. Amen.

(Misericordias Domini in aeternum cantabo.)

III.— KOPLA-GISA BATZUK GOZATZEKO
SAKRAMENTU SANDUAREN LAUDARIOETAN

(Eginak gerra-denboran etsaien artean,
naigabeen ta tristuren arintzeko ta ematzeko)

Jesus, orren amorea

Jesus, orren amorea
niork ezin aski estima:
Mostratu naies berea
emen dago nere arima.

Nola nola estima nik
Jesusen karidadea,
beiratus deseginik
nigatik Majestadea!

Jesus, ori enegatik
ain andia ta ain txipi!
Badakusat zergatik:
Amorosteagatik ni.

Jesus nai dut ilartaño,
barin badut biotzik,
iago ori guziak baño,
ori nai dut bakarrik.

Jesus onak maite ni,
nik ere maite Jesus:
Erre ta il banindedi
ojala amoresko sus.

Amoresko su andia,
Jesus or itxekirik:
Enegana su txindia
sar baledi bizirik.

Axuri eder onegia
da Jesus ene maitea,
ni naiz naizen antxumea,
Jesusena naiz guzia.

Nola nola eguzkia

Nola nola eguzkia
ala dago altxaturik?
Ala ere ni guzia
ala nauka suturik?

Orgo suak, orgo garrak
ene entrañak erretzen,
aiotsak eta negarrak
orrek orrek atratzen.

Gloriako errege bera
emen ala altxaturik:
Jautsi da zerutik bera
gutas amorosturik.

Nola dauka apaldurik
ain apal Majestadea?
Ain gora goraturik
gure zamarra probea!

Beira errege zerukoa
gure lurreraturik,
beira gizon Jangoikoa
zamarras bestiturik.

Antxume-larruareki
beira gero axuria,
gu gaixtoen kargareki
gure gisa ta iduria.

Beira preso gure amores
asko gisas loturik,
beira penas ta dolores
azkeneko galdurik.

Bere amaren sabelean
beira lenik bildurik;
ganbelaren agotzean
txipitto paraturik.

Beira preso baratzean,
geroxago pilarean,
andik berla gurutzean,

ta betikos aldarean.

Naiz iganik zeruraño
ta jarririk goienean,
emen dago preso oraño,
beira preso aldarean.

Zergatik ala ori preso,
Jesus ona, zergatik?
Gugatik ainbeste exzesu,
Jesus ona, gugatik.

Nola du bekatoreak?

Nola du bekatoreak
amante gau amatzen?
Amore ta faboreak
nola ditu pagatzen?

Ai Jesus, amatu eztugu
nola duen merexi,
atzendu bai sobra dugu
ta ofenditu geiegi.

Amantea ta amablea
da Jesus on onegia:
Ni pobre miserablea
esker-gaitza naiz guzia.

Naiz izanik alakoa
amatu nau orrek ni:
Ta nik, ene Jangoikoa,
ez amatu berori!

Guzis amatu nai dut;
bear nue beti amatu;
kontra eginas damu dut:
Barkatu, Jauna, barkatu.

Nora nora joanen naiz,
Jesus, orrek utzirik?
Guziek utzia naiz,
atariak ertxirik.

Orren atarietara
itzultzen naiz, Jesus ona,
ez nazala desanpara,
o! Jangoiko den gizona.

Berze nion lekurik,
nion ez anparorik,
zeren ezta sandurik,
ori bekalakorik.

Amore du ta podore
iteko limosna gau;
Jesus, egin bez fabore

salbatzeas pobre gau.

Jesusen izena da
prenda salbazioaren,
ezi Jesus deitzen da,
zeren salbatzen duen.

Zergatik arimak du
ainberze ainberze beldur?
Jesus onak nai badu
salbatzea du segur.

Dakit, Jesus, dezakela,
baita guzis poderoso;
dakit ere nai duela,
baita guzis amoroso.

Enegatik jautsi ze

Enegatik jautsi ze
zerutik Jesus nerea;
enegatik jaintsi ze
gure zamarra probea.

Enegatik bizi ze
betiro penaturik,
enegatik ere iltze
penas akabaturik.

Ilda, ta iltzeko in du
len testamentu berria;
guretako an utzi du
bera ta bere guzia.

Berzerik ere ezpaze,
ene Jesus amablea,
sobra bai bai sobra ze
Sakramentu admirablea.

O Sakramentu gorena,
non Jesus ematen den,
pasioaren oroipena
eta prenda gloriaren.

Ilta berriz bizturik,
bere zerura iganik,
dago emen altxaturik,
ezin kendus guganik.

Etze kontent Jesus ona
naiz guziak emanik,
gelditus bere gizona
bera gabe bakarrik.

Goiti dago poderoso
ene Jesus agerrian,
bai emen ere amoroso
manera miragarrian.

An sanduak gloriastatzen,
nauten guzies ornitzen;
emen gure graziastatzen

ta ararako prebenitzen.

Ez solamente gureki
Jesus ona egoten da,
bera bere donoeki
gure baitan sartzen da.

Inik arimen esposo
ta erregalo geiegia,
grazioso ta amoroso
ematen da den guzia.

Aditzen ta mintzatzen

Aditzen ta mintzatzen,
bizi zelaik, zutenek,
ditxa andia kontatzen
zute bai zekitenek

Bada sarzen zen etxean
Jesus, an ze ditxa obena,
grazia ta gloria batean
mundu gontan al daikena.

An salbazioa bateo,
an bizitza ta alegria:
Testigo ona da Zakeo,
progu Marta ta Maria.

Zakeo gizon txipia
zego iganik arbolean,
ikus naies Jaun andia
bidanabar pasatzean.

Jaunak arri alzinetik
dio, agertu deneko:
Ea berla jautsi ordik;
egun nai dut zure etxeko.

Ark etxean artzen du
Jesus ona gustoreki;
Jaun onak betetzen du
ones bera bereeki.

O Jesus, zein ona den
arturik etxeetan:
Pensa zer izanen den
sarturik entrañetan.

Ezin pensa, ezin erran
nik alako faboreak:
Egin zuzke, zuzke eman
sollik orren amoreak.

Nork alako amanterik
sekulan ikusi du?
Nork ala bere humerik

sekulan onetsi du?

Amak hume maiteena
azitzen bere esneareki:
Jesus onak probeena
bere gorputz odoleki.

O Jesus, au zer fines?
Zer nai ote du logratu?
Nai du bai nai du sines
gu bereki bateratu:

Besarka miragarrian
ertxitu gu beretako,
berareki orai bizian
gauden, eta sekulako.

Zerurako azitzen gaitu

Zerurako azitzen gaitu
Jesus onak ederki,
ala erregalatzen gaitu
an den obenareki.

Jesus bera amen batean
ematen da altxaturik,
agitz realidadean,
naiz guti iduriturik.

Naiz aingeruek munduan
nai ones gu suplitu,
ez lezakete zeruan
onagorik aurkitu.

Aiek gozatzen dutena
osokiro ta agerrian
da nik txastatzen dutena
manera miragarrian.

Desterruan nai badugu
ango erregalorik,
o Jesus, nion eztugu
ori bekalakorik.

Erregalo zerukoa
emengo gisatu du;
banu nik ona gustoa,
gloria-urrin ta gusto du.

Berze fabore bat iago
egotea altxaturik
kontino, zeren baitago
gutas amorosturik.

Nainuke Jesus gozatu
emen daiken diña nik:
Bear nuke ortako amatu
ori guzis ta sollik.

Amoreak amorea,
suak sua biztu bez,
orrenak, Jesus, nerea

amatzeko nik sinez.

O Jesus, amaten nau
segurki, amaten badut;
elkarren amore gau
gloriarako prenda dut.

Nola Jesus su bizia
enebaitan sarturik
ez nago ia ni guzia
amoretan urturik?

Beti presente aldarean,
ta jatera ematen da
Jesus, nauten egunean,
ta egunoro ofratzen da.

Zer den Jesus beiratzea

Zer den Jesus beiratzea
an sakrifikatorik,
nola axuri ezin ohea,
ain manso ta humildurik!

Loturik, golpaturik
len, eta azotaturik,
guruzifikaturik
eta odoles usturik.

Nork ala paratu du?
Eta zer kulpagatik?
Eztu kulparik, eztu:
Guzia da enegatik.

Kulpak izanik nereak,
Jesus ona nork il du?
Niri didan amoreak,
amoreak egin du.

O amore geiegia,
guruzean il duzu
gure Jesus onegia:
Aldarean zer nauzu?

Onegiak gaixtoagatik
bizias pagatu du:
Bere burua zergatik
berriz or paratu du?

Guk merexi baño iago
ta iago len egin du:
Emen berriz zertan dago?
Jesus ona, zer nai du?

Agertu amore duena
gugatik, bear balitz,
iltzeko, ta artzeko pena
iago ta iago berriz.

O amorea noraño?
Klaroki mostratzen du,
bere bizia ere baño

iago gaituela gu.

Ta emendik segitzen dena,
gure arimen galtzeas
lukela geiago pena
ezi berriz iltzeas.

Il eztaike, ta eztu iago
penarik ia sentitzen,
alaere oraño dago
pasatuak berritzen.

Emen Jesus onegia

Emen Jesus onegia
presentatzen da aldarean,
nola bakesko uztargia
Jangoikoaren alzinean.

Presentatzentu zauriak,
neke, pena, tormentuak,
eriotz, odol, izerdiak
eta mereximentuak.

Alako miragarriak,
Jesus on, zergatik?
Zar eta berri guziak
guziak guregatik.

Ofratu ze guruzean
Jesus beterik dolores:
Orai berriz aldarean
ofratzen da gure amores.

Sustanzian guzia oroat,
naiz diferente manera,
zeren ofrenda da bat
ta ofrazalea berbera.

Berritzeko len eginak

Lograturik arren finak,
onek orai zer du iteko?
Berritzeko len eginak,
bakotxai aplikatzeko.

Fruituak ezin pondera
ontatik eldu direnak:
Barraturik gora bera
gozatzentz naituenak.

Jangoikoaren ta gizonen
Jesus ona bitarteko
da len lenik, bake onen
elkarrekin egiteko.

Da Jangoiko ta gizona,
ala iteko, agitz propia,
Jangoikoai plazer ona
ta gizonei on guzia.

Ta pagazale emanik
justizia aplakatzen du,
eta ala beraganik
gizona libratzen du.

Gero berriz Jaun andia
honratzen du ta estimatzen,
ala gure txarkeria
berak errekonpensatzen.

Baita guri ongi eginak
ditu korresponditzen,
gure eskergaiz mezkina
esker ones suplitzen.

Ala zeruko iturria
zegona guk ertxirik,
erauntsteko on den guzia,
dauka beti idikirik.

Zerukoek an berean
gozo ta gusto berria
dute, ikusis aldarean

axuri maitagarria.

Trintatek gusto artzen du,
Birjinak gozo betea,
Aitak ere erraten du:
Au ene seme maitea.

Ta purgatorioko suan
nondik dute alibiorik?
Ezta sufrajio munduan
meza bekalakorik.

Orgatik arimak aies
suspira ta klamatzen,
Jesus ona ikusi naies
aldarean ofratzen.

Jesusen pasio ta penak
emen representatus,
an arimek zortutenak
abasto deskontatus.

On gau purgatoriora
nai diotenek biali,
su gura bere ariora
dezokete an itzali.

Emen ofratzen bada
ongi meza ta maizago,
aisago an atratzen da
arima, ta lasterrago.

Zenbat andik nola apostus
doaz zerura iganes!
Baña, Jesus, orren kostus,
orrek guzia emanen.

Orai bada mundura

Orai bada mundura
zenbat on ekartzen du,
bera dagon lekura,
Jauna, nork erranen du?

Zergatik gure lekuan
Jesus nai ze gelditu,
baizik on denas zeruan
erregalatzeko gu?

Gu gaitu lekukideak,
baitare bere etxeoak,
bere aide ta adiskideak
gure gizon Jangoikoak.

Gelditu da probeeki
gure gaitzak kentzeko,
unitzeko gu bereki
ta ondasun emateko.

Gu nola bere onetsiak
nai gaitu faboratu,
bere grazien erauntsiak
guri komunikatu!

Nola Jauna asarratzea
baita gaitzen gaitzenik,
gure kulpen barkatzea
logratzen du len lenik.

Doble gaitz bekatuena:
Gure Jaun ona ofenditu;
ori len, ta bigarrena,
geurok galdurik gelditu.

Bekatuak gaindurik
gure kontra klamatzen;
gure Jauna iraturik;
zertan dugu esperatzen?

Zer erremedio dugu?
O Jesus, nion ezta;
ori baizik eztugu;

ori sollik aski da.

Orrek sollik aldarean,
gure Jesus onegia,
du mostratzen an berean
bai piedade geiegia.

Jaunaren ta gure erdian
paraturik bitarteko
egiten du amore andian
elkarreki baketzeko.

Mogitzen du Jangoikoa
izateko pazientzia:
Ukitzen gure gogoa
egiteko penitentzia.

Ala palakaturik
Jaunak digu barkatzen,
o Jesus, beiraturik
ori dela enpeñatzen.

Ala detenitzen du
justiziaren azotea,
zeren atenditzen du
bere seme Jaun maitea.

Baña Jesus ona...

Baña Jesus ona guk
nola dugu atenditzen?
Ainberze on eginen truk
nola korresponditzen?

Atenzio guti diogu
gureki emen dagonai;
esker onik eztiogu,
esker gaixto sobra bai.

Dagolarik gu betetzen
kontino Jesus fabores,
bear ginduke egon erretzen
guk amores ta dolores.

Bear ginduke emen bentzai
bere etxean honratu,
zeru-gisa nolapait
onetsi ta adoratu.

Emen guk aingerueki,
aien diña naiz ezin,
gure entraña guzieki
al guzia gusto egin.

Kontra ai gara, kontra bai
ofenditzen betiro
nolanai eta nonnai,
emen ere itsuskiro!

Ofenditus galtzen dugu
abogatu den bakarra:
Aurki ia zer uste dugu,
pena baizik ta negarra?

Ala litzake, baldin
guk baño obeki fabore,
Jesus, ezpalez egin,
guri izanes sobra amore.

Ala nola ama bat ona
daukana firme besarka
hume txarra dagokiona

kendu naies atzaparka:

Utzi balez, eror leike
txarra bai ta golpatu;
ala uzbanindez, nindeike
ni galtzera botatu.

Pleitu-gisara porfia
geurok geuren kaltetan;
kontra Jesus onegia
gure on naies ta onetan.

Nork, Jauna...

Nork, Jauna, obligatzen du
egitera faboreak
ainberze? Niork eztu,
baizik digun amoreak.

O amore sendo fiña,
dituzu indar geiegiak,
Jangoiko berak adiña,
garaitzeko gaitz guziak!

Zerk ekarri du lurrera?
O Jesus, zerk ganbelara?
Pilarera, guruzera,
eta alako penatarara?

Zerk il bi gaien erlean,
jaintsirik gure zamarra?
Zerk dauka emen aldarean?
Zerk guregana dakarra?

Jakinik nola garen,
esker-gaitz sobra gureak,
zerk gureki dauka emen?
Sollik digun amoreak.

Agerrri bizi zelaik,
tratatu zute gaizki:
Orai altxatzen delaik,
eztugu iten obeki.

Obe litzake eguzkia
faltatzea mundutik,
ezi Jesus onegia
bere Sakramentutik.

Ezpaledi mantenitu
Jauna Sakramentu gontan,
nola neike ni bizitu
negarresko balle gontan?

Ala nola ilundurik
triste negoke guzia,
niondik konsolurik,

neke-penasko bizia.

Alaere ematen dugu
sobra kausa, guganik
botatzeko egiten dugu,
ain gaixtoak izanik!

Baña nola egoten da...

Baña nola egoten da
gaixtoeki onegia?
Nola mantenitzen da
otsoekin axuria?

Nola gaizke ia sufritu
Jesus gu bekatoreak?
Nola daike detenitu?
Dauka preso amoreak.

Gure kulpen barkatzea
nai du, ez gaitzen kondenatu;
gure arimen sendatzea
nai du, gaitzen gu salbatu.

Noiz nai urrikiturik
guk konfesatzen baitugu,
berla urrikariturik
Jaun ona fabore dugu.

Len zena bere bizian
biotz-bera ta amoltsua,
da admititzeko grazian
bekatari penatua.

Ala zute murmuratzen,
zergatik bekatariak
baititu bereganatzen,
ebeki ines bazkariak.

Erraten du Jesus onak:
Sendazale bear du
preziso gaizki dagonak;
ongi dagonak eztu.

Ez naiz etorri deitzea
on direnak ta sanduak,
bai gaixtoen sandutzera,
ta billatzera galduak.

Au da Jesus dabilana
bekatarien atzean;
artzai ona daramana

ardi galdua soñean.

Konbit gura len emana
orai ere ematen du;
atozte atozte enegana,
kontino klamatzen du.

Atozte bekatariak,
sendatzera nereki
zeuren arimen zauriak;
badut emen zereki.

Bekatuen kargeria,
lazeria, neke-pena
ken; ta nere bustarria
erman arin aisa dena.

Deitzentu galtzen zirenak,
billatzen ta itzultzentu,
beras itzultzen direnak,
Jesus, admititzentu.

Ezta aditu ta ezta leitu
nior itzuli denik
orrek duela despeitu
beñere bereganik.

Uste dut, eskatu bazio
sines Judas traidoreak,
emanen ziola barkazio,
Jesus, orren amoreak.

Lenik kulpa...

Lenik kulpa egintugunes
ematen digu barkazio,
gero pena zortugunes
justizian satisfakzio.

Kulpak sobra direlaik,
ariora zor dire penak;
justiziak au diolaik,
paga bez iten duenak.

Zor anditan sartu gara,
andia da artzeko duna;
norenganajoanengara
pagatzekos zor duguna?

O Jesus, berorregana
datozi bekatariak;
otsoek in duten lana
pagatzen du axuriak.

Preso galdu bear zirenak
orren kostus dire libre;
aiek kulpak, orrek penak;
orren kostus bizi dire.

Ofratzen da —nork estima?—
gizon bat Jangoiko dena,
gorputza, odola ta arima,
ta iltze pasatu zuena.

Ofratzentu bere onkiak,
bere neke-pena erruak,
bere lllagak ta zauriak,
eta mereximentuak.

Bere azote ta aranzeak,
lanza, gurutze ta itzeak,
kate, soka, ramaleak,
pasioaren señaileak.

Fiadore pagazale
ederra Jesus dugu;
gu bagina agitz zorzale,

ederki pagatu du.

Mai gartan du presentatzen
Jesus onak pagamenta;
Jangoikoak du kobratzen,
eztaike baizik kontenta.

Gu gerok galdu bagara
kulpa ta penengatik,
guzietaik salbo gara,
Jesus, bai orrengatik.

Ain ona barin bada...

Ain ona barin bada
Jesus ona gaixtoeki,
o zein ona bide da
bere on onetsieki?

Aita non da, edo ama non,
edo esposo alakorik?
Berzendako ain on
amante amorosorik?

Gloriarako azitzentu,
nola errege errealki;
sendatzen, sendotzentu,
ta sandutzen ederki.

Onak onago itentu,
ta sanduago sanduak;
grazia aumentatzen du,
eta mereximentuak.

Karidadea du añaditzen
ta esperanza fedeariki;
ala arimak ditu azitzen
Jesusek ezin obeki.

Humiltasun, mansotasun,
pazienza, penitencia,
indarketa, edertasun
emanes ta dilijenzia:

Kastidade, garbitasun,
prudenzia, zelo, konstanzia,
baitare su ta argitasun,
ta azkenik perseberanzia.

Orai nola bere amores
nola ditu erretzen
Jesus onak ta fabores
nola ditu betetzen!

Erregalo geiegias
nola ditu zebatzen!
Konsolazios, alegrias

nola ditu zoratzen!

Zerurako señaileak,
amoresko prendak an;
Jesus onak ta amableak
bere onei nai eman.

Prendarik oben obena
bereki bateratzea;
ori da aiek nai dutena,
bizi ala ta bukatzea:

Beretik apegatzea
Jesus onak on guzia,
eta ala konformatzea
daiken diña aien bizia.

Gizonari Jesus ona...

Gizonari Jesus ona
ain guzis ematen da,
ezi beraiki gizona
bat bekala egiten da.

Jenio ta kondizio onak
ain ongi apegatzentu,
ezi berari gizonak
guzis iduritzen du.

Obrak, itzak ta gogoa
guzis onak ditu ia,
zeren gizon Jangoikoa
arren baitan bi zida.

Sinesta san Pablori,
au berak errana da:
Bizi naiz ni, ez ia ni,
nitan Kristo bi zida.

Kristo da nere bizia,
biok bat inagatik;
iltzea da irabazia
beraren gloriagatik.

Sines ala dela bai,
sinesta alaber diona:
Ala garela nonnai
gu Kristoren atxon ona.

Miragarri ezin...

Miragarri ezin daizkenak
explika gure mieki
egitentu ofratzen denak
mai gartan arima oneki.

Baña sollik ez ori,
baizik on diren guziak
on eta gaixtoeri
dakartzki axuri biziak.

Edo gorputzaren dela,
edo dela arimaren,
nondik ezin daikela
logratzen, ezpada emen.

Arima, penatan nora
nora zu joanen zara?
Atoz atoz sagraria,
nola txoria kariara.

Iltze-gisas naiz beldur
kontues lotsaturik:
Nondik naike izan segur?
Non izan konsolurik?

Ai bateki gau ta egun
penaturik bizi naiz:
Ai ene Jauna Jesus,
salbatuko ote naiz!

Nora nora joanen naiz?
O axuri onegia,
orregana eldu naiz,
ori da nere on guzia.

Ori juez nai nukena,
eztu bere parerik:
Nor ote da eldu dena?
Ori da, ta ez berzerik.

Ori juez gura bera,
emen ala altxatzen dena:
Datorrelaik juzgatzeraz,

ez nazala ni kondena.

Berze gisas izanik

Berze gisas izanik
zerbait pena edo tristura,
ikasazu oraidanik
egatzen leku sandura.

Emen gure Jangoikoa
humano gure on naies!
Nora gizon mundukoa
bere onaganik iges?

Munduak segi mundua
elkar engañazalea;
Jesus ene konsolua
egiaz salbazalea.

On guzien iturria
Sakramentu andigoi;
ala ere txinurria
non dabila loies loi?

Zergatik triste ene arima
zaude, eta turbatzen ni?
Ama Jesus eta estima,
ta alegra berareki.

Naiz tristuran sarturik,
atrako da arima gau,
Jesusek beiraturik
ongi nai barin banau.

Jesusek ni beiratzea
amores biotz barnean
dut naiago ezi sartzea
gusto guziak batean.

O Jesus on onegia,
pobre goni beira bez;
sendatzeko arima heria,
itz bat ona mintza bez.

Konsolurik ezperen...

Konsolurik ezperen
nion izanen eztu,
amore ones ematen,
Jesus, orrek ezpadu.

Duda ta ignoranzietan
peligroan uts iteko,
Jesusen atarietan
dei ta dei, azertatzeko.

Emen argitugaizkena
gu, da Jesus onegia:
Ni naiz —an erran zuena—
ni munduaren argia.

Da Jaun sakramentatua
eguzki bat aldarean,
argitzen baitu mundua
bere zeruko bidean.

Emen estudiatu zute
Doktore ta Aita Sanduek,
emendik ikasi zute
izan diren famatuek.

Doktore Aingerua bera
emendik argiturik,
egin ze nola lunbrera
elizan goraturik.

Emen argitua da
Doktora Sanda berria
Teresa, emen eginda
nola eguzki eden argia.

O Jesus, ene pausuak
kida orrek ene ilunbean:
Zer inen dut nikitsuak?
Uts egin bidegabean.

Azertatu nik ezin;
argi berze nion ez:
Zer dezaket nik egin?

Argi, Jesus, argi bez.

Ilunbetan ala nola
itsasoan iten den,
beiratu non den farola
nabegatzeko zuzen:

Arimaren ilunean
ori, Jesus, ene argia
paraturik aldarean
argitzeko ene begia.

Orri beira nago ni

Orri beira nago ni;
orrek, Jesus, argi bez,
ez nadien erori;
orrek niri beira bez.

Baña nola manteni
tentazio peligrotan,
ezpanauka firme ni,
Jesus, bere besotan?

Mundu gau irristabera,
peligroak nondik nai;
erorkor gizona bera,
nola dezake garai?

Ez nagoke txutirik
mundu peligros betean:
Zer inen dut utzirik
peligro andiren batean?

Naute etsaiek bulkatzen:
Jesus, ez nazala utzi;
ezpanau faboratzen,
libra ez naike neurau ni.

Neureganik etsirik
emen nago orren maipean,
gorde nazan ertxirik
sendoki bere katean.

Orren barak ta paloak
naute ni konsolatzen;
maiak eta erregaloak
geiago seguratzen.

Barin badut nik fabore
Jesus ona berori,
nork izanen du podore
garaitzeko ni orreki?

Erioaren ilunbean
banindego sarturik,
Jesus, orren egal-pean

eztut gaitzen beldurrik.

Bizitzaren azkenean
nai nautelaik galdu ni,
orrek Jesus len lenean
ene etsaiak gal bezki.

Orduan bai, bai orduan
bego firme nereki;
bereak tuen moduan
gorde, Jesus, gorde ni.

Ez utzi galtzera ni
ainberze kostaturik,
ene etsaiak uz bezki
bai betikos galdurik.

Fiaturik naut egon
inen duela etsaieki,
ala nola Faraon
ta bere jendeareki.

Triunfante ala izanik
orren ona ta biktoriak,
betiro kantatu nik
orri eskerrak, orri gloriak.

Bizio zarren atratzeko

Bizio zarren atratzeko,
Jesus, eztut mediorik,
ta bertute azitzeko,
ori bekalakorik.

Penitentzia nondik da,
eta negarren ogia?
Mai gortan ematen da,
o axuri onegia.

Jesus, on beiraturik
gaixto gonon amazale,
biotza presaturik
eldu zaida negargale.

Kastidade garbi naia
non da, non azitzen da?
Orra azia, orra maia,
on eman ta amatzen da.

Eta nork beiraturik
ain guzia garbi emen,
ezta asiko alketurik
bere etxea garbitzen?

Amoresko sua bada
nola bear, nai badut,
emen ematen ezpada,
nion izanen eztut.

Amoresko sutan dago
or guzia itxekirik;
ni, naiak barin banago,
erretzeko bizirik.

Pazienzia bada non,
non dezaket arkitu?
Eske ta eske emen egon,
gabe eztaike gelditu.

Beira axuri onegia

Beira axuri onegia
trabajutan beti azia,
on ere geldi geldia
sufritzen gure gaizkia.

Onkiaren iturria
orra beti idikirik,
eman naies on guzia
bortz kañuak beterik.

Ez in gaizki lagunei,
zuri eginak sufri bai;
egin ongi guziei,
prinzipalkiro etsai:

Orra Jesusen ur ona
bortz kañuek dakartena;
edan gogotik, gizona,
izateko Jesusena.

Edan zelo sanduena,
ez anitz senti zeurea,
bai ofensa Jaunarena,
eta arimen galmendea.

Guzien len eta azken
edan zazu humiltasuna;
o eztakizula atzen,
baita geien bear duzuna:

On guzien zimendua
fundatzeko sendoki,
muralla ta tellatua,
seguratzeko osoki.

Erakusten Jesus ona
dago itz eta obreki,
eztaien gora gizona
presunzio banoeki:

Ikasa ze enegandik,
bainaiz manso eta humila:
Ori beroi dio andik,

naiz dagon ixil ixila.

Jaun goikoa humildurik
emen beiti aldarean:
Ta arttoa goraturik
izarretan gora aizean!

Ez naiela, Jesus, ni
pobre tauber izan,
gal ez naien osoki,
ez izanes nork eman.

Ezaundu ori eta ni,
zer orrena, zer nerea:
On guzia berori,
ni malder eta gabea.

Irur itze bear

Irur itze bear iago
jositzeko Jesuseki,
emen sutegia dago
egiteko suareki:

Deitzentut irur birtute
prinzipalak nik itzeak,
zeñen izenek baitute
lenbiziko letrak zeak.

Karidadea duzu lena,
konpasionea bigarren,
kontrizioa irugarrena:
Orra itzeak zein diran.

Ebeki arima nai dut
josi Jesus onareki;
biotza burriña dut,
moldatu bez or bereki.

Nagola ia beti amatzen
Jesus, ori emen daikenes,
ta amorosoki penatzen
nere kulpes ta orren penes.

Azkenean gizon zarra

Azkenean gizon zarra
desegin ta egin berria,
gure erremedio bakarra
da, ta batean guzia.

Dago emen Kriadorea
in ginduzana onak len,
baitare Redentorea
gure on naies dago emen.

Formatzen, erreformatzen
daki Jangoiko-gizonak,
gure gaizkiak sendatzen,
obetzen beraren onak.

Sartuko naiz aldarera
bai Jangoiko Jaunagana,
baitaki lengo lustrera
berritzen zartu dudana.

O Jesus, ikatz beltz gau
bere suan gori bez,
biotz zartu gaixto gau
bere gisa berri bez.

Orrek, Jesus, enegatik
zenbat figura artzen du!
Zar gau nola beregatik
giza-berritzen eztu?

Berri benaza, ta ain bere
in benaza oraidanik,
ez nazaken deusek ere
berexi bereganik.

Bada gorputzaren ere...

Bada gorputzaren ere
nai badut onik izan,
ezpada emen, ez batere
nion ezta nork eman.

Gorputzaren osasuna
konbeni barin bada,
Jesus da emanen diguna,
ezperen nior ezta.

Bere tresenak kalean
sendatzen ukiturik,
zenbat obeki aldarean
berberak ofraturik?

Gaitz guziak itz bateki
Jesus onak kentzen an:
Emen gorputz odoleki
on guzia nai du eman.

O Jesus gure amantea,
nai duena egiten du;
aski du nai izatea,
ongi gelditzeko gu.

Imitatus nik pobrea
nai diot emen erran:
O Jesus ezin ohea,
nai badu, dezake eman.

Lazaros erran ziotena
nitas emen adi bez:
Orrek ongi nai duena
gaizki dago; senda bez.

Jesus gure salbazale
nola deitzen, ala da:
On guzien emanzale
zerutik etorri da.

Jesus bortz letra bortz prenda
mediku onarenak ditu,
gaizki dagonak entenda,

nai badu guzis ongitu:

Gaitz guziak sendatzen,
berla guzis bizkortus,
grazias du bisitatzen,
medizinak paratus:

Bortzgarrena ezin zeikena
niori ere gogoratu,
ta alaber ezin daikena
sekulan aski estimatu:

Zein da ori? Zein ote da?
Bera sano sendo dena
Jesus ona heritu da,
sendatzeko heritu zena.

Sendatzeko gure mina
pasatu du libre zenak
trago gura agitz samiña,
ta sangria bortitzenak.

Beira bera heriturik
eta penas beterik
eta odoles ustunk,
izan gabe kulparik.

Beira orai paraturik
maian amorosoki,
ala zuk beiraturik,
senda zaiten osoki.

Jesusek heriturik
ditu sendatzen heriak,
bere gañan arturik
gure gaitz ta lazeriak.

Gaitz guzien da erremedio,
ezta deusen faltarik,
Jesus ona dela medio,
guri guti kostarik.

Eskatzeko du manatu;
ar zagun bere itzetik:
O Jesus, nai dugu eskatu,
libra gaiza gaitzetik.

Emanen du...

Emanen du ez solamente
gorputzaren osasuna,
baitare emen presente
gañarako bear duguna.

Ta fortuna deitzen dena
non dezaket non arkitu?
Nor den Jesus dakiena
esta emendik zer mogitu.

Gaitzetatik libratzea
da fortuna amatzen dena;
asko ondasun logratzea
fortuna goren gorena.

Gaitzes inguraturik
bizi gara mundu gontan:
Non da libre lekurik
negarresko balle gontan?

Noen arkatik usoa
arat onat zen egatu;
andik kanpoan gaixtoa
etzeike nion baratu.

Noen arka baño obea
da Jesusen mai sandua;
gorde bedi emen probea,
nai ezpada izan galdua.

Nora naike erretiratu
ainberze gaitzen ertean?
O Jesus, non seguratu,
baizik orren egalpean?

Errefujio gora gora
emen digu imini;
emendik ez ia niora
ez nazala utzi ni.

Nion ez, emen baizik,
ezta nion salbatzen;
emen bai, zeren gaitzik

ezta onara ellegatzen.

Eta bada deus onik,
ori gabe nola izan?
Ezta aingeru, ez gizonik,
ori ezpada, nork eman.

On guziak bildutu
Jesusek dagon lekuan,
ta bereki giltza du
emen beti bere eskuan.

Eman naiak beti dago
probeen konbidatzen,
emanago ta naiago
bere eskuak edatzen.

Guzia prestaturik

Guzia prestaturik
guretako; gu probeak!
Ta maia paraturik,
emen iltzen gu goseak!

Nola seme galdu gura
despeitus aitaganik,
itzulizen akordura
bai goseak emanik:

Ah! Zenbat dauden asean
ene aita onareki,
zerbitzuan bere etxean;
ta goseak emen ni!

Zer inen dut? Joanen naiz
aitagana bai arin,
oñetan botako naiz,
nai badida grazia egin.

Erranen dut aitari:
Aita, egin dut nik bekatu
berorri ta Jaunari;
barkatu niri, barkatu:

Ez naiz digno dei nazaten
berorren seme ia ni;
kontent naiz egin nazaten
laneko zerbitzari.

Ori gabe gauza onik
ezin izan, galdu bai:
Baña orreki ni egonik
ongi nago nolana.

Ala nola txakurtoa

Ala nola txakurtoa
bere jaunare maipean,
ala nago probettoa
ni betiro orren menean.

Idiak bere jabea,
astoak bere ganbela
ezauntzen, ta ezaungabea
gizona izan datekela!

Jabe, nausi, jaun burua
Jesus ona, ez permiti
izan naien ain itsua
munduan orreki ni.

Ezauntzen dut ene jabe
Jesus ona, ta nai dut;
niondik nik ori gabe
onik batere ezpaitut.

Astoko gonon ganbela
maigoï estimatzen dut,
ta emen zebatzen direla
aingeruak uste dut:

Ta erregalo erreala
au dutelaik an zeruan,
emen ere dabiltzala
aingeruak inguruan.

Aiek ere mai gontatik
Jesus dute gustatzen,
ta duen gusto onagatik
bere eriak txupatzen.

Aingeru ederren erdian
astoko itsusia maiz
jaun onaren ausardian
maiera ellegatzen naiz.

Astoko bat izanik
nainuke egon orreki;
ni bota bereganik

ez, bai lotu bereki.

Aingeruena bekala...

Aingeruena bekala
emen nere gozandea;
au zeruko antesala,
ta an sartzeko da bidea.

Gloria-gusto iduri bat
senti du arima sanduak:
Non gabiltza arat onat
gusto billa gu galduak?

Gloria-gisa bat emen
du sinetsis biziro
ematen dena nor den,
eta onetsis betiro.

Jesus dago gutartean
gure amores beterik;
galtzen gara bitartean
gu, billatus berzerik.

Ene Jesus ona, nik
mundua despeitzen dut;
eztut nai, ori baizik,
ori sollik aski dut.

Emen san Pedroreki
sines erran nai dugu:
O Jesus, berorreki
emen ongi gaude gu.

Ongi da emen egotea
elkarreki oraidanik:
Ez permiti berextea
biok elkarrenganik.

O Jesus, ilik nagola
mundurako emen ia ni,
ene bizona dagola
altxaturik orreki.

Galdeturik nitas ia,
oh balitz sines egia
erratea: Il ta or zida,

ona non duen obia.

O banego mundurako
ilik emen ta orzirik,
ala obeki zerurako
nindegoke bizirik.

Ala ase bete betea
biotza nuke sines,
nik orren borondatea,
orrek nerea egines.

Zer ai da gizagendea...

Zer ai da gizagendea
biotzak loia ta lurra,
amatus banidadea,
engañua ta gezurra?

Otsorrai ta usoa biak
Noen arkan egon zire;
andik gero bereziak
ez biak itzuli zire.

Otsorraia kanpoan
gelditu ze loiestatzen,
gorputz ilen zeboan
pikatzen eta bazkatzen.

Usoak nai garbi egon
egatus onat arat,
ezin baratus nion,
itzulizen arkarat.

Otsor aien gisa dire,
utzis erregalogoï,
asko zebatzen baitire
mundu gortan loies loi.

Ene arima, gu ez atzen;
nola Noen arkara,
Jesusenera goazen
uso garren gisara.

Emen nere konsolua,
gusto, gozo ta alegria,
honra, amore, sosegua,
seguranza ta on guzia.

Ori, Jesus, ia nerea

Ori, Jesus, ia nerea,
ta ni berriz berorrrena;
lotzaki eterno gurea
amore gau elkarrena.

Sinetsi, onetsi, adoratu
nai dut emen ta esperatu,
denak eman, bear dena eskatu,
ta enegatik ori ofratu.

Jesus bego gureki,
emantigu Jangoikoak
on guziak oneki
oraikoak, gerokoak.

Jesus, erdi-seguranza
ori oraiko graziaren,
ori beroiesperanza
da geroko gloriaren.

Jesus zeruko bidea,
bizitza da ta ataria;
da gure esne ta unidea,
argia ta kidaria.

Adiskide, aide ta anaia,
amante, esposo, aita ta ama,
ardi, axuri eta arzaia,
gure karga baitarama.

Abogatu, redentore
eta juez da berbera,
beti da gure fabore,
salbazale biotz-bera.

Amazale oben obena
guretako Jesus ona,
gure amores iltzen dena,
gure amores or dagona.

Eztu nai gure galtzea
ainberze exzesu egines;
nai du bai gu salbatzea

Jesus onak, bai sines.

Jesus ona guretako

Jesus ona guretako
beti dago brindatzen;
eta dire berendako
probeak deskuidatzen!

Emen tigu mostratzen
amoresko señaleak,
ta ala nola paratzen
zerurako eskaleak.

Pensa emen paratu dela
nola atari-pokalean,
eman naies dauzkiela
giltzak eskuzabalean.

Eman naiak probeei
Jesus emen; bada nik
egon nai dut dei ta dei
emen beti iadanik.

Adi bez ta beira bez:
Eske ta eske nago ni;
ene Jesus, eman bez
limosna probe goni.

Otoi, aita liberala,
naibadit, otoi, eman
niri, dezaken bekala,
grazia emen ta gloria an.

Eztut, jauna, eztut utziko,
inartaño piedadea,
niri emateas betiko
salbazioko baimendea.

Aski du erratea bai,
ni guzis seguratzeko;
itz gau baizik eztut nai,
bide gonon pasatzeko.

Orren itza giltza da,
idikitzeko zeruak;
orren itza egitera

daude tinel aingeruak.

Itz bateki kriotzea
egin zue mundu gau;
zer milagro salbatzea
itz bateki arima gau.

Nai bez, Jauna, nai bez nai

Nai bez, Jauna, nai bez nai,
pobre gau konsola bez;
niri erranik orrek bai,
nork dezake erran ezetz?

Esperanza ta beldur
dut aide bietatik:
Orrenganik naiz segur,
ta beldur neuregatik.

Esperanza dut, zeren
Jesus ona zerutik
ene amores jautsi zen,
ni atratzera infernutik.

Ta zeren pasaturik
ainberze pena lenik,
iltzen akabaturik
gurutzean azkenik.

Esperanza dut geiago,
zeren ala gure amores
erreaki emen baitago,
betetzeko gu fabores.

Ta zeren ofratzen den
Jangoikoari egunoro,
ta guri ere ematen den
guk nai dugun aldioro.

Jauna, sobra igan bada
eskergaiz gaixto nerea,
alaere gaindu da
orren ona ta amorea.

Ene gizon Jangoikoa,
biktoria irabazi bez,
garai bez ene gaixtoa
orren onak, garai bez.

Nai du sines salbatzea
asko modus orrek ni;
guzia malogratzea,

Jesus ona, ez permiti.

Kosta zaio bere odola
ene arima bere artzea:
O Jesus, eztakiola
galdu bata ta berzea.

Ez nazala ni kondena,
Jesus, andik atrarik;
pagatu du nere pena,
orri sobra kostarik.

Ez permiti, jartzen dena
orren maian arturik,
pasa dezan anitz pena
infernuan sarturik.

Dena emen erregalitzen
amoresko mai sanduan,
ez an erre errabiatzen
utzi bere iraren suan.

Esperanza berze aldera

Esperanza berze aldera
dut Jesusen onegian,
eramanen gozatzera
nauela bere glorian.

Ikusi ene Jesus ona
agerrian uste dut
altxaturik or dagona,
naiz merexi-ezpadut.

Emen ala apaltzen dena,
au da goratzeko ni;
emen ala ematen dena,
an emateko obeki.

Prenda eman du lendanik
bere odola ta bizia;
emen daukat emanik
prenda Jesus den guzia

Prenda sokak ta kateak,
pilarea ta azoteak,
kana gura ta aranzeak,
lanza, guruze ta itzeak.

Memoria bat ta bilgura
nai baduzu guziena,
au da Sakramentu gura
guziak biltzentuena.

Or guziak bildurik
Jesusek ofratzentu,
ala seguraturik
nai dutenak uztentu.

Baitare llogen kuntzeak
glorian dauzki glorioso,
nola arhak ta señaileak,
dela arimaren esposo.

Dire prendak alaber
eta letrak firmareki
diotenak klaro eder,

nai nauela ni bereki.

Alaber dire eskritura
deklaratzeko pagua
ene zorren eman gura,
niri emateko zerua.

Dago Jesus an ta emen

Dago Jesus an ta emen
paraturik fiadore
ene partes ematen
pagamenda ene fabore.

Justizia pagaturik,
bego ia, ene Jesus ona,
sentenzia borrarurik,
ene kontra len zegona.

Orren kostus ea orai
biz sentenzia ene fabore,
agertus duela bai
amore adiña podore.

Salbo naiz, nago segur,
Jesus, orrek nai badu:
Nai ote du naiz beldur?
Nai du, Jauna, bai nai du.

Dire gaizki naukatenak
sollik neure bekatuak;
andik dire nere penak,
orrenganik konsoluak.

Orren odol preziosoa,
ta bere amaren esnea,
ta kontrizio amorosoa
erremedio biz enea.

Semearen ta amaren
oñetan paraturik
egon nai dut, penaran
zithara nik arturik.

Nai dut egon bitartean
soñatzen ta kantatzen,
ala bieki batean
ene gaitza sendatzen.

Zithara amoresko pena,
negarra nere soñua,
konfesio bekatuena

izanen da ene kantua.

Nago agitz penaturik

Nago agitz penaturik
gaizki eginen, o Jesus,
il negarres urturik
nai dut amoresko sus.

Begiak ia goratzea
zerura eztut merexi;
ain guti orrek beiratzea
begi oneki ia niri.

Alaere galdurik
naiz ni nagon itsuki,
Jesus urrikaldurik
beira bez amoltsuki.

Ene arimak du senti
ez nauela botatzen
beregantik, baizik ni
beregana tiratzen.

Non da alako anaiarik,
non esposo alakorik,
non aitarik ta amarik,
ori bekalakorik?

Nere gaixto geiegias
nago ni emen penatzen,
baña orren on onegias
naiz bateo gozatzen.

Konfesatzen dut egia:
Delarik gaixtoareki
Jesus ain on onegia,
zerik bide da onareki!

Esperanzaren gozoa

Esperanzaren gozoa
gozatzen dut nik emen;
emen dena ain gustosoa,
gero zerizanen den!

Emen, ene Jesus ona,
nai dut egon orreki,
ezi orreki emen dagona,
ongi dago ta ederki.

Au izanen da munduan
ene gloria emen daikena:
Or Sakramentu sanduan
egon beira altxatzen dena.

Arat onat mundukoak
nora nauten dabilzala,
emen preso ni naukala
ene gizon Jangoikoak.

Barin bada graziarik,
barin bada fruiturik,
barin bada gloriarik,
emen dago bildurik.

Zeruko ta lurrekoak
bear gara konformatu
nola etxe batekoak,
ta Jesus jauna amatu:

An agerri glorioso
ikusis ta gozatus,
emen estali amoroso
sinetsis ta maitatus:

An dagona gloriastatzen
ango jende doatsuak,
emen berriz graziastatzen
ta aberasten beartsuak.

Guzien errege orai
emen ala altxaturik,
Jesus ona ez nuke nai

utzi nik atzendurik.

Jesus ona, zereki
dezoket pagatu nik
egon naia nereki,
ori nor den xakinik?

Errege goren gorena

Errege goren gorena
Jesus ala gureki!
Ene ditxarik obena
emen erregereki.

Naiz ezpalitz zerurik,
naiz ezpalitz gloriarik,
naiz ez ere infernurik,
naiz baterez penarik:

Aski da Jesus nor den,
nola ni amatzen nauen,
enegatik nola il den,
zenbat pasatu duen:

Ta guzien azkenean
aski da emen egotea
akzidente goien pean,
ta bera niri ematea:

Amatzeko Jesus nik
biotz ta arima guzias
erre ta deseginik
amoresko su bizias.

Jesus bada amatzen dut
sintasun guziareki,
Jesus respiratzen dut
ene anhelu ta antsiareki.

Amatzen dut iago bai
ezi munduko gustoak,
ezi estima ta andinai,
ezi amore ta gozoak:

Iago ezi nai den guzia,
ezi ondasun mundukoak,
ezi osasun ta bizia,
ezi dono zerukoak.

Nai dut afektoareki
biotz guzia enpleatus,
nai dut efektoareki

obras eta trabajus:

Nai dut perfektoareki
naiz trabaju pasatus,
amoresko suareki
bizi gau akabatus.

Amatzen dut, eta fiñak
amatzeko tut antsiak,
anbat nola serafiñak,
nola bere ama onetsiak.

Amatzen, ta dut plazer
ama dezaten zeruan
an direnek, ta alaber
on direnek desterruan.

Amatzen, ta dut pena
ezpaitute askok amatzen
ain amable amante dena
Jesus ona, ta estimatzen.

Nola daike ama dezaten
jauna ezauntzen ezpadute?
Argi bezki ezaundezaten,
orreki amatuko dute.

O ezaumentugabeak!
O Jesus zerko argia!
Argi beitez ilunbeak,
ikus orren onegia.

Amatzen dut

Amatzen dut nainukela
ama dezaten guziek,
goiti beiti nonnai dela,
Jesus ilek ta biziek.

Nainuzke biotzak bildu
or guziak mal sanduan,
guziak erre pispil du
orren amoresko suan.

Erre ta pispil bedi
ene biotza bentzait,
ala konsola bedi
pasatuas nolapait.

Jesus, orrek lendanik
amatu nau beti ni:
Eztut len ta ez gero nik
aski amatu berori.

Ez gara bada bardin
ori, Jesus, eta ni:
Deusez ni, ta deus ezin;
on guzia berori.

Erregek du konbidatu
bere tratura probea;
probeak ezin ukatu
tratu gau ezin ohea.

Bego eginik elkarreki,
o Jesus, tratu gurea:
Ori nereki, ni orreki,
ni orrena, ori nerea.

Nik estimatzen badut
errege etxola apalean,
gero ikusi uste dut
bere korte errealean.

Ordañak itzultzen ditu
Jesus onak nobleki,
ofensak pagatzen ditu

gaizki-eginak oneki.

Ongi nautenak nai ditu
beras pagatu obeki;
an zeruan inen ditu
jaun errege bereki.

Baña arara baño len
ederki pagatzen du:
Batendako, naiz emen,
eun iago ematen du.

Ones on apostu egin
nai batek orreki orai,
millendako bat ezin;
orren ona nork garai?

Iten badut zerbait on
nik orren amoretan,
ordañak milla millon
tut ene faboretan.

Amatzeko Jesus nik

Naiz ezpalitz protxurik,
nik bear dut onetsitu;
naiz ezpalitz dañurik,
eztut bear ofenditu:

Alaere amatu nau
len ta gero ni sines,
ondasunes bete nau,
ene anbres sobra ines.

Alaere amatu ezzut
aski beñere Jesus,
atzentu bai, ta egintut
beti ofensak sobra itsus.

Ene ofensak kastigatu
orrek onki berrieki;
ebek kontra nik pagatu
tut ofensa indignoeki.

Pena erruak merexi
nik, eta zer dida eman?
Faboratus ederki
gora nai nau eraman.

Jesusek merexi eztu
guk ofendi dezagun,
egiaz merexi du
guzis ama dezagun:

Kontra egin ta iten dugu,
guzia bai kontra guk,
sobra ofenditzen dugu
bai amorearen truk.

Bear bai, eta ez amatzen;
ez bear, eta ofenditzen!
Jauna, nola toleratzen,
nola gaitu gu sufritzen?

Ia bada, Jesus nerea,
garaitu du ene gaizkia
ones; bada ene amore

ar bez, ta naizen guzia.

Nauka ia garaiturik,
berorrena da biktoria;
nauka ia errenditurik,
biz orrena nere gloria.

Ea kendu ene miseriak,
firma ni karidadean;
nik orren miserikordiak
kantatu eternidadean.

Bizi bear dut guzis

Bizi bear dut guzis
berze gisas iadanik
kondizio zarrak utzis,
gizon berria izanik.

Ez naiela izan malder
ia bada ni, ene Jesus;
in benaza sandu eden
sakramentuaren sus.

Ikatza goriturik
brasa eden itzultzen da;
or arima suturik
sanda eden egiten da.

Ez naiela bizi ni,
ori nibaitan baizik,
eztaien emen aurki
orren kontra den gaitzik.

Ori biz ene sukar
erre nazana guzia,
ama gaitzen beti elkar,
ori biz ene bizia.

On nai du nere azitzea
zeruko bizitzara;
arrazio da bizitzea
emen ango gisara.

Pakto ebek elkarreki

Niri gizon Jangoikoa
komunikatzen da emen,
beraren jenio gozoa
proгатzen da nola den.

Zein ona den Jangoikoa
ezpaze ageri osoki,
on Jesus amorosoa
dago agertzen klaroki.

Maiz tratatus onareki,
nornai ontzen omen da;
ez ontzekos Jesuseki,
erremediorik ezta.

Ez ona, gaixtoa naiz,
ona bai da Jesus ona;
tratatus oneki maiz,
ondu bedi orren gizona.

Pakto-ebek, Jauna, nik
nai inzkigun elkarreki,
firma bezki oraidanik
orrek bere firmareki.

1

Lena biz, orrena ni
garela, ta ori nereea,
firme dagola beti
elkarrengo amorea.

Nere Jaunak nai duena,
nautela nik ere bai;
berorrek nai eztuena,
nik ere eztutela nai.

2

Bigarrena, obra nereak,
itzak ta pensamentuak,
afektoak ta amoreak,
ats, pausu, mogimentuak,

andi, txipi, dena dela
bizitzean eta iltzean,
guziak izan daitzela
orren gloria ta amorean.

3

Irugarrena, deituak
on nereak graziareki

doazela beti unituak
Jesus onaren oneki.

4

Laurgarrena, eman dakiola
gloria plazer al guzia
bakotxean, ala nola
emanes nere bizia.

5

Borzgarrena, nai dutela
ongi-eginas desegin;
gaizki-egina nonai dela,
ezpaize bear egin.

6

Seigarrena, nai dutela
aldioro aprobatu
ongi-egina nonai dela,
ta ene partes oni ofratu.

7

Zazpigarrena, zenbat
golpe ematen pulsoak,
nautela diren anbat
afekto amorosoak:

Direla atsaldi guziak
ala nola arimaren
anheloak eta antsiak
naies Jesus onaren.

8

Zorzigarrena, orrendako
bizi naiela, banaiz
bizi, ta berorrendako

il naiela, iltzen banaiz:

Ta ala bizi, nola iltzean
berorrena ni naizela,
ta batean ta berzean
ene Jauna honra daiela.

9

Bedratziganena, nik
nitas etsirik nautela
konfesatu, gauza onik
nereganik eztutela.

Gaixto dena eneganik
sollik ori datorrela:
On guzia orrenganik
izan, eta izanen dela.

Ta salbatzen banaiz ni,
orren grazias ori dela:
Galtzen banitz, kontra ori
neure kulpas litzakela.

Baña neure kulpak ez
ez dezala, otoi, garai:
Orren onak garai bez,
grazia egines, grazia, bai.

10

Amargarrena, noiz ni
juiziora deitzen nauen,
ez bakarrik ez utzi,
betikos galez naien.

Galtzeas etsiturik
nago ni neregatik,
nego kondenaturik
ezpalitz orrengatik.

Infernutik ni lenago
libratu nau graziareki;
erorzeko berriz nago,

ezpanauka ni bereki.

Berori ta ni batean
goazela juntaturik,
nerees kontu ematean,
orrenak kontaturik.

Ori fiadore biz,
Jesus, eta pagadore;
ene kontra kulpa anitz;
orren onak biz fabore.

Orren mereximentuak
ene falta supli bez;
orrek in ta pasatuak
ene partes kunpli bez.

Ene Jesus, azkenean
orren kasos salbo ni,
zeren ezi orren menean
Jangoikoak du imini.

O Jauna, emen ezpada,
nion ez salbaziorik,
zeren nior ere ezta
ori bekalakorik.

Ezta glorian dagonik,
ezpada orren amorez,
ori gabe gauza onik
ezta nion, nion ez.

Orren kasos, Jesus ona,
nik ere esperatzen dut,
zeren ezi emen dagona
ango errege ezauntzen dut.

Bitartaño den lekuan
ori, nik emen humil
utzirik orren eskuan
nai dut bizi, nai dut il. (Amen).

Orrek didan amorean

Orrek didan amorean
nago, ni fiaturik,
ez nauela ez ondorean
utziko ni galdurik.

Ene amores sobra bai
egin du ta pasatu;
zenbait nik emen orai
nai dut errepasatu.

Ene amores jautsi ze
berorren majestadea
lurrera, ta jaintsi ze
gure zamarra probea.

Birjinaren sabelean
in ze gizon Jangoikoa,
ta Belengo portalean
aur jaio ze txipittoa.

Egon ze paxaturik
bere amaren besoetan,
baitare paraturik
ganbelaren agotzetan.

Ene anbres alaber
kanibetas ala nola
axuriak goiz eder
ematen du bere odola.

Andik fite persegitus
Herodesek il naies,
Jesus ona anitz sufritus
Ejiptora joan ze iges.

Izanik persegitua
erregeren su erruan,
bizitu zen aurzutua
pensa nola desterruan.

Gauza guzien jabea
ala desterraturik,
egon ze nola probea

guzian bearturik!

Nazaretha itzulirik
bere amaren konpañian,
altxaturik ta ixilik
egon ze denbora andian.

Estalis majestadea
zen Jangoiko jaunarena
agertus humildadea,
erremedio gizonena.

Orazio ta penitenzia
zenbat an guregatik!
O Jaunaren pazienza!
Onak gaixtoengatik!

Denbora ellegaturik

Denbora ellegaturik,
atra ze eguzki berrina
zerutik agerturik,
Jesus andik etorria.

Iluntasunak argitu,
bideak tu erakusten,
gaitz guziak kenzen ditu
ta on guziak ematen.

Jangoiko jaunaren ona
guretako nola den,
progu Jangoiko gizona
Jesus ona dugu emen.

Obra on ta milagroak
egitea anitz bada,
baña trabaju alakoak
pasatzea iago da.

Zergatik, Jesus, pasatu
ainberze orrek zergatik?
Sobra den ona, ta amatu
sobra duen, orgatik.

Baña amatuek amatu
bearrean, kontra egin;
nai zute ori akabatu,
naiz berak bai desegin.

Nola tzakurra eror dena
jokatzen ozkatzera
bere jabe jautsi dena
butzutik atratzera.

Lenbiz galzale galduak
alzindu zire juduak,
beren ustes bai sanduak,
baña egiaz deabruak.

Judaseki tratu inzute
ogei ta amar dirutan;
merke Jauna ikusten dute

berla beren eskutan.

Traidoreak apareki
Jesus entregaturik,
berla kate sokaeki
daramate loturik.

Ala presentaturik
Anasi Jaun onegia,
beira ia golpaturik
bofetadas aurpegia.

Orduraño egondu ze
Jaun ona ixil ixila,
orduaz mintzatu ze
bearres humil humila:

Gaizki mintzatu banaiz,
erran zadazu zertan;
ezperen, zergatik naiz
heritua gis ortan?

Nior fabore an etze,
naiz egia ezaundurik;
Jaun ona gelditu ze
aurpegia ubeldurik.

Kaifasen etxera

Andik Kaifasen etxera
damate gisa berean,
non bildurik batzarrera
zeuden guziak batean.

Zego Jesus onegia
erdian paraturik,
an ala nola axuria
otsos inguraturik.

Odios aiek beterik
inbidia ta iraren sus
etzute nai berzerik
baizik il gure Jesus.

Zer kulpa du axuriak
onen ilarazteko?
Bai otsoen gosetiak
nai du zatikatzeko.

Aiek andik ta emendik
dabiltza afanaturik,
al baleike niondik
arrapatu punturik.

Eguzkiaren argian
nola ez ilundurarik,
ala Jesus onegian
ezta kulpa motarik.

Ezta pasatzen egia
an, guzia da gezurra;
nork an Jaunaren begia
atenditzen, nork beldurra?

An onaren kontra dire
guziak, nior fabore;
alaere nola ai dire
eman naiak on kolore!

Engañatzeko mundua,
zein testigo, nolakoak,
billatzea da modua,

au da, beren gisakoak.

Ebek aien alderat
asko gezur eginik,
ezin konpon zuen bat
egiaren urrinik.

Preso Jauna zego humil,
sereno, modesto, grabe;
baize ageri, naiz ixil,
zela sandu kulpagabe.

Kaifasek, ira andi bat
arturik, badio emen:
Eztuk aditzen zenbat
ire kontra erraten den?

Ixil Jesus; ark orgatik:
Ea, diat manatzen
erranzaken Jaunagatik,
Kristo Jesus i aizen.

Emen Jesus onegia
mintzatzen da bereala:
Ala da sines egia,
berorrek erran bekala:

Ta ala preso daukatena
orai guziak erdian,
dela gero etorko dena
majestade gora andian.

Kaifasek dio ontarat,
kapa zarrastaturik:
Erran du blasfemia bat;
ona, zeurek aiturik:

Testigo iago zertako?
Zuei zer zaize iduri?
Erran zute aiek ontako:
Iltzea du merexi.

Eutxi berla ango jendeak
aurpegira lixtukatzen,
atratzen buruko illeak,
andik ta emendik golpatzen.

Gero burla iago ezin,
begiak bendaturik,
golpe eman ta galdegin:
Erran zak, nork eman dik?

Nork alako festarik
alako Jaunari aditu?
Poderoso delarik,
Jesus, nola du sufritu?

Gau garren gañarakoan
zenbat pena-neketan
egon zen kalabozoan,
nork pensa ta nork erran?

Gau gura pasaturik

Gau gura pasaturik,
urbilen orzilarean
daramate loturik
Jaun ona gisa berean.

Jendetzea bildurik,
daramate Jesus ala
armas inguraturik
ladron andi bat bekala.

O gizonen uts gaixtoa,
tratatzen nola ladrona
gure gizon Jangoikoa,
gure Jangoiko gizona!

Ain daukate gaixtotako,
ezi juezak galdetzea
artzen dute puntutako,
berla naies eriotzea.

Galdeturik alaere,
klaroki ezauntzen du:
Ezta kulparik batere
ontan, deklaritzen du.

Ezin errehabatus
Pilatosek aieki,
Herodesgana Jesus
bialtzen du bereki.

Asten dire emen berriz
kulpatzen salbazalea
porfiaz, nola baliz
munduaren galzalea.

Jesus onak itzik gabe
guziak garaiturik,
ta mostratus ala grabe,
Herodes arriturik.

Emen Jesus on garbiak
urde garren alderat
eztu goratu begiak,

ezta ere atra itz bat.

Ark ere eztu juzgatzen
Jesus gaixto gaizkiegille,
solamente du tratatzen
ero-gisa ta irrigille.

Manta txuri bat paratu
ta arrapaturik erdian,
irris an zute jokatu
ero-gisa burla andian.

Ero-gisa Jesus ona
emen ala idukitzen,
goiti zeruan dagona
kerubinen argitzen!

Alako gala berrian

Alako gala berrian
Jesus ona itzultzen da,
ia famaturik errian
jendeketa biltzen da.

Atra bedi ikustera,
non juez unibersala
an batetik berzera
damaten reo bezala.

Jaun ona bere menean
juezak ikusirik,
len errana ta azkenean
dio, eztela kausarik.

Libratu naies presoan,
gogoratu zekio zena
biramona aien bazkoa,
libratzeko nai zutena.

Au nai zezaten obeki,
ladron gaixto bat arras
eman zue autara oneki,
deitzen zena Barrabas.

Oiu iten du bai orgatik:
Libre bear da bat beras;
zein nai duzie bietatik,
Jesus edo Barrabas?

Aiek emanak direla
gaitzera guzis arras,
oius diote nautela,
ez au, baizik Barrabas.

O biotzen gaitz gaixtoa
noraño daiken ellega!
Utzi beren Jangoikoa,
kontra denai ala apega!

Zenbat aldis bere ariora
ala erran dut obreki;
eztu bada, ene juiziora,

orrek ala merexi!

Pilatosek etsirik

Pilatosek etsirik
etzuzkela beratu,
zue daiken gaizkirik
gaixtoena pensatu.

Pensatu zue bereki:
Ederki azotatu dela
kontent ikusteareki,
or baratuko zirela.

Alaber barin badu
onek bekatu zerbait,
ala pagatuko du,
zion, dena nolapait.

Uts egin Pilatosek,
nondik nai beiraturik;
ta pagatu Jesusek
naiz ez merexiturik.

Zer espera aienganik,
zeñek beren temareki
ia satanasi emanik,
pakto zuten berareki?

Preso goi bada nork duda,
ona dela ta onegia?
Begira berez eldu da,
ain klaro da nola argia.

Bada aurkitzen eztiola
kausarik, orrek erran;
pena andigoi beras nola
juez batek nai dio eman?

Baña kulpak gizonenak
izanik, galdus elkar;
Jesus ona, baña penak
guziak orren bizkar!

Prebenitzen berdugoak
dire ia sei gizatzar,
gorputzak eta gogoak

sendo, kruel eta azkar.

Jaun ona biluxirik
aien erdian humil,
nautenera utzirik,
nola axuri bat ixil!

Bortz milla ta iago azote
beren indar guzieki
Jaunari ematentote,
aldiskatus elkarreki.

Nola zuten zatikatu,
nola zuten desegin,
ustu odoles eta urratu,
nola pensa, nork xakin?

Gure kulpa anitz ta andien
pena berak arturik,
lastima geldi dadien
ain guzis urraturik!

Alaere, naiz ezin
dagoken oñen gañean,
eztu arkitu nork egin
lagunzale txutitzean.

Korona zagun

Pena gonon atzetik
eztute uzten ala ez;
pasatu bai gaitzetik
gaitzagora, daikenez.

Diote elkarri saionek:
Au errege egin zagun,
erreinatu nai du onek,
ea, korona zagun.

Forjatus aranzeeki
uztai bat ala inguruan,
bere punta tzorrotzeki
frinkatzen dute buruan.

Trono-gisara da alkia,
zetro-gisa kana bat,
soñetako estalkia
purpurasko zatar bat.

Ala eginik, aiendako
an ze festa irrigarria;
baña serafinendako
ikusteko arrigarria.

Ellegatus bat banaka
guziak gaixtakerian,
bera adoratzeko ñaka
iten dute burlerian.

Belaun bat inklinatus
kortesias bai segur,
badoaz salutatus:
Juduen errege agur.

Bitarteo gozoago
egiteko festa andia,
zeñek baño zeñek iago
egines gaixtakeria.

Batak listukaldi bat
aurpegira botatzen,
berzeak zaflada bat

matelean ematen.

Guzienek kana artzen dute
zeukana bere eskuan,
arreki golpatzen dute
Jesus ona buruan.

Aingeruak nola nola
bide zeude arriturik,
beiratus Jauna zegola
ala irris jokaturik!

Etzute lizenziarik
errege mendekatzeko;
non ze pazienziarik,
ezperen, ala ikusteko?

Nola orrek, dena izanik,
Jesus, zue sufritu?
Pazienza orrenganik
nainuke nik aurkitu.

Jesus, alke dakidala
ni beñere kejatzeas,
oroiturik orren ala
alakoak pasatzeas.

«Ecce homo»

Pilatosek bidezue
ala ikusis urrikari,
ezi kausatu uste zue
ala agertus jendeari.

Jesus bada agertu zue
ain aldaturik itxura,
ezi bear izan zue
erran: Ona gizon gura.

Aitak beiratus semea
alakoa, dio zer?
Au da ene seme maitea,
zeintas nik duten plazer.

Bere ama birjinak bada,
ikusis alako itxura,
sentitu zue estokada
Simeonek erran gura.

Kongojak arimaraño
mortalak sentiturik,
nola etzen il oraño
biotz gura ilundurik!

Gure amores, ene arima,
ala Jesus beira zagun,
izan zogun bai lastima,
ilartaño estima zagun.

Baña aiek dutelaik an
Jesus ala beiratu,
lastimatu dire agian?
Ez, baizik iago iratu.

Nai dute lan bein asia
bukatu arras, ala nola
otsoek jan axuria,
txastatus geros odola.

Au da klamatzen dutena:
Ken ordik on, kenbez.
Au repetitzen dutena:

Kenbez, kruzifika bez.

Dio ark, dakusalarik
guzia nola dagon:
Nik eztakit kausarik,
or ar zaze ta or konpon.

Ona ni informaturik
emen zeuren alzinean;
eztaukat progaturik
den kulparik txipienean.

Ezeta Herodesek ere,
ezi zeurek ermanik,
eztio aurkitu batere
kulpa, bentzait andirik.

Aiek dute alegatzen:
Gure leges il bear da,
zeren Jangoikoaren
seme beroi eginda.

Dauzki erriak nasituak,
errege naies izan;
Zesari ere trebutuak
ez ditio nai eman.

Pilatos arriturik
sartu ze sollik barnera,
Jesus bereki arturik
egias informatzera.

Ote daiken Jangoikoa,
dudan, dio galdetzen,
nor den eta nongoa,
ta nola preso utzi den.

Errege barin bazara,
nola etzara defendatu?
Edo, dio, nola zara
niri zeuroi entregatu?

Ezta zuen mundukoa
erregetasun nerea,
bai, dio, goragokoa
da nik duten podorea.

Etzinduke ez eskurik
ene gain zuk, emanik
ezpalitz au zerutik
Jangoiko jaunaganik.

Orduan Pilatosek:
Beras zara errege zu?
Berla ontara Jesusek:
Ala zuk erran duzu.

Baña errege da sines

O Jesus, galdetu daike
errege ori den beras,
zeren ezi ezaun eztaike
tratamentu-maneras.

Baña errege da sines
ta errege goren gorena,
naiz daukaten ala ines
tratamentu den txarrena.

Errege da, ta ezauntzeko
ori, dire señaileak,
bai zeruko ta lurreko
miragarri admirableak.

Zetrotako kana bat
eman dio jendeitsuak;
ta orrek orreki oroat
dezazke doma infernuak.

Nai dut iago ene fabore
Jesus bere kanareki,
ezi erregeen podore
guzia bere armaeki.

Potestade dibinoa
orren zetro da propia,
zeñeki zena apalttoa
egiten du errege andia.

Ori aranzas ta dolores
koronatu da munduan;
orrek glorias eta honores
koronatzentu zeruan.

Beira beira Salomon
dibinoa, eta nolako
korona paratu dion
ugazamak honratako.

Alaere Jesus ona
eder iduritzen du,
bere amoreak korona

au ere eder iten du.

Apatzentut arantzeak
ene Jesus onarenak,
ala nola señaileak
amore didanarenak.

Baña purpura zatarrak
zer du adiarazi nai?
O amoresko negarrak,
zuen bear naiz orai.

Aixtean manto txuria,
orai berriz du gorria;
ona zeruko axuria
ene amores etorria.

Txuria da ta gorria,
au da, ederra ta amantea,
arimen maitagarria,
esposo ona ta maitea.

Gure arimen amoreak
nolako estadora du!
Apenas ama bereak
idurias ezaundu!

Gloriako errege dagola
berau nork erranen du?
Jangoikoak au diola,
elizak klamatzen du.

Au nik sinesten dutela
Martareki diot nik,
Jesu Kristo bera dela
gure mundura emanik.

Ori da seme propia
Jangoiko biziarena,
mundugontara etorria
Jangoiko ta gizon dena.

Zeruko ori ta lurreko
jaun errege da batean,
goiti beiti manatzeko
podore bete betean.

Goiti an honratzen dute
aingeruek bai sines,
beiti deshonoratzen dute
txarrek emen burla ines.

Naiz humil egonagatik,
nai dut nik aingerueki,
ta ori delaik enegatik,
obligazio iagoreki.

Emen adoratzan dut
gorputz eta arimareki,
an gero esperatzen dut
adoratu bai obeki.

Apatzen dut kana gura
orren esku errealean,
inklina nere burura
bakearen señailean.

Ta Moisesek barareki
nola atra libre jendea,
orrek, Jesus, kanareki
segura niri bidea.

Apatzentut aranzeak
arimaren heritzeko:
Ojala balire itzeak
Jesuseki jositzeko.

Orebgo malda nereak
biz, ni sutan egoteko;
biz ordik nere loreak
glorian ni koronatzeko.

Purpura adoratzan dut
iago odoles gorritua;
errege admiratzen dut
ene amores heritua.

Bere mantoaren pean,
Jesus ona, gorde ni;
orren onaren menean
guzia dut imini.

Ori ene gorde-lekua
daukat oraiko bidean;
ori beroi deskansua,
Jesus, eternidadean.

Emen orren konturako
altxa nere bekatuak,
agertu nere onerako
orren mereximentuak.

Ala ni libra nadien
justiziaran iratik,
Jesus, eta atra nadien
salbo orren onagatik. (Amen).

Pilatos lotsaturik

Pilatosek nolapait
ezaundus Jesusen ona,
artzen du medio zenbait
libertatzeko gizona.

Azkenik agertzen du
Jesus ia itxuragabea
lastimas ta erraten du:
Ona zuen erregea.

Aiek beti ira bortitz,
lastimarik beñerez,
klamatzen dute berriz:
Kenbez, gruzifika bez.

Dio ez naies disgustatu,
il ere ez, sinesten dut:
Errege kruzifikatu?
Zuen errege ilen dut?

Aiek iras beterik
goratzeunte klamorea:
Guk eztugu erregerik,
baizik enperadorea.

Ori ezta adiskide arrena,
au nai badu libre utzi;
ezi errege iten dena,
arren kontra da bizi.

Pilatos lotsaturik,
juez txar ta kobardea,
dago destinataturik
galtzera zuzenbidea.

Jangoikoas guti ajola,
anitz ajola munduas:
Nola daike admira, nola,
gero guzia galduas?

Kunplimentu bai itxuras,
eskuak garbitzentu
alzinera ekar den uras,

ta itz gebek erratentu:

Justo gonen odolaren
kausan garbi libre nago;
orra zuen arimaren
karguan utzirik dago.

Aiek emen, beira nola
arras itsuak diran:
Biz, diote, onen odola
gure gain ta gureen.

Juez gaixtoak orduan
eman zue eskatu zena,
sententzia gura munduan
eman daiken gaixtoena.

Obediente Jesus ona
errenditu ze guzia,
zeren Judako leona
itzulizen axuria.

Gure amores du admititu
bizitzaren ematea,
ala du guzis kunplitu
Aitaren borondatea.

Ni naiz, erranes, lurrean
bota guziak lentxago,
nai baluke orai berean
lezazke bota aratago.

Jesus ona utzi da orai,
txarrek artu potestade,
egiteko nolana
berareki anitz maldade.

Bere soñean gurutze gura

Artzen du bere soñean
gurutze gura ain pizua,
ta darama arren gañean
gure kulpen pizu errua.

Darama preso onegiak
ezin ines biderik;
an etsai ditu guziak,
nior adiskiderik.

Ez odol, ez indarrrik
eztuela ia kasi,
lastima ta negarrrik
niork an ez ikasi.

Erdi ilik, ta aiek tiratus
erori, ta ezin jaiki;
jaikiarazten meatxatus
golpeka molde gaizki.

Ia guzis akaiturik
eta atsa goraturik
eta il-kolore arturik,
ezin eman pausurik.

Beldurtu zire etzeikela
ellega kargaran pean,
eta il ere bazeikela,
nola etzuten nai, bidean.

Gizon bat alokatzea
inzute, ez biotzetik,
erman zezan guruzea
bai Jesusen atzetik.

Zirenetar ditzosoa,
alibiatu baituzu
Jesus on amorosoa,
alokairu ona duzu.

Zirenetarra nik ere
nai dut izan biotzean,
pena amorosos berere

segi Jesusen atzean.

Beronika

Beronika deitzen dena,
firme Jesusen fedean,
da animosa agertu zena
an doloresko bidean.

Beiraturik izerdia
Jaun onaren aurpegian,
izan zuen ausardia
pasatzeko armen erdian.

Humilki txukatu zion
oial bates aurpegia,
artan Jaunak utzi zion
inpreso bere iduria.

Berze batzuk beiratus
Jesus ala penatzen,
segi ezin baratus
negarres lamentatzen.

Ebei estimaturik
Jaun ona mintzatu zen,
kulpes lastimaturik
erakutsis penatzen:

Jerusalendarrak, pena
ez ainberze enegatik,
zeurengatik bear dena
iago da ta humeengatik:

Zeren ezi zur ezean
au iten barin bada,
pensa sines, earrean
zer eginen bide da?

Ama obena

Amak bada, ama obenak
seme obena ikusirik,
zer antsiak ta zer penak!
nola zegon bizirik!

Zego ia bukatu urran:
Bere biotzeko miña
ezin pensa, ezin erran
niork ere zen adiña.

Semeak gisa berean
beiratzeas ama gura
ain penaren ondarean,
zer tristura ta amargura!

Negarra egiten begiak,
biotzak mintzatu zire,
mia ixilik, eta biak
elkar entendatu zire.

Kalbariora

Kalbariora ia iganik,
beira ia beira lekua,
non duen aienganik
Jesus onak deskansua.

Etziteko egerdian,
iten diote goatzea,
errepausa neke andian
ar dezan an, gurutzea.

Erran dute etzin daiela
zur gartan edaturik,
ta ala reposa daiela
ongiseguraturik.

Josirik an itzeeki,
irur edo laur diran,
gora airean zurareki,
dilindan ala il daien.

Bi ladron bi saiestsetan
paratu; ori zertako?
Ezaundaien guzietan
au gaixtoena, ortako.

Irur ordus agonian
Jesusek iraun duzue;
ain exzesu geiegian
gugatik pagatu zue.

Zure amores ikusazu
zur gartan salbazalea;
ikusazu ta ikasazu
amatzen amazalea.

Jesus onak gure amores
ainberze pasaturik!
Nola paga, naiz dolores
gu guziok urturik?

Zazpi itzak

Ikusagun ta ikasagun
doktrina ematen diguna,
azken atsetan aizagun
zazpi itztan erran diguna.

1

Etsaien fabore lena:
Otoi, ene Aita, barkatu
ebei gaizki egin dutena,
ezpaitute ongi pensatu.

Jesus onak nai barkatu
ain etsai gaixto gaiei:
Nola nik ez prokuratu
on dena nere etsaiei?

Orrengatik maitetut
kontra direnak obeki;
Jauna, pagatu naitut
gaizki-eginak onkieki.

2

Bigarren itza da, noiz
egin ziolaik ladronak
artas oroitzeko otoitz,
erran zion Jesus onak:

Zuri diot ala dela,
zaudena orai guruzean,
glorian egonen zarela
bai eneki egun berean.

Otoi nik orai berean
bai ladron garrek bekala:
Eriotzean ta ondorean,
Jesus, bereki naukala.

3

Irugarrena amari,
utzis Juan semetako;
berla Juan berari
ama dibina amatako.

O Jesus ene amorea,
in bez, otoi, nai nukena:
Orren ama biz nerea,
ta ni seme berarena.

Niri nola Juani
ditxa bekida erori:
Orren seme naien ni,
ene ama Maria ori.

4

Laugarrena, Jangoikoa
Jangoiko nerea, ni
zerengatik alakoa
gurutzean nau utzi?

Aurkiturik eriotzean,
ez nazala orrek utzi;
Jesus, ez naien lezean
sekulakos galdu ni.

5

Borzgarrena, egarri dut,
erran zue, Jaunaren
gloria naies, uste dut,
ta gizonen onaren.

Orren gustoko edaria,
bere odola logratzea,
arimen irabazia
ta Jaunaren honratzea.

6

Seigarrena guruzetik:

Au, zio, kunplitu da;
Jauna, ala da bere aldetik,
gure aldetik falta da.

Ene aldetik kunpli daien,
Jesus, orrek supli bez;
bere odola logra daien,
arima gau salba bez.

7

Zazpigarren ta azkenean
gurutzetik zigu erran,
guk nola iltzen garenean
azkenik despeida eman:

Aita, orren eskuetan
ene arima uzten dut:
Jesus, orren ta arrenetan
nik nerea ematen dut.

Ilda norengatik?

Iltze gure Jesus ona
ainberze penen kostus,
iltze Jangoiko gizona
bai ta gizonen eskus.

Baña ilda norengatik
Jesus ala dolores?
Ilda gizonengatik
ta gizonen amores.

Exzesu amorosoak
egiaz ta geiegiak
egintu poderosoak
ene amores onegiak.

Gañetik sakramentuas
zer dezaket nik erran?
Guregatik pasatuas
eztagola urrikitan.

Pasatuak bildurik
berritzen emen orai,
señale, ni galdurik
ez nauela utzi nai.

Prendak eta señalearak

Kontatzen dut faboreak
anitz ta andiak emen,
prendak eta señalearak
sekulako gloriaren.

1. Kriazioa

Kriatu nindue ni
bere biotzaganik
gorputz ta arimareki
duten guzia emanik:

Ezauntzeko ta amatzeko
Jangoiko Jauna munduan,
ta betiro gozatzeko
goraturik an zeruan.

2. Konserbazioa

Konserbatu nau bizi
beti ni nola berea,
zerbitzarazis niri
ura, lurra, sua, airea.

Guti balitz kanpokoak,
nau besotan ni idukitzen
nola unide dibinoak,
ta bereki mantenitzen.

3. Preserbazioa

Iltzetik nau preserbatu,
kulpa, pena, gaitzetaik:
Zenbat, nola, nork pensatu
izan nuzken gisetaik?

Kondenatzen libratu
nau intuten kulpetan,
—zenbat aldiz, nork kontatu?—
baitare in nuzkenetan.

4. Redenzioa

Alaber nau reskatatu,
nidegolaik galdurik;
ene kulpak tu pagatu
infinito apaldurik.

Betoz betoz ikustera,
zeruak arriturik,
gloriako errege bera
ene amores galdurik.

5. Plantazioa

Eliza ere du plantatu
nola Noen arka obena,
non sollik daiken salbatu
sines salbatu nai dena.

6. Bokazioa

Bere elizan nau plantatu
zarmendu ta landarea,
bere ardia nau markatu,
egin nau hume berea:

Eginik ni Kristorena
nola nik eztakitela,
ditxa gau daiken obena
merexi gabe dutela.

7. Probisioa

Emen dut zeruratzeko
legea zuzen-bidea,
ta ilunbean ikusteko
zeruko argia fedea.

Orazio, gauza sanduak,
oroipen, festa, doktrinak,
debozio, sakramentuak

arimaren medizinak.

8. Justifikazioa

Alaber dida barkatu,
zenbat aldiz nork daki?
Bere grazian nau pagatu,
naiz nik ezin merexi.

Naiz geiegi bekatuak,
noiznai penaturik,
berla dire barkatuak,
ongi konfesaturik.

9. Sustentazioa

Erregalo Jesus bera
entrañetan sarturik
ematen zaida jatera
amores gisaturik.

Emen gaitu sustentatzen
glorian den obenareki,
ala gaitu gu prestatzen
eramateko bereki.

10. Konpañia

Alaber dago kontino
gureki Jesus munduan
eginik lagun dibino
miragarrisko moduan.

O zer fortuna gurea!
Bagindeki estimatzen,
gloriako errege egotea
kontino gureki emen!

11. Sakrifizioa

Ta sakrifikatzen du
bere burua egunoro,

pasioa berritzen du
len pasatua aldioro.

Ematen digu aditzera
ala, preziso balitz,
gure amores iltzera
eman leikela berriz.

12. Komunikazioa

Ta komunikaziora
admititzea elkarreki
da fabore, oraziora
goazelarik berareki.

Jangoikoak ta probeak
ala tratatzen elkar,
ark erauntsis faboreak,
onek eska zer bear.

13. Gobernazioa

Probidenzia berarena
nola entenda, nola estima?
Itzulis agidaiena,
salbatzera nere arima.

On baitire gaitzak ere
bere biotz onetik,
ez naiz galduko beñere
ni beraren aldetik.

14. Guardia

Aingeruak tu manatu
guardatzeko ni bizian,
ta dezatela kuidatu
probeas bide guzian.

Namate ebek arturik
eskuetan airean,
eztaien tropezurik
ene etsaien artean.

15. Anparoa

Nauka ni gordeturik
Jaunak bere biotzean,
nola olloak bildurik
bere txitak egalpean.

Gaitzak kendu, onak eman
zenbat, zenbat gisatan
niri berex in didan,
ezin konta millatan.

16. Inspirazioa

Dagokida ere inspiratzen
beti biotz barnera,
gaitzetik erretiratzen
ta tiratzen onera:

Ia zenzua niri argitus,
ia deitus amoltsuki,
ia biotza ere mogitus,
ia ere ukitus erruki.

Obeditu banu nik
inspirazio onetara,
nindegoke ia eginik
aingeruen gisara

17. Predestinazioa

Baitare predestinatu
nauela ni Jangoikoak,
nainuke bai sinestatu,
ikusis gañarakoak.

Nai duela ta in duela
salbatzeko orrek anitz
klaro da, ta izanen dela,
nere kontra ni ezpanitz.

18. Preparazioa

Emantida señaileak
bidea prestaturik,
paraturik eskaleak,
ateak zabaldurik.

Orrek egina ta emana
ene amores da, Jesus,
ni ermateko beregana,
naiz izanik errehus.

19. Glorifikazioa

Bere glorian Jangoikoa
agerrian ikustea
da dezakena gogoa
bai ase bete betea.

Grazia gloriaren azia,
Jesus onak logratua;
lore esperanza bizia,
gloria bera da fruitua.

Azi ona ta lorea
orrek, Jesus, emanik,
alaber fruitu berea
eman bez bereganik.

Eman du bere bizia
enegatik, Jesus ona;
emanen dida guzia
ta glorian gero korona.

20. Karidade geiegia

Karidade geiegia
Jaunak guri izan diguna
kausa da ta mindegia
on guzien eman duna.

Jangoikoak maite du
egiaz gizagendea;
onengatik eman du

seme bakarra maitea.

Karidade geiegia,
zeñeki seme bakarra
egin zen agitz txipia,
arturik gure zamarra.

Dena guzis onegia
bekatari nai iduri,
beira ia ezten geiegia
amore diguna guri.

Bekatarien amores
iduris bekataria
iltze penas ta dolores,
artus gure kargeria.

Zer ez dezaket espera
nik, Jesus, orrenganik,
utzi delaik ala iltzera
ene amores emanik?

Amante gau emen dut
lengo amore berareki;
nik bera amatzen badut,
Jangoikoa da nereki.

Naiz ezin emen ikus
gorputzeko begieki,
amatzen dut bai Jesus
arima guziareki.

Nork ni nauen amatzen,
Jesusek erraten du,
ene itzak tu guardatzen
ta ene Aitak amatzen du:

Ta uniturik elkarreki
beregana etorko gara,
ta gogotik berareki
egotes egonen gara.

Beras ala altxaturik
Jesus amatzen badut,
berareki bildurik
Trintate guzia dut.

Beras ain nola zeruan
Jauna dagolaik emen,
aingeruak inguruan
daude bera adoratzten.

Beras ebeki batean
emen biz ene itekoa,
bizi nai zen bitartean
emen zeru lurrekoa.

Biotz gau, Jesus, ar bez
ta bereki bat egin,
ta gañetik firma bez
Jesusena da Joakin.

Amen. Amen. Amen.

KANTA BATZUK EUSKARAS
ALDAREKO SAKRAMENTUAREN
LAUDARIOTAN

Hostia goratzean

O Jesus, on altxatzen dena,
adoratzen dut sines;
errege goren gorena
ain apal, ta zer fines?
Egin ta desegin dena
beti guri ongi ines.

Nola nola estima nik
Jesusen karidadea,
beiratus deseginik
nigatik majestadea!
Bego beti pakto inik:
Ni orrena, on nerea.

Jesus ene prisionero
ene naies emen dago:
Nor naiz ni? Ni nola ez nago
Jesusen amores ero?

Ene arimaren esposo
Jesus da guzis maitea;
bere amores ni betea,
kanta kanta bai gozoso.

Jesus maitatzen badut
emen ala atxaturik,
gero dena agerturik
gozo gozatuko dut.

O Jesus, o amorea,
bego ia asentaturik,
betikos firmaturik:
Ni zurea, zu nerea.
Amen.

(Altxaturik iruzkia)

Altxaturik iruzkia
belo garren atzean,
bai ene biotzean
itxeki bez su bizia.

Jesus Jaunak amazen
lurreko arima pobrea!
Nola arimak amorea
Jesus Jaunai ukazen?

Biotz txarra, zergatik
amanterik obenai
eztiozu onetsi nai?
Txar izanes, orgatik.

Bera da guzis noblea,
guzis abrats liberala,
guzis eder, nai bekala
guzis ona ta amablea.

Amanterik andiena
gure arimen da Jesus:
Nola amore gonon sus
ezta erretzen bizi dena?

Gure billa zerutik
etorri zen, ta guzia
in gugatik, ta bizia
eman zuen gogotik.

Infernura botarik
gindeude ia gu gizonak;
atra gaitu Jesus onak
infinito kostarik.

Ta guzien ondorean
zer ai da ala altxaturik?
Preso dago loturik
bere amoreen katean.

Lenik preso portalean,
preso gero baratzean,
gero preso pilarean,

preso gero gurutzean.

Portalean paxaeki,
baratzean kateeki,
pilarean sokaeki,
gurutzean itzeeki.

Baña nork zuke lotu?
Etzen aski paxarik,
itze, kate, sokarik:
Amoreak egin du.

Nork zezake garaitu
Sanson dibino andi ona?
Baña niork etzukena
amoreak egin du.

Nondik nora apaldu du,
nork ta nola Jangoikoa?
Nork eztaki? Milagroa
amoreak egin du.

Aur txipia ama Marian,
gero gaixto-gisa galdu,
orai berriz ala apaldu
ogiaren idurian.

Ain andia ta ain txipi,
Jesus, ori enegatik;
badakusat zergatik:
amorosteagatik ni.

Barin badut biotzik,
Jesus, nai dut, ilartaño,
ori iago guziak baño,
ori nai dut bakarrik.

Nola bear dut amatu
ain amante ta amablea?
Ain onegi ta noblea
nola bear dut pagatu?

Enegatik jaiorik,
bizi ta iltze enegatik,
eneki dago orañik!
Nork ikusi alakorik?

Sal duzuen traidoreak,
an dirutan itsuski,
ta emen doaiik ederki
orra emanik amoreak.

An utzi zen atratzera
bere odola dolores;
orai emen amores
orra emanik edatera.

An juduek zatikatzen
guzia llagaturik;
bera emen paraturik
bere llagak presentatzen.

An il zuten gurutzean,
nola balitz bekatari,
ta utzi da gure janari
bera onegis aldarean.

Ene arimaren esposo
ta erregalo barnera,
ala eldu da ematera
ezin iagos amoroso.

Zer nai du, ene Jesus ona,
enebaitan sarturik?
Besarka arrapaturik
salbatu bere gizona.

Pegatu bere onetik
nai dida, Jesus, niri,
ez nazaten an utzi
eskojituen etxetik.

Jesus esposo, ta esposa
arima kontatzen da;
ori errege; au inen da
beras erreina ditzosa.

Zeruko prenda tugunak
orrek on utzitigu:
Zer emanen eztingu
bera dena eman digunak?

Amen goneki bidean
indar ta konsolu dut,
ta oneki sinesten dut
bai atra salbo postrean.

An goiti gero glorian
gozatu berorreki,
kantatus alegreki
aingeruen konpañian.

Jesus ene salbadore
beti izan ta izanen da;
salbatzea segur da,
baitu amore ta podore.

Orai emen kurturik
oren oñetan, Jesus,
diot amoresko sus
negarretan urturik:

Barkatu, Jauna, barkatu
niri bere onagatik;
otoi otoi orgatik
ez nazala kondenatu.

Grazia ta gloria nik ez
eztut merexi; orrek bada
zu merexi, eman bezada;
orren onak supli bez.

(Ad majorem Dei gloriam)

(Altxaturik iruzkia)

Altxaturik iruzkia
belo gorren atzean,
bai ta ene biotzean
itxekitzen su bizia.

Jesus onak amatzen
lurreko arima pobrea!
Nola arimak amorea
Jesus onai ukatzen?

Biotz txarra, zergatik
amanterik obenai
eztiozu onetsi nai?
Txar izanes, orgatik.

Bera da guzis noblea,
guzis abrats liberala,
guzis eden, nai bekala,
guzis ona ta amablea.

Amanterik andiena
gure arimen da Jesus:
Nola amore gonon sus
ezta erretzen bizi dena?

Gure billa zerutik
etorri zen, ta guzia
in gugatik, ta bizia
eman zuen gogotik.

Infernura botarik
gina gaizki gu gizonak;
atra gaitu Jesus onak
infinito kostarik.

Ta guzien ondorean
nola dago altxaturik?
Dago preso loturik
bere amores aldarean.

Lenik preso portalean,
preso gero baratzean,
gero preso pilarean,

preso gero gurutzean,

Nork ordea lotu du?
Etzen aski paxarik,
itze, kate, sokarik:
Amoreak egin du.

Nork zezake garaitu
guzis poderoso dena?
Baña niork etzuketena,
amoreak egin du.

Nondik nora apaldu du
nork ta nola Jangoikoa?
Ikasazu: Milagroa
amoreak egin du.

Aur lenik Ama Marian,
gero gurutzean galdu,
orai berriz ala apaldu
ogiaren idurian!

Ain andia ta ain txipi
Jesus ori enegatik;
badakusat zergatik:
amorosteagatik ni.

Jesus onak maite ni,
nik ere maite Jesus:
O amore gonon sus
erre ta il banindedi. Amen, amen.

Barin badut biotzik,
Jesus, nai dut ilartaño
iago ori guziak baño,
ori nai dut bakarrik.

Nola bear dut amatu
ain amante ta amablea?
Ain onegi ta noblea
nola bear dut pagatu?

Enegatik jaiorik,
bizi ta ilze enegatik,
emen daukat orañik:
Nork indida alakorik?

Sal duzuen traidoreak
an dirutan itsuski:
Emen grazias ederki
dut, emanik amoreak.

An utzi zen atratzera
bere odola dolores;
emen berriz amores
ematendit edatera.

An juduek zatikatzen
guzia llagaturik;
emen bera altxaturik
bere llagak presentatzen.

An il zuten gurutzean,
nola balitz bekatari;
emen ia janari
bere onegis aldarean.

Ene arimaren esposu,
ta erregalo barnera
eldu zaida ematera
ezin iagos amoroso.

Zer nai du, ene Jesus ona,
enebaitan sarturik?
Besarka nai du arturik
salbatu bere gizona.

Bere onetik apegatu,
Jesus, nai dida niri,
ez dezaten orreki
berze gauzarik amatu.

Nitzake ni traidorea
ama banez berzerik;
mereji du bakarrik
bai guzien amorea.

Ezta alako gustorik
on guzies beterik,
ezta alako amanterik,
ori bekalakorik.

Orren mai pean egon
ala nola txakurtoa
etxideten apurtoa
obe dut ezi nion.

Orren maieko apurttoak
orren grazian ta amorean
naitut iago ezi batean
mundu guziko gustoak.

Uz nezazke bai sines
guziak berladanik,
naies berorrenganik
beiratze bat amores.

O Jesus, zein ona den!
O noraño apalzen da!
Ezi desposatzen da
bai arimareki emen!

Jesus Jauna, bere esposa
ene arima iten badu,
errege da, ta inen du
erregina bai ditzosa.

Esperanzagonetan
nai dut bizi, ta ez erori;
fiadore dut berori,
gelditu da prendatan.

Amen goneki bidean
indar ta konsolu dut,
oneki sinesten dut
atra salbo bearrenean.

An goiti gero glorian
gozatu berorreki,
kantatus alegreki
aingiruen konpañian.

Jesus ene Salbadore
beti izan, ta izanen da,
salbatzea segur da,
baitu amore ta podore.

Orai emen kurturik

orren oñetan Jesus
diot amoresko sus
negarretan urturik:

Barkatu, Jauna, barkatu
niri bere onagatik,
otoi otoi orgatik,
ez nazala kondenatu.

Grazia, Jauna, grazia in bez
gaixto goneki, zeren
ori guzis ona den,
orren onak supli bez. Amen.

Koplatto batzuk
Jaun Sakramentuari

Sakramentu gortan dago
Jesus ene prisionero:
Zer in bear dut? Ni ere nago
Jesusen amoros ero.

Ene arimain eske dago
beregana artzeagatik:
Jesus, ar bez berla berla,
berant da berladanik.

Ene arima, non zabilta
arat onat galdurik?
Atoz, emen Jesus dago
zutas amorosturik.

Jesus ona, zuk bekala
nainauenik nik estut,
zu sollik nik ere bada
zu nai zaitut, ta obe dut.

Banidadeen banidadea
arat onat gora bera:
Emen sollik aurkitzen dut
arimaren gozaera.

Adio mundua ta mundukoak
zeuren plazer banoeki:
Zu nerea, ni zurea,
Jesus, gauden elkarreki.

Jesusek nai banau ni,
nik ere nai dut Jesus:
Nai dut bizi, nai dut il
zure amore gorien sus.

Zein berant onetsi duten!
Ai Jesus, berantegi:
Prisaka ta doble onesten
bear dut ia asi ta segi.

Ala nai dut, oh nork luken
biotz noble bear dena,

izan daien Jesus nere
eta ni Jesusena.

Zuk nai bauzu, nik nai dut:
Jesus, oh zurea banitz!
Nai dezazu bai Jesus,
zorko dizut esker anitz.

Nai duzula zuk pobrea
dut esperanza, Jesus,
ardi gau estaien galdu,
naiz izanik errehus.

Ene naiak ta ene billa
jautsik an zerutik:
Neketan bizi ta il zena
penas akabaturik.

Bilatu ta erosi nauzu
infinito kostarik;
ez nauzu utziko nagolaik
zure oñetan botarik.

Zeruan zaude, ta emen zaude
ain andia ta ain txipian:
Iruzki berria ta ederra
ogiaren idurian.

Sartzen zara gisa ortan
ene arimain barnera:
Nai duzula zuk pobrea,
badezaket espera.

Zergatik ta nola ainberze
marabilla egin duzu?
Ez debalde nik uste dut
gisa ortan zaude zu.

Arimen esposo amantea,
amorostu nere arima;
zutas nauzu gisa ortan:
Noiz dezaket aski estima?

Amante-gisa zaude bai,
estalirik aurpegia:
Ala iago heritzen nauzu,

ene Jesus onegia.

Nor zara zu? Nor naiz ni?
Ene arimain amorea,
segitzen ala zuk ni,
ain andiak ain pobrea!

Zer nauzu emen? Ene arima
erre nauzu, oh su bizia:
Zer ai zara? Ez ez lastima;
erre zazu otoi guzia.

Jangoikoaren axuria,
zu nere ta ni zurea,
ogiaren iduria,
ta erregalo ezin obea.

Maite zaitut ezin iagos,
iago ezi nere bizia,
iago ezi lurra ta zerua,
ta iago ezi den guzia.

Aita, esposo, jaun ta juez
zu zara ta nik nautena:
Jesus, otoi, zuk ni ez,
ez nazazula kondena.

Karidades ar nazazu
pobre-gisa zure etxean,
astoko-gisa ganbelan,
txakurtto-gisa maipean.

Eskojitueki inzazu
nitas, oh Jesus, memoria:
Zure grazia beti idazu,
orai grazia, gero gloria. Amen.

«Pange lingua» euskaras

Kanta, mia, glorioso
Jesusen onegia,
gorputz odol prezioso
emanaren andia,
eginik bera amoroso
erregalo berria.

Gure errege den gorenak
emanik guruzean
gorputz-odol in zirenak
sabel birjinalean,
kontino emen oroipenak
ematentu aldarean.

Guri emanda, guregatik
Jangoikoaren semea
amaren entrañetatik
jaio da, ta gurea
bizi ta ilda orregatik
agertus amorea.

Erakusten ta manatzen
salbatzeko bear dena
beti egonda, ta paratzen
bere elizan ordena,
faboreak beti obratzen,
ta azkenean obena.

Azken arrats ta afarian
jarririk bereeki,
kunpliturik ia guzian
lengo legeareki,
bera emanda janarian,
bera bere eskueki.

Ogi ta ardo len zirenak
gorputz-odol bereak
itzulitu dezakenak
Jesusen podoreak,
gozatzentu emen direnak
fedeak ta amoreak.

Sakramentu gau gorena

guzis benera zagun,
ontan gure amanteena
Jesus ona ama zagun,
sentidos ezin daikena
fedes supli dezagun.

Trintate jaun andiari
biz denbora guzian
kanta milla ta laudari
beitian ta goitian,
ta esker milla biz berari
emen eta glorian. Amen.

V. Eman digu zerutik ogia.

R. Duena bereki gusto guzia.

Orazioa: O gure Jaun Jangoikoa, sakramentu miragarrian utzi diguna bere pasioaren memoria, eman bezagu, otoi, alako maneran estimatzea berorren gorputz ta odol preziosoen misterio sagratuak, ezi gure baitan redenzionearen fruitua kontino senti dezagun. Amen.

«Pange lingua», euskaras

Kanta, mia, glorioso
Jesusen onegia,
gorputz-odol prezioso
eman digun guzia,
eginik bera amoroso
erregalo berria.

Guri eman ze, guregatik
Jangoikoaren semea
amaren entrañetatik
jaio ze, ta gurea
bizi ta ilze emen orgatik
mostratus amorea.

Erakusten ta manatzen
salbatzeko bear dena
beti egon ze, ta plantatzen
bere elizan ordena,
faboreak beti obratzen,
ta azkenean obena.

Azken arrats ta afarian
jarririk bereeki,
kunpliturik ia guzian
lengo legeareki,
bera eman ze janarian,
bera bere eskueki.

Ogi ta ardo len zirenak
gorputz-odol bereak
itzulitu dezakenak
Jesusen podoreak;
gozatzentu emen direnak
fedeak ta amoreak.

Sakramentu gau gorena
guzis benera zagun,
emen gure amanteena
Jesus ona ama zagun,
sentidos ezin daikena
fedes supli dezagun.

Trintate Jaun andiari

goitian ta beitian
Jaun guzien buruari
milla kanta guzian,
ta esker milla biz berari
emen eta glorian. Amen.

(Anno Domini 1800)

«Pange lingua», euskaras

Kanta, mia, glorioso
Jesusen onegia,
gorputz-odol prezioso
emanen geiegia,
bera eginik amoroso
erregalo berria.

Gure errege den gorenak
sabel birjinalean
gorputz-odol in zirenak
emanik gurutzean,
kontino emen oroipenak
ematentu aldarean.

Guri emanda, guregatik
gorenaren semea
amaren entrañetatik
jaio ze, ta gurea
beti izan ta ilda orgatik
gure amores betea.

Erakusten ta manatzen
salbatzeko bear dena
beti egonda, ta paratzen
bere Elizan ordena,
faboreak beti obratzen,
ta azkenean obena.

Azken arrats ta afarian
jarririk bereeki,
kunpliturik ia guzian
lengo legeareki,
bera emanda janarian,
bera bere eskueki.

Ogi ta ardo len zirenak
gorputz odol bereak
itzulitu dezakenak
Jesusen podoreak:
Gozatzentu emen direnak
fedeak ta amoreak.

Sakramentu gau gorena

guzis benera zagun,
ontan gure amanteena
Jesus ona ama zagun,
sentidos ezin daikena
fedes supli dezagun.

Trintate Jaun andiari
goitian ta beitian
Jaun guzien buruari
milla kanta guzian,
ta esker milla biz berari
emen eta glorian. Amen.

«Pange lingua» euskaras
aldareko Sakramentuaren festan

Kanta, mia, glorioso
Jesusen onegia,
gorputz odol prezioso
eman digun guzia,
eginik bera amoroso
erregalo berria.

Guri emanda, guregatik
Jangoikoaren semea
amaren entrañetatik
jaio da, ta gurea
bizi ta ilda bai orgatik
mostratus amorea.

Erakusten ta manatzen
salbatzeko bear dena
beti egonda, ta paratzen
bere Elizan ordena,
faboreak beti obratzen,
ta azkenean obena.

Azken arrats ta afarian
jarririk bereeki,
kunpliturik ia guzian
lengo legeareki,
bera emanda janarian,
bera bere eskueki.

Ogi ta ardo len zirenak
gorputz odol bereak
itzulitu dezakenak
Jesusen podoreak:
Gozatzentu emen direnak
fedeak ta amoreak.

Sakramentu gau gorena
guzis benera zagun,
ontan gure amanteena
Jesus ona ama zagun,
sentidos ezin daikena
fedes supli dezagun.

Trintate Jaun andiari
goitian ta beitian
Jaun guzien buruari
milla kanta guzian,
ta esker milla biz berari
emen eta glorian. Amen.

V. Eman digu zerutik ogia.

R. Duena bereki gusto guzia.

Orazioa: O gure Jaun Jangoikoa, sakramentu miragarrian utzi diguna bere pasioaren memoria, eman bezagu otoi ala estimatzea berorren gorputz odolaren misterio sagratuak, ezi gure baitan senti dezagun redenzioaren fruitu kontino...

«Sacris solemniis», euskaras

Jai berri andias
biz alegranzia,
ta biotz guzias
kantatzeko antsia:
Despei ia lengoak,
berri biz guzia,
obrak, itzak ta gogoak.

Zelebratzen dugu
azken afana,
non Jesus baitugu
jaten axuria
apostolueki,
baizen iduria
in denarena bereki.

Arren ondorean
axuri berria
inik amorean
Jesus onegia
sustentu amabiei
emanda guzia
bakotxai eta guziei.

Emanda pobreei
gorputza janari,
emanda tristeei
odola edari,
naiz iduriturik
ogi ta ardoari
Jesus bera da altxaturik.

Jesus bera emanik
guziek ar zaze,
berak ala erranik:
Jan eta edan zaze;
iten duzenetan
betiro egin zaze
au ene memorietan.

Ta sakrifizioa
ala fundaturik,
onen ofizioa

dago manaturik
sazerdoteeri,
ta berek arturik
emateko guziera.

Ogi zerukoa
duzu ia, gizona,
zure mundukoa,
donoen korona:
Gauza admirableak!
Jaten du Jaun ona
esklabo humil ta pobreak.

Jangoiko Jauna, zu
Jesus onareki
laudatzenzaitugu
biotz guziera
oraiko bizian,
segi zagun beti
eternidade guzian. Amen.

«Sacris solemniis», euskaras

Jai berri andias
biz alegranzia,
ta biotz guzias
kantazeko ansia;
despei ia lengoak,
berria guzia,
obrak, miak ta gogoak.

Zelebratzen dugu
azken afaria,
non Jesus baitugu
jaten axuria;
bere laguneki
baizen iduria
in denarena bereki.

Arren ondorean
axuri berria
inik amorean
Jesus onegia,
sustentu amabiei
eman ze guzia
bakotxai eta guziei.

Eman ze pobreei
gorputza janari,
eman ze tristeei
odola edari,
naiz iduriturik
ogi ta ardoari,
Jesus bera da altxaturik.

Den guzia emanik,
guziek ar zazie,
berak ala erranik:
Jan eta edan zazie;
iten duzietan
betiro egin zazie
au ene memoriatan.

Ta sakrifizioa
ala fundaturik,
onen ofizioa

dago enkargaturik
sazerdoteeri,
ta berek arturik
emateko guzieri.

Ogi zerukoa,
baita aingeruena,
inda mundukoa,
baita gizonena:
Gauza admirablea!
Jaten du Jaun ona
esklabo humil ta pobreak.

Jangoiko Jauna, zu
biotz guzieki
laudatzenzaitugu
Jesus onareki
oraiko bizian;
segi zagun beti
eternidade guzian. Amen.

«Sacris solemniis», euskaras

Jai andi andias
biz alegranzia,
ta biotz garbias
kantatzeko ansia:
Despei ia lengoak,
berri biz guzia,
obrak, bozak ta gogoak.

Zelebratzen dugu
azken afaria,
non Jesus baitugu
jaten axuria
apostolueki,
baizen iduria
in denarena bereki.

Aren ondorean,
axuri bizia
inik amorean
Jesus onegia
emanda amabiei,
bakotxai guzia,
eta guzia guziei.

Emanda pobreei
gorputza janari,
emanda tristeei
odola edari,
naiz iduriturik
ogi ta ardoari,
Jesus bera da aitxaturik.

Jesus bera emanik
guziek ar zaze,
berak ala erranik:
Jan eta edan zaze;
iten duzietan
betiro egin zaze
au ene memorietan.

Ta sakrifizioa
ala fundaturik,
onen ofizioa

dago manaturik
sazerdoteeri,
ta berek arturik,
emateko guzieri.

Ogi zerukoa
Jangoiko gizona
inda mundukoa
donoen korona!
Gauza admirableak!
Jaten du Jaun ona
pobre ta miserableak.

Trintate Jauna, zu
Jesus onareki
laudatzenzaitugu
gogo zinareki
oraiko bizian,
segitzeko beti
eternidade guzian. Amen.

«Sacris solemniis», euskaras

Jai berri-andias
biz alegranzia,
ta biotz guzias
kantazeko ansia:
Despei ia lengoak,
guzia berria,
obrak, bozak ta gogoak.

Zelebratzen dugu
azken afaria,
non Jesus baitugu
jaten axuria
apostolueki,
baizen iduria
in denarena bereki.

Arren ondorean
axuri berria
inik amorean
Jesus onegia
sustentu amabiei
emanda guzia
bakotxai eta guziei.

Emanda pobreei
gorputza janari,
emanda tristeei
odola-edari,
naiz iduriturik
ogi ta ardoari
Jesus bera da altxaturik.

Jesus dena emanik
guziek ar zaze,
berak ala erranik:
Jan eta edan zaze:
Iten duzenetan,
betiro egin zaze
au ene memorietan.

Ta sakrifizioa
ala fundaturik,
onen ofizioa

dago manaturik
sazerdoteeri,
ta berek arturik
emateko guzieri.

Ogi zerukoa
duzu ia, gizona,
zure mundukoa
donoen korona:
Gauza admirableak!
Jaten du Jaun ona
esklabo humil ta pobreak.

Jangoiko Jauna, zu
Jesus onareki
laudatzenzaitugu
biotz guzieki
oraiko bizian,
segi zagun beti
eternidade guzian. Amen.

IV.— KOPLA-GISA BATZUK
DOKTRINA KRISTIOAREN

Kristioaren izate, izen,
obligazio ta señailea

Kristioa Kristorena
Jangoikoaren grazias,
kuida kuidatu justizias
kunplitzea alako izena.

Zue Kristoren fedea
bataioan profesatu,
ta ala zen an obligatu
guardatzera aren legea.

Gurutze bedekatua
kristioen señaile da;
ontan señaizatzen da
Kristo gruzifikatua.

Deitzen dute zeñatzea
irur gurutze formatu,
ta Jangoikoari eskatu
etsaietaik libratzea.

Kopeta, agoa ta petxoak
irur gurutzes armatzen,
gaixtotik ala libratzen
gogoak, itz ta afektoak.

Gurutze bat da formatzen
luze, santiguatzean,
Trintateren izenean;
ala guzis seguratzen.

Dabiltza etsaiak nonnai
zure kontra ingur ingur:
Gurutzeak aisa bai
salbatuko zu segur.

Etzin, jaiki eta asten den
edozein gauza edo lan,
joan, etorri, jan, edan,
gurutzea beti len.

Gurutzea adoratzean
beira, pensa Jesus bera,

ta ain nola balitz berbera,
adora biotz barnean.

Adorutzen, bedeikatzen
dut nik Jesus biotzean,
zeren ilik gurutzean
bere kostus gu salbatzen.

Amen Jesus

Laur gauza on bear ditu
kristioak ongi jakin:
Zer sinetsi, zer egin,
zer eska, zer rezibitu:

Kredo ta Mandamentuak,
ebek biok dire len;
berze biak urbilien:
Otoi ta Sakramentuak.

Kredoaren

Zer da Kredo deitu gura?
Fedesko egia ta misterio
prinzipalenen bilgura.

Kredo deitzen da, zeren
latines ala asten den.

Kredo gau in zuten lenik
amabi gizon sanduek,
mundus mundu bialduek
Jangoiko gizonaganik:
Deitzen dire Apostoluak,
nai baitu erran bialduak.

Inzute, ez beren burutik,
bai Kristok erakutsirik,
bere espíritus beterik,
eman ziotena zerutik,
mundua barna joateko,
guziei erakusteko
bai zerurako bidea,
zein baita bere fedea.

Ia bada, zer da fedea?
Ikusi gabe sinestea.

Zergatik bear da sinetsi?
Zeren Jaunak erakutsi,
ta elizak duen ala ikasi.

Zein dire egia beartuenak
sinestatu kristio denak?
Elizak sinestentuenak
guziak, ta prinzipalena
berex Kredoan daudenak.
Dire ebek, guri emateko
ezaumentu Jangoikoas,
Jesus ta gañarakoas,
ala arimak salbatzeko.

Nola portuko farola
fedea argi, ez ikusteko
an dena, bai ikasteko

gauas, portua an dagola.

Jangoikoaren

Nor da bada Jangoikoa?

Jaun goikoa, goitikoa,

gora gora gorena,

ezin goragokoa;

erranta pensa daiken

baño iagokoa:

Espiritu purisimo,

infinito, inmenso, eterno,

prinzipiorik ta finik gabekoa:

Guzien prinzipio ta fin dena bera,

beraganik dela den guzia,

ta beraren minean dagola,

ta nioren bear ez bera:

On guzien iturri ta itsaso

ondargabekoa,

beti ai dena eman ta eman,

ta ain bete beti,

nola deus ezpalez eman:

Guzien bizitza ta on guzia dena,

infinitoki ona, ederra,

poderosoa, aberats, liberal,

miserikordioso, justo...

niork ezin explika den adiña.

Trintateren

Trintate zer nai du erran?
Irurtasuna gure euskaran,
bat iruretan, irur batean.
Trintate Jauna egiaz
Jangoikoa bera:
Aita eta Semea eta Espiritu Sandua,
irur persona berez,
ta Jangoiko bat baizik ez:
Aita Jangoiko, Semea Jangoiko,
Espiritu Sandua Jangoiko;
alaere ez irur Jangoiko,
baizik irur persona,
ta Jangoiko bat:
Zeren irurek baitute
naturaleza bat,
majestade, podore ta guzia bat,
solamente distinto personetan:
Aita ez Seme,
Espiritu Sandua ez Aita ta ez Seme.
Prinzipio Aita: Semea Aitaganik,
Espiritu Sandua Aitaren ta Semearenganik:
Baña orgatik ez bata iago
berzea baño;
ez iago ta ez gutiago,
baizik irurak bardin eterno, poderoso,
baitire Jangoiko bat.
Nauzu guzis entendatu?
Etxi, espera, esperatu,
ezi eztaike ongi oraño,
zerura joan artaño.

Nauzu zerbait iduri edo konparanza?
Eztaike nion alkanza.
Naiz urrun, bat para zagun:
Beira zazu iruzkirat;
sua, argia, beroa an
irur tuzu batean,
ta irurak iruzki bat.
Baña etzaigu manatzen
osokiro entendatzea
misterio andi gura emen,
baizik sinki sinestea.

Jangoikoak ote du gorputz?
Ez batere, baita espiritu uts.

Nola da guzis poderoso?
Egin ta desegin baitezake
nola nai guzia nekerik gabe,
zeren baitu podorea oso.

Kriadore nola da?
Kriatu baititu gauza guziak deusetaik,
ta ez izatetik
atra direna izatera.

Eta nola da Salbadore?
Barkatzen baitigu bekatuak,
ta itzultzen graziara.

Nola da glorifikadore?
Graziaren gañetik
gloria ematen baitigu,
izanes guri amore:
On eginak guri,
progu errealak dire.

Zertan du mostratu
digun amorea geienik?
Nai izatean jautsi
Jangoikoa zerutik,
egin gizon,
bizi ta il guregatik.

Enkarnazioaren

«Sic Deus dilexit mundum, ut...»

Jangoikoak ala amatu
du ziñez gizagendea,
ezi eman bere Semea
du, daien ura salbatu.

Sobra amore guri izanes
Aitak Semea eman du,
salba gaitzan onek gu,
guregatik bizia emanen,
onek eman ta sobra in du.

«Proprio filio non pepercit...»

Aitak Seme berari
gure amores ez barkatu,
bai gugatik entregatu,
guzia ala eman guri!

Zentellak eta ausnarriak
guri egotzi bearrean,
jautsi da Jauna bakean
ines grazia arrigarriak.

Ala gaitu erremediatu,
faboratu, erregalatu,
honratu gu ta goratu,
ta aingeruen gañeratu.

«Verbum caro factum est»

Jangoikoa in ze gizon,
gizona Jangoiko ia!
Zer faborea au ezta?
Nork entenda zein den on?
Da ori ain on ona,
ezi da on guzien korona.

Donzella batek du eman;

izena dakar bereki
Emanuel, nai baitu erran:
Bai Jangoikoa gureki.

Personetaik bigarrena,
au da Seme deitzen dena,
ta da gizon egin zena,
Jesu Kristo du ia izena.

«Natus ex Maria Virgine»

Alegra bedi mundua,
alegra gizagendea,
Jaun gora gure kidea,
ta lurra itzuli zerua!

Ain andia ta ain txipi
Jesus ori enegatik!
Badakusat zergatik,
amorosteagatik ni.

Barin badut biotzik,
Jesus, nai dut ilartaño
iago ori, guziak baño,
ori nai dut bakarrik.

Gloria aingeruek kantatzen,
zeruak dire alegratzen:
Nola ez gizonak saltatzen
gozos, ta amores zoratzen?

Gu, Jesus, orren amores
gara iago obligatuak,
zeren gure bekatuak
pagatzentigun fabores.

Jesus Salbazale izena,
gustoa du salbatzea;
eztaike kondenatzea
baizik bere kontra dena.

Jesus onak du salbatzen,
dei bedi Salbazalea,
baña ez Kondenazalea,
naiz dakien kondenatzen.

Ene Jesus, uste dut
eztatekela kondena
orren amazale dena;
eta nik amatzen dut.

Jesus onak maite ni,
nik ere maite Jesus:
Oh! Amore gonen sus
erre ta il banin bedi.

Pasioaren zenbait pausu

1 Odio artu ziotena gaixtoek

Sandu hipokritek Jesus onari
artu ziole odio ta inbidia, zeren
ziñez sandu ona amablea zen;
zeren bekatariei barkatzen zuen;
zeren milagroak iten zituen;
zeren guziei ongi egiten;
zerurako bidea erakusten;
legea manatzen, egiak erraten.

2 Saltzea Jauna Judas traidoreak

Saldurik erosten dute
merke eder Jesus iltzeko
nola erresa; ala asetzeko
beren inbidia, ori indute;
bera emanda gu bizteko.

3 Odol-izerdia

Beira Jesus onegia:
Pensatu doloresko
pasioan, ta bere odolesko
izerdi lotsagarria...
Bere Aitari dago eskatzen
gizon bekala izaturik,
baña dena ofreziturik
osokiro konformatzen.

4 Preso eramatea

Judasek Jauna apaturik,
guziek dute arrapatzen,
lotzen erru, maltratitzen,
ta ermaten arrastaturik.

5 Anasen etxera

Anasen etxera lenik,
Kaifasen aurrera andik;
esperan zeude an iadanik
otsoak batzarre eginik,
alax olas axuria
galtzeko nolana delo,
gaixtotako daukatela,
golpatu ere aurpegia.

6 San Pedroren ukatzea

San Pedrok lotsarriturik
ukatu zue bere Jesus;
baña an urrikiaren sus
negar asi ze heriturik.
Berzeek tenturik gabe
tratatzen Jesus golpatu,
begiak ere bendatu,
ez nior bere alde jabe.

7 Kalabozoan sartu

Noiz ere bai aspertu ondoan,
uzten dute kalabozoan,
loturik ta postura gaixtoan
gauaren gañarakoan.
Errepausarik ezta an;
guziak an trebe dire,
gaizkiak berritzen dire:
Zenbat, nork pensa, nork erran?

8 Agertzea biramonean

Agertu biramonean
ze gaixtoen alzinean,
kolore gaitz ubeldurik:
Non an urrikaturik?
Galdegin ia Kristo den;
aitu baietz, ta alaere
aiek ez duda batere
Pilatosgana ermandadin,
gal dezan au ark berere:

Guk ezin kastiga aski emen.

9 Pilatosi presentatua

Jesus presentaturik
Pilatosen alzinean,
juduek tema berean
falsoki akusaturik.
Ark ongi informaturik
libre deklaratu zue
anitz aldis erran zue
etziola kausarik
aurkitzen, ta penarik
deus gabe utzi nai zue.
Ongi: Baña juez olloa
aien oius loturik
nai damaten arturik
Herodesgana presoan.

10 Herodesen sententzia

Herodesek, baize urdea,
san Juan zuena ilarazi,
Jesusi ezin atrarazi
zion itz bat, naiz lebea.
Erotako du tratatzen,
manta txuri bat paratu,
irris ta burlas jokatu
eta ala du itzularazten.

11 Pilatosengana itzultzea

Pilatosek ikusirik
Jesus ala bialirik,
dio berriz, eztiot nik
aurkitzen kulpa batere,
ezeta Herodesek ere,
bentzait ez mostra andirik.
Aiek oiu, gaixtoa dela,
ezin libre utzi daikela.

12 Autara, Jesus edo Barrabas

Pilatosek libre naies
Jesus, baizekie uso zena
libratzea nai zutena,
baliatzen bazkoa jaies.
Zeuka preso Barrabas
gaizkiegille famatua;
Jesus berriz ain sandua
eman autara beras,
zein nauten libre berez,
Jesus edo Barrabas.
Aien mian satanas:
Barrabas, diote; ez au, au ez.

13 Jesusen azotatzea

Beraztu naies juduak,
Pilatosek azotatu
zue Jesus eta urratu.
Nola permiti zeruak?
Beira, arima, ongi emen,
Jesus zatikaturik
eta odolestaturik
eta nola bera usten den!

14 Aranzees koronatzea

Etzire asetzen juduak
gaitz egines, naiz urratu;
berze bat zute pensatu,
baizire gizon deabruak.

Au, diote, nai ze izan
errege, korona zagun,
nola apaindu billa zagun
ta bere agurrak eman.

Jarririk alki batean,
korona zarres buruan,
zetro-gisa kana eskuan,
purpura zar bat soñean.

Gero doaz ellegatus
ta eskarnios salutatus,

agur errege, burlatus,
aurpegira lixtukatus,
burua kanas golpatus,
esku ta ostiko tiratus.

15 Agertzea jendeari: «Ecce homo»

Jesus ala ilundurik
Pilatosek atra zue
jendeari, ta uste zue
ikusi lastimaturik;
eta «ecce homo» erran zue,
ona gizon gura emen;
baña an etze lastimarik,
oiu bai: ken, kenbez, ken.
Ark: eztu onek gaizkirik.
Aiek: kruzifika, kruzifika bez.

16 Sententzia kruzifikatzeko

Pilatosek ia etsiturik
aietas, eta arriturik,
ta berze aide iziturik,
sententzia injustoa eman zue
iltzeko kruzifikaturik;
eskuak garbitus lenik,
aren emateko, erran zue:
Ni libre naiz onen odoletik.

17 Kalbariora biajea

Jesus onak artu zue
gurutze gura soñean,
ta gure bekatuak gañean.
Zoeie erorka ezin jasis,
beira ia atsanditurik,
izerditan, auspeska eroririk.
O gure kulpen pizua!
Jaun andia akaitu du,
ta lurrera bota du,
ezin eman es pausua.

Ama-semerik obenak

biak an opaturik,
elkar ain amaturik,
zer penak, pensa, bienak!

Peona alokatu zute
gurutzea eramateko,
ala bizi ellegatzeko
Jesus; artan il nai zute.

Beronikak izerdia
Jaunari oialas garbitu,
Jaunak artan inprimitu
betikos bere iduria.

Gure kulpak ermantu
Jesusek bere soñean,
pagatzeko gurutzean,
ta ala salbatzeko gu.

Jositzeko gurutzean
Jesus an biluzirik,
zauri odoles beterik
beira guzien aurrean.

18 Guruzifikatzea

Errege dena zeruan
beira kruzifikaturik,
ladron-gisa trataturik,
lan gau eginda munduan!

Gaixtos burlatzen ai ziren;
Jaun onak ongi nai diote:
Ene Aita, barka bezote;
eztakite zer ai diren.

Oroi bedi nitas, zio
ladron onak guruzetik.
Jaun onak berla beretik:
Bai, errespondatu zio,
paraisoan, diot firmeki,
egoin zara egun nereki.

Amari san Juanes dio:
Ama, orra zure humea.

San Juan bere Amas zio:
Orra beira Ama zurea.

Iltzen an ikusten dut
Jesus ona irur ordutan:
Aita, dio, zure eskutan
ene arima ematen dut.

19 Jesusen iltzea

Ilda Jesus gure amores;
guk biotz barin badugu,
bizi ta il in bear dugu
bere amores ta dolores.

20 Jaustea gurutzetik

Gorputz ila jautsirik,
au bere Amak arturik,
zenbat penas urturik,
ziñez martir bizirik!

21 Ilaren ortzitzea

Jesus da gure eguzkia,
Maria gure ilargia:
Eguzkia il gordeturik,
ilargia ia ilundurik!

Jautsi ze linboetara,
entendatzen da, arima,
an zeuden arimen atratzera,
Abrahamen senoa zeudenak,
sinesten da ezi guziak;
purgatorioan zeudenak,
pensatzen da ezi geienak
edo agian guziak.

22 Erresuzitatzea

Gorputza aragiskoa iltze
arimaren berezteareki;

arima itzultzeareki
gorputza berriz biztu ze.

Jesus gugatik ilik,
arima berezirik;
au berriro itzulirik,
betikos ia bizirik.

Penatzera munduan
jautsi zena zerutik,
iganda ia mundutik
goatzera zeruan.

An jarririk egotea
bere Aitaren eskuiean
da potestade berean
betikos erreinatzea.

23 «Inde venturus est judicare»

Utzi zena gurutzean
mundukoek paratzera,
etorko da juzgatzera
mundua azken egunean.

24 «Credo in Spiritum Sanctum...»

Dugu Espiritu Sandua
arimei inspiratzeko,
erretzeko ta argitzeko,
zerko argia ta sua.

25 «Sanctam Ecclesiam...»

Eliza emengo zera,
ta familia non gureki
Kristo, gu berareki
gorputz bat, bera burua.

26 «Sanctorum Communionem...»

Sanduen komunioea,

zeren sanduek gureki
emen ta guk sandueki
dugun komun unioea.

27 «Remissionem peccatorum...»

Bekatuen barkatzeko
da axuri garren odola,
bañu on bat ala nola,
ongi arimen edertzeko.

28 «Garnis resurreccionem...»

Gorputzak il bear direla
arimen despeitzeareki,
ta eben gero unitzeareki
aiek biztuko direla,
da fede; ezi on ta gaizkiak
biek eginik batean,
justo da, pagu berean
akonpañia daitzen biak.

29 «Vitam aeternam»

Bizitza sekulakoa
azken itza Kredoaren,
azken fina gizonaren,
ona guzis zerukoa.

Bizi gonon ondorean
bizitza eternidadean,
zeruan edo infernuan:
Grazian doaiena zeruan,
desgrazian doaiena infernuan.
Emen bizitza labur,
gorputzaren iltzea segur,
arimarenas beldur,
atzerat ezin itzul edo biur:
Juizioan bear ikusi,
kontuak ertxi,
sentenzia segi:
Gloria edo pena beti beti;
beira bada nola bizi.

Gizonaren prinzipioa
ta azken fina

Gizona zer gauza da?
Animale razionala,
egina Jangoikoaren idurira:
Au du bere gala erreala.

Zertako jaio gizona?
Onesteko ta zerbitzatzeko
Jangoiko ona,
bizi den bitartean munduan,
gero gozatzeko bera zeruan.

Zein da gure azken fina?
Ellegatzea ikustera Jangoikoa
glorian, nai adiña:
Nai bauzu ori logratu,
onetsi emen ta zerbitzatu.

Arimaren etsaiak

Demonioa ingur ingur
zure kontra badabila:
In orazio, izan humila;
orreki zara segur.

Du munduak engañatzen
emengo banidadeeki:
Mezpreziatus garaitzen
da biotz humilareki.

Aragia gizona da
gaizkira emana inklinazios:
Humilki garaitzen da
mortifikazios ta orazios.

Zazpi bizio-buruak
edo kapitalak

Subergia da burua
guziena, gora nai:
Ori duena da bai
Luziferen deabrua.

Abarizia edo kodizia
gose ta egarrian dago:
Zenbat iago ta naiago
ondasun; guti guzia.

Luxuria likiskeri
bat da, izurri itsusia:
Animale den guzia
artas kutsaturik heri.

Ira, erokeri sutua,
zeñeki itsu da jokatzan
eta nornai du dañatzen,
len lenik bere burua.

Gula jateko, edateko
pasionea sobrarian,
pasa pasa txintxurrian
gorputz ta arima galtzeko.

Inbidia, begiko min
txarra gaitzes alegratzen,
berzeren ones tristatzen,
aurki zeruan ezin.

Akzidia edo pereza,
desgana beti onerako,
gana sollik gaizkirako,
nai zerura, ta andik eza.

Zazpi bizio geban kontra
zazpi birtute

1 Humildadea

Obraren zimendu au da,
onen gain da fundatzen,
oneki da firmatzen,
au gabe ura galdu da.

Jesusek, goratzen dena
izanen da humillatua,
dio, ta humillatzen dena
izanen da goratua.

Birjin Amak superbeoes
dio: Ditu kastigatu
beren biotzen banoes,
guapoak ditu botatu
bai ta humilak goratu;
humila ni nau beiratu
ta guziek bedeikatu.

Duen obena probeak
da egotea humil humila;
ala guzien Jabeak
grazia eginen milla milla.

2 Liberaltasuna

Ongiegille noble izan,
al dezaken diña eman;
izain du zer jan ta edan,
Jesu Kristok ala erran:
Ema ze ta emanen zaize,
zor dena barkatuko zaize;
naiz zor diozun infinito,
limosna eman; guzia kitto.

Murritx denak ori eztu,
eraiki gabe ezin bildu.

3 Kastidatea edo Garbitasuna

Garbi kasto nai duzuna,
erretira, beti eskatu
Jaunari ta kastigatu
zeure animaletasuna.

Da aingeruen lis lorea,
Birjin Amak estimatu
ta Jaun onak konsagratu
zutena nola berea

4 Paziencia

Paziencia da pasatzea
gaitzak arimo onareki,
ta ez orgatik faltatzea
deustan ere nioreki.

Paziencia gau len lenik
Kristok erakusten digu:
Beira niri, erraten digu,
ta zer kulpa nue nik?

Naiz etsaiak gaixto diren,
adi zuk berees ziona:
Barka bezote, ene Aita ona,
eztaikite zer ai diren.

5 Karidatea

Karidatea on guzia;
duenak au, guziak tu,
Jangoikoa onesten du,
bera da onen onetsia.

Au mandamentu berria:
Berzeren onas gozatu
eta gaitzas lastimatu:
Da Kristok erakutsia.

6 Dilijenzia

Dilijenzia gana ona
gauza onak egiteko
ta gaitzak aguantatzeko,
da Jaunak berak diona.

Gana onas ematea
dena dela, nai du bai;
eztu bear ta eztu nai,
ezpada borondatea.

Epela egozten agotik,
ezpaitu ematen gogotik;
naiz emana den txipia,
biz borondatea andia.

VARIA

Aita gurea

(Pensa):

Erratean Aita gurea,
Kristoreki erraten dela,
bere Aita gure Aita dela,
Kristo anai ezin ohea.
Gure Aita da Kristoren,
baitare kristio guziena.

Aita zeruetan zaudena,
santifika zure izena;
ezaundua, bedeikatua,
estimatua ta honratua
biz beti jende guzietan,
emen nola zeruetan.

Zure erreinua etorri bedi,
gure errege zaitugu;
zuk mana ta erreina zazu,
egin ta desegin zazu
gutas zuk, zureak gu,
zureki erreina zagan.

Kunpli bedi zuk nauzuna
nola zeruan, lurrean,
onean nola gaitzean:
Ori da guk nai duguna;
ori balitz, zer fortuna!

Eman zaguzu egunoro
bear dugun ogia egun,
zeren Aita zaitugun,
ta zuk nauzun aldioro,
gorputzaren, arimaren,
biok zuk emanak tugu,
biendako eskatzen dugu,
nola on ta konbeni den.

Barkadazkiguzu zortugunak,
geuren bekatu intugunak,
ta zure fabore pagatu ez-tugunak;
guk ere zure amores
barkatzen tugu biotzes

egintiguten gaizkiak,
onetsis etsai guziak.

Ta ezkaizazula gu utzi
erortzera tentazioan;
gaitzkirako inklinazioan
erori gabe ezin bizi,
zu gabe onik deus ezin.

Libra gaizazu gaitzetik,
libra kondenaziotik
ta zure desgraziatik,
libra gure kulpatik,
libra gaitz guzietatik. Amen.

Ave Maria

Agur Maria, Ama andia,
andre eder miragarria,
ta Birjin maitagarria;
elizaren ilargi ta eguzkia,
guzien konsolazio ta alegria,
Jangoikoak salba zaizala,
Maria, estima ta honra zaizala:
Glori zaite Jangoikoan zu,
zeren bere maiteena zaitu.

Grazias betea, agraziatua,
grazia guzies adornatua,
bakar eskojitua, amablea,
perfekta, humila, admirablea,
Jangoiko ez, bai guzien obena,
artas landara, aren urbilena.

Jauna da zureki, orai,
ta len, ta gero, ta beti:
Nola bere biotzeko bakar
eskojituareki:
Aita eternoa zureki,
nola bere alaba maiteareki:
Semea zureki,
nola bere Ama propiareki:
Espiritu Sandua zureki,
nola bere esposa onetsiareki:
Trintate guzia zureki,
guardatzen zu,
nola bere sagrario ta zeru bizia,
ta bere eskutik atra den obra propia.

Bedeikatua zu emasteetan,
aien gloria, gala ta sendagalla,
guziei baitamazu abantalla:
Ezpaituzu parerik sanduetan,
eztare aingeru ta serafinetan:
Bedeikatua, zori onean jaioa,
logratzeko Jaunaren agradoa,
jautsi zeien bera zure amoretan,
egitera gizon zure entrañetan.

Eta bedeikatua zure sabeleko

fruitua Jesus,
fruitutik estimatzeko
planta bedeikatua,
Jangoikoak plantatua:
Fruitua Seme Jangoikoa,
Planta Ama ezin onagokoa.

Santa Maria, Jangoikoaren
Ama dena,
baita ere bekatariena:
Ebengatik izan baze aren
gizon egitea;
ebengatik agitu ze aren
Ama zu egitea.

Zuk otoitz egin zazu
gu bekatariengatik,
zarela Ama ager zazu
gurea Jesusengatik,
orai bai bizi guzian,
baitare azken lanze ertxian:
Zu gure Ama anparotako,
salba gait_zen sekulako. Amen.

Amar mandamentuak

Legean amar mandamentu,
nola eskuetako amar eriak;
guzien zimendu ta kunplimentu
dire manatuak amore biak:
Ama Jangoikoa bera denagatik;
ama proximoa Jangoikoagatik.

Ala bi gebeki
kunplitzen guzia,
logratzen grazia eta gloria
aisa, alegre, gustoreki.

Ona zerurako
amar gradatako eskalerak;
bi saietsetako pilareak,
bi amoreak.

Ebeki guarda guziak;
auxten barin bada bat,
ezin pasa zerurat,
edo inen penitenziak.

Au da Kristoren bustarria
ta karga arin ta suabea;
arintzeko bada grazia,
suabetzeko da amorea.

Au da, zion, bide ertxia,
delarik bide erreala;
biziosoendako ertxia,
prestuendako erreala

Sinetsi, onetsi ta adoratu
Jangoikoa, eta esperatu:
Fedea, esperanza, karidatea,
erreljionea dire lenean.

Juramenturik banoan
ez agoan ta ez gogoan.
Blasfemia ta maldizioa
kondenatuen ofizioa:
Non den madizio ta juramentu,
ezta faltatuko eskarmentu.

Maldizio nai du?
Bere gain izain du,
Jangoikoak erran du.
Maldizio-gilleitsuak,
nola granada sutuak:
Berzeak ez beti heritzen,
berak bai beti zatitzen.

Jai ta igandeetan ez trabajatu,
enzun meza ta Jauna festejatu.
Eman jaiak ta igandeak
Jaunari nola bereak:

Denak txur Jaunareki,
txur izain du bereki.
Eman Jaunai bere eguna,
eman dezazun fortuna:
Ez guardatus bere jaiak,
zuk galdu, irabazi etsaiak.

Aitetamak ongi honratu,
onetsi, obedi, anparatu.

Hume onari bedeizioa,
gaixtoari maldizioa
darraio Jaunaganik,
ori berak erranik.

Eztuena ajolarik
berees ere, ori dela
gaixtoago ezi infiela,
san Pablok dauka erranik.

Niori gaizki in ez,
ez obras, itzes ta ez biotzez.

Gaiz nai badio proximoai,
gaiz iago iten bere buruai:
Amatzea adiskidea,
ori ezta habilidadea;
ori da gauza apalena
infielek ere iteuntena.

Kontrarioei barkatzea,
Jaunagatik amatzea;

gaitzak ones pagatzea,
au da Jauna imitatzea,
aren nobleza ta gala,
zerko marka erreala.

Garbi nai ditu personak
gorputz ta ariman Jaun onak:
Luxuriasko bekatu,
ez in, ez pensa, ez aipatu.

Jauna ofenditzen badu
deshoneskeriagatik,
Jaun ona trukutzen du
ongarri loiagatik.

Ez ebatsi ta ez desea,
bai eman nori berea:
Eman barin bada kalte,
restituzio faltagabe.

Abrastu nai dena iago
lakioan erortzen da:
Noiz ta nola atratzen da?
Geroago ta latzago.

Berzeren gauza beiratu
nola zebo paratua
zepoan; zuk arrapatu,
zeuroi zara arrapatua.

Gaizki ines irabaztea
da pobretzeko bidea,
da zorrak amentatzea,
ta kredita ere galtzea.

Dio Kristok, non dugun
irabazteko bidea,
baita limosna egitea,
batendako baitu eun.

In tratu anaia bieki:
Bata deitzen eman zaze,
berzea da emanen zaize:
Beti biak elkarreki.

Testimonio falsorik

guk ez niori goratu,
sekretoak ez salatu,
ez in juicio gaixtorik.

Beti bai ongi pensatu,
ta al badaike diskulpatu,
ezperen disimulatu,
ta ongi naies emendatu.

San Pablok murmuratzea
deitzen du elkar ozkatzea:
Atzetik gaizki erratea
da astalak ozka jatea.

Ainberze murmurazale,
zeren den sobra adizale:
Aiek deabrua mian
damate, ebek bearrian.

Deabruaren alaba
da gezurra; gezurtiak
gezurra du bereala,
altxatzeko gaitz guziak.

Beñere ezta gezurtia
izan kristio probatua,
eztare gizon prestua,
bai gizatxar itsusia.

Bedratzi ta amargarrenak
au manatzen: Ez desea
berzeren bizikidea,
eta ez gauza berzeenak.

Eman ditu Jangoikoak
ebek biok, mostratzeko
dakizkiela juzgatzeko
gure biotz barnekoak.

Konfesatzeko lanean,
brebeagos nai badire,
bi gaienak sarzen dire
sei ta zazpigarrenean.

Amar mandamentuak koplatan

1 Sinetsi, onetsi, fiatu
Jangoikoan, ta adoratu.

2 Juramenturik banoan
ez agoan ta ez gogoan.

3 Eman jaiak ta igandeak
Jaunari, nola bereak.

4 Aitetames humeek
kuida, ta ebetas aiek.

5 Niori gaizkirik ez
obras, itzez, biotzez.

6 Garbi naitu Jangoiko onak
gorputz ta ariman personak.

7 Ez ebatsi ta ez desea,
eman bai nori berea.

8 Ez pensa, ez erran gaizkia,
bai ongi beti, ta egia.

9 Ez dezazula desea
berzeren bizikidea.

10 Gauza batere ez desea,
baizik bakotxak berea.

Meatxuak auxtentuztenei

1 Jangoikoaren konforme ezpagara,
geren kontra ai gara, ta galduak gara.

2 Non den maldizio maiz, ta juramentu,
ezta faltako malhur ta eskarmentu.

3 Lan egines auxten baituzu jaiak,
galdu zuk, ta irabazten zure etsaiak.

4 Hume ta buratso onek bedeizioa,
gaixtoek kontra dute maldizioa.

5 Gaitz nai badiozu proximoari,
gaitz iago in duzu zeure buruari.

6 Nork uzten Jauna luxuriagatik,
galtzen du on guzia ongarriagatik.

7 Abratstu naia lakioan tratatzen da,
dio san Pablok; ta nola atratzen da?

8 Berzeak juzgatzen ta murmuratzen
gogozki, zeuroi zara kondenatzen.

9 Berzeren bizikidea ez desea,
ezpauzu nai galdu arima zurea.

10 Kendu nai, ta ez eman nori berea,
duzu infernurako laster bidea.

Meatxuak auxtentutenei manamenduak

1 Jaungoikoa sinetsi, onetsi ta adoratu:
Ezperen, obe ezpazina munduratu.

2 Non ere den maldizio ta juramentu,
ezta faltako miseria ta eskarmentu.

3 Bere egunak Jangoikoai eztionak eman nai,
kalte dio bere buruai, irabazia aizeai, gusto deabruai.

4 Hume onari Jainkoaren bedeizioa eta fortuna:
Gaixtoari darraio maldizioa eta desfortuna.

5 Gaizki nai dionak proximo lagunari,
gaitz iago ematen dio bere buruari.

6 Ofenditzen duenak Jangoikoa gorputzagatik,
trukatzen du on guzia ongariagatik.

7 Apegatzen duena biotza lureko ondasunai,
ematen da preso lakioan deabruai.

8 Bere anaia kondenatu ta mias ozka egin
iten du murmurazaleak, baitu infernu-urrin.

9 Deseatzea berzeren bizikidea
da infernurako laster-bidea.

10 Deseatzeas hazienda berzerena,
protxurik ez, bai kulpa ta pena.

Meatxuak eztuztenei guardatzen
amar mandamentuak

1 Jangoikoa sinetsi, onetsi ta adoratu:
Ezperen, obe ezpazina munduratu.

2 Non ere den maldizio eta juramentu,
ezta faltako an miseria eta eskarmentu.

3 Jangoikoari bere egunak eztionak eman nai,
kalte bere buruai, irabazi aizeai, goraintzi Deabruai.

4 Hume onari Jangoikoaren bedeizioa eta fortuna:
Hume gaixtoari maldizioa eta desfortuna.

5 Gaizki nai dionak bere proximo lagunari,
gaitz iago ematen dio bere buruari.

6 Ofenditzen duenak Jangoikoa gorputzagatik,
trukatzen du on guzia ongarriagatik.

7 Apegatzen duena biotza lurreko ondasunai,
lakioan preso ematen da Deabruai.

8 Bere anaia kondenatu ta mias ozka egin
iten du murmurazaleak, baitu infemu-urrin.

9 Deseatzea berzeren bizikidea
da infernurako laster-bidea.

10 Deseatzeas hazienda berzerena,
protxurik ez, bai kulpa ta pena.

Elizako Mandamentuak

Iltze Jesus gurutzean,
ta orai ofratzen aldarean:
Zuk bentzait jaiegunean
asisti meza batean.

Bear zara konfesatu
urteoro bein berere,
iltzeko peligroan ere,
ta nauzulaik komekatu.

Baitare komekatzea
in bar duzu bazkoan,
eta iltzeko peligroan,
iteko biaje luzea.

Alaber egin baruak
noiz dauden markaturik,
ezpaduzu estorburik,
gure elizak manatuak.

Primiziak eta amarrenak
Jangoikoari pagatu,
nai baituzu ongi logratu
grazia egin ta inentuenak.

Zazpi Sakramentuak

Señale sekreto sagratuak,
Jesu Kristok paratuak
barkatzeko bekatuak,
ta emateko grazia ta birtuteak.

Señale dire, zeren
ebeki mostratzen den
ariman barna iten dena
eta sentitzen eztena,
baita grazia Jaunarena.

Graziagoi zer gauza da?
Jaunaren dono andia,
gure arimaren bizia,
zeñeki au egiten da
beraren hume onetsia,
dretxo duna gloriara.

Bataioa da len lena,
guzis garbitzen duena,
nola jaiotze berria
kristiatzen gaituena,
elizaren ataria
orgatik bai deitzen dena.

Gero da Konfirmazioa,
konfirmatzeko fedean,
firme egoteko lanzean,
kristioaren perfekzioa.

Gero dugu Konfesioa,
bekatuen barkatzeko,
grazia galdua aurkitzeko,
nola bigarren bataioa.

Da bakeak egiteko
Aitareki hume galduak,
eta dañu kausatuak
humil erremediatzeko.

Baldin ongi penaturik
bagara ongi konfesatzen,
Aita berla da aplakatzen,

ta berla gu barkaturik.

Nai eztena kondenatu,
inas geros bai bekatu
mortale, bear da penatu
ongi, ta ongi konfesatu.

Sakramentu admirablea
da aldarean itendenag,
guzi guzien gorena,
naiz guti iduri señailea,
altxatus majestadea.

Zertako Sakramentu alakoa,
dena milagroen milagroa?
Izateko arimen sustentoa,
erremedio ta erregaloo,
amoresko exzesu dibina,
on guzien iturri kontinoa.

O konbita sagratu admirablea,
non rezibitzen den Kristo amablea,
berritzen bere pasioaren memoria,
betetzen grazias arima guzia,
ematen gloriarako prenda andia,
kunplitzen amoreen geiegia,
gustatzen guk aingeruen ogia,
ta gozatzen Jesusen konpañia,
sanduek gloria-gisa bat emen asia,
au itzulis paraiso berria.

Jan ogi bizi sagratua
gose, gusto, protxu onean:
Da Ama Birjinak oratua
bere bularreko esnean.

O ene arimaren amorea
Jesus, ni zurea, zu nerea.

Olio sanduaren sakramentua,
erremedio Kristok paratua,
kentzeko bekatuen efektoak,
emateko alibio ta indar ta esperanza
baitare gorputzari osasuna, konbeni bada

Zertako Orden Sagratua,

bere elizan ordenatua?
Guzia uzteko Jaun onak,
naitu berexi personak
konsagratuak iteko
beraren sakrifizioak,
sakramentu ta berze ofizioak,
betiro zerbitzatzeko
beraren ardi saldoan,
bizian, iltzean, il ondoan.

Matrimonioa zertako?
Elkarreki bizitzeko
bake onean, ta azitzeko
bai humeak zerurako.

Munduaren prinzipioan,
persona lenbizikoak
Adam ta Eba Jangoikoak
juntatu matrimonioan
zitue, ta Jesus onak
gero zue konsagratu.

Ala zena len kontratua
egin zue sakramentu,
ta auxilioak ematentu
iteko dena obligatua.

Erien ongi maneatzeko...

1 Komekatzerakoan

Ongi-etorria da lenik:
Sinetsi, onetsi, laudatu:
Dena eman, bear dena eskatu:
Ofratzea da azkenik.

Ain andia, ta ain txipi,
Jesus, ori enegatik,
badakusat zergatik,
amorosteagatik ni.

Barin badut biotzik,
Jesus, nai dut ilartaño,
ori iago guziak baño,
ori nai dut bakarrik.

Jesus onak maite ni,
nik ere maite Jesus!
Ai amore gonon sus
erre ta il banindedi!

2 Heria despeitzerakoan gauoro

Salba gaitza, Jauna, gaudelaik idatzarririk:
Guarda gaitza gaudelaik loak arturik:
Bizi gaitzen Kristo Jaunareki,
ta errepausa bakean berareki. Amen.

Nai bez, Jauna, gaur nor denagatik
guardatu libre gu gaitz guzietatik.

Urrikari gutas, Jauna, biz urrikari,
orren bear baikara ta bekatari.

Egin bez, otoi, miserikordia gureki,
nola uste dugun esperanza onareki.

Gure eskea, Jauna, adi bez;
eta eskatua egin bez.

3 Ave Marien soñatzerakoan («Angelus»)

Jangoikoaren aingiruak mezu emanik:
Konzebitu zue Mariak Spiritu Sanduaganik.
(Ave Maria)

Ona Jangoikoaren esklaba:
Egin bedi nereki, zuk erran bekala.
(Ave Maria)

Eta Jangoikoa gizon egin ze:
Eta gutartean bizitu ze.
(Ave Maria)

4 Kontrizioa

Naiz guzia galdurik,
naiz deus gabe gelditu,
eznue bear ofenditu
ene Jauna nik ez nik.
Errege goren gorena,
naituenak salbatzentuena,
salba ni, bainaiz orrena.
Oroi bedi, Jesus ona,
bere gau kosta zaiona,
eman bez azken korona. Amen.

«Dies irae, dies illa», euskaras

Ira-eguna egun gura,
noiz mundua bota sura,
auts errauts eta ilundura.

Egun gura egun andia,
noiz errausturik guzia,
Jaunak inen justizia.

O zenbat lotsamentura,
datorrelarik Jaun gura
juzgatzera gu mundura!

Tronpetas gu deiturik,
juiziora ilak bizturik,
an guziok bildurik.

Arriturik erioa,
ark ila bizirik doa
aditzera juizioa.

Agertuko da librua,
non guzia asentatua
den, juzgatzeko mundua.

Jueza jarri den orduko,
dena dela da agertuko,
ezta batere altxatuko.

Ia bada an nik zer erranen?
Abogatu nor emanen?
Segur nior ez izanen.

Errege goren gorena
graziaz salbatzen duena,
salba ni, bainaiz orrena.

Eztaiela, Jauna, atzen,
nola zenbat jautsi zen
nigatik, galez naien.

Neke penas nau billatu,
berori iles nau libratu;
kostu goi ez malogratu.

O Jesus juez obena,
kulpa barka, barka pena,
salba ni bai, ez kondena.

Kulpes nago beterik,
penas ta alkes errerik;
Jauna, barka doarik.

Orrek Maria absolbitu
zue ta ladrona aditu,
ni konfianzas ornitu.

Ez naiz digno ni sines;
berorren onak berez
erre ez naien egin bez.

Konta ni ardietatik,
berex antxumeetatik,
para ni eskuietatik.

Ez ni galdu galdueki,
in bez grazia nereki,
dei benaza sandueki.

Otoi, Jangoiko gizona,
otoi, donoen korona,
eman niri bai fin ona.

O egun doloreskoa,
noiz ta gizon lurrekoa,
on izana edo gaixtoa,

Bizturik presentatzeko
Jaunari den, juzgatzeko
ta azken itz gura aditzeko:

Edo betiko gloriaren,
edo betiko penaren;
ni beti Jaun onaren. Amen.

(Dona eis requiem. Amen.)

Santa Teresa Jesusen
kopla batzuk

(Intzulitut euskarara nolapait ez ongi,
mostratu naiak arimagarren debozioa)

Bizi naiz ta ez enebaitan,
ta alako biziain beira nago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Jangoikoaren amorea,
zein gabe ez naiken bizi,
da paratzen duena preso
Jangoikoa ta libre ni:
Alako ansiak tut ikusteas
nere preso nola dagon,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Oh zein luze den bizi gau,
desterru gau zein tristea!
Non baitago bereaganik
ausente arima pobrea:
Zer pena ala egotea,
ta egon bearra oraño iago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Zer bizi da, non Jangoikoa
estaiken guzis gozatu?
Gozatzeagatik nainuke
len baño len akabatu:
Eriotza non zara? Zato
gero baño berla obeago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Ausente Jangoikoaganik
bizitza zer bizi da?
Il bear badut ikustekos
iltzea nere bizia da:
Il nai dut bizitzeagatik,
ta ain nai dut ezin geiago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Ilbeautelako esperanzak
konsolatzen nau zerbait;
esperanza goneki ala

ats artzen dut nolapait:
Esperanza kunpli bedi,
ez espera berantago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.
Jangoikoak onesten ni,
nik Jangoikoa onesten dut,
elkar nai, ta gozatzekos
berze mediorik eztut,
baizik iltzea: Betor iltzea
betor; noiz artaño dago?
Ezi ez iltzeas iltzen nago.

Amorioa eriotza bekala
fuerte senti dut, Jesus;
erretzen, penatzen ala
bainago amoriosko sus:
Zein dulce eriotza litzaken!
Zato eriotza lasterrago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Bizi bat eman daikena
nere Jauna zuregatik,
arren galtzea da iragaztea
Jangoikoa zu biziagatik:
Zer trukada! Bizia baño
Jangoikoa dut ain naiago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Ezta bizia zureganik
bizitzea ausente, da pena,
iltze bat da luze neke
pensa daiken andiena:
Lastima dut nere penas;
ez berandu Jauna iago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Sakramentuan preso ikusteak
Jesus konsolatzen nau;
baña ain ona ta ain amablea
nere esposoa, da au berau
ezin gozatzea ta ikustea
nola nauten penosoago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Ai Jesus, ta gal dezaket
ori oraño bizi banaiz:

Ez, ez permiti otoi Jauna;
pentsatzeas ikaratzen naiz:
Ori gabe ez naike bizi;
orregana noiz joain naiz?
Berant aski da, ta ez utzi
ez nazala berantago,
ezi ez iltzeas iltzen nago.

Joakin Lizarraga